

Đừng Rời Xa Vì Em Lỡ Yêu Anh Mất Rồi

Contents

Đừng Rời Xa Vì Em Lỡ Yêu Anh Mất Rồi	2
1. Chương 1. Giới Thiệu Truyện	2
2. Chương 2. Hôn Ước	3
3. Chương 3. Hợp Đồng Vợ Chồng	4
4. Chương 4. Hội Ngộ !!	5
5. Chương 5. Friend New (Bạn Mới)	6
6. Chương 6. Tiếng Sét Ái Tình Của Chi Linh Và Minh Khánh	7
7. Chương 7. Buổi Đi Chơi Đầu Tiên	8
8. Chương 8. Chi Linh Bị Thương !	11
9. Chương 9. Thời Gian Giới Hạn Đã Tới !!	12
10. Chương 10. Anh Sao Lại Bước Vào Cuộc Đời Tôi Chứ ?	13
11. Chương 11.	14
12. Chương 12. Xin Lỗi Nhưng Người Em Yêu Không Là Anh !	16
13. Chương 12. Xin Lỗi Nhưng Người Em Yêu Không Là Anh !	16
14. Chương 13.đánh Ghen	17
15. Chương 14.	19
16. Chương 15. Cuộc Tình Bắt Đầu	20
17. Chương 16. Trả Lời Và Bị Phạt	22
18. Chương 17. Đã Trao Làn Đầu Cho Anh	24
19. Chương 18.	25
20. Chương 19. Trò Chơi Ăn Bánh	26
21. Chương 20. Cài Vã	27
22. Chương 21. Sinh Nhật Vũ Phong !	29
23. Chương 22.đính Hôn	31
24. Chương 23.hôn Lễ Không Thành	31
25. Chương 24. Không Cứu Được !	33
26. Chương 25. Đứa Bé Của Lam Phương Thì Sao ?	34
27. Chương 26. Lam Phương Chết Rồi !	36
28. Chương 27. Lễ Cưới Của Trâm Thảo Và Nhật Ân	37
29. Chương 28. 7 Năm Sau ..bất Ngờ Bé Nhỏ !!!	38
30. Chương 29. Em Muốn Trốn Anh Như Thế Sao ?	39
31. Chương 30. Em Muốn Con Trai Mình Không Có Cha À !!!!	41
32. Chương 31. Món Quà Dành Cho Con Trai !!!	42
33. Chương 31. Món Quà Dành Cho Con Trai !!!	44
34. Chương 32. Thiên Thần Xuất Hiện	46
35. Chương 33. Trò Chơi Bắt Đầu !	47
36. Chương 34.	49
37. Chương 35. Chúng Ta Bắt Đầu Lại Nhé , Vợ !	50
38. Chương 36.lần Đầu Sau 7 Năm Gặp Lại !	51
39. Chương 37.chuyến Du Lịch Gia Đình!!!	52
40. Chương 38. Bộ 3 Tiểu Quỷ -p1	53
41. Chương 39.bộ 3 Tiểu Quỷ - P2	54

42. Chương 39.bộ 3 Tiểu Quỷ - P2	56
43. Chương 40. Quả Bom Tầng 50 !!	57
44. Chương 41. Ca Cấp Cứu Hồi Sinh!!!	58
45. Chương 42. Sẽ Cùng Em Chơi Trò Chơi Đây !!	59
46. Chương 43. Cuộc Tra Tấn Thủ Phạm !!	61
47. Chương 44. Người Xấu Xuất Hiện !!	62
48. Chương 45.hình Phạt Của Em !!!	63
49. Chương 46. Anh Tìm Được Em Rồi !	65
50. Chương 47. Uy Hiếp !!	66
51. Chương 48. Mang Thai !!	68
52. Chương 49.những Bí Mật Hé Lộ !	70
53. Chương 50.trò Chơi Thứ 2!	72
54. Chương 51. Đứa Bé Mất Rồi !!	75
55. Chương 52.	76
56. Chương 53. Sinh Nhật Long Trọng !	78
57. Chương 54. Trận Chiến Bắt Đầu!	80
58. Chương 55. Kết Thúc Trò Chơi !!!	82

Đừng Rời Xa Vì Em Lỡ Yêu Anh Mất Rồi

Giới thiệu

Này ! Anh là ai hả ? Sao dám bước với đời sống của tôi. . . 5 tháng sau. . khung cảnh dưới sân ngôi nhà

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dung-roi-xa-vi-em-lo-yeu-anh-mat-roi>

1. Chương 1. Giới Thiệu Truyện

Này ! Anh là ai hả ? Sao dám bước với đời sống của tôi...5 tháng sau .. khung cảnh dưới sân ngôi nhà biệt thự .. một cô gái xinh đẹp đứng nhìn anh hết ... Đây..sao anh lại bỏ đi chứ ! .. Vụt chạy lại ôm lấy anh , nước mắt rơi xuống cô nói ” Đừng rời xa vì tôi lỡ yêu anh mất rồi ” ..

- Dung Bạch Lam Phương (16t) : xinh đẹp đáng yêu , là con gái của gia tộc Dung Bạch , tính khí thất thường bướng bỉnh, nhưng lại nghe lời một người đây , còn nhiều bí mật phía sau đây.
- Đinh Chi Linh (16t) : sociu , cute vô cùng, là con cưng của gia tộc Đinh Chi , tính tình hòa nhã , nhưng có cái nhiều chuyện lắm , là bạn thân của cô , là đàn chị chính hiệu đây .
- Lâm Hắc Vũ Phong (17t) : đẹp trai , cold boy , là con trai trưởng của gia tộc Lâm Hắc , tính tình băng giá nhưng lại ấm áp với cô , là đàn anh của tổ chức Hắc Phong , ai nghe tên cũng phải run sợ
- Nguyễn Minh Khánh (17t) : cuteboy lắm cơ , cười một cái là làm cả đám con gái chết mê , tính tình nhã nhặn , nhưng là tên đào hoa đây , bạn thân của anh , cũng là đàn anh của nhóm.

- Dương Quang Minh (17t) : là hotboy chính hiệu , nháy mắt một phát là cả trái tim đều hiển dâng , là cậu chủ tập đoàn Dương Thị , là đối thủ Vũ Phong .
- Dương Huyền Nhi (16t) : là một hotgirl đánh đá , nhỏ chỉ cần chu nhẹ môi một tí là các tên con trai phụt máu mũi , là em gái của Quang Minh , rất yêu Vũ Phong mặc kệ sự hận thù 2 người cô vẫn cứ đến với cậu .

2. Chương 2. Hôn Ước

— Tại Lâm Hắc gia —

Một chiếc xe hơi trịnh trọng chạy vào sân . Một người đàn ông uy dũng bước xuống xe cùng một cô gái xinh xắn đáng yêu .

- Rất vui được rất gặp anh .. Dung Bạch tổng ! - 1 người đàn ông khác khí thái uy dũng không kém nói
- Tôi cũng rất vui khi gặp anh ... Lâm Hắc tổng ! - Dung Bạch Nam (ba cô) nói
- Ô..con gái anh à..xinh xắn lắm ! - Lâm Hắc Trương (ba cậu) nói
- Con chào bác ! - Lam Phương lễ phép

Cả 2 người đàn ông đi vào trong nhà , còn Lam Phương thì đi chung quanh quan sát khu vườn .. nơi này thật đẹp .. hoa hồng rất thơm .. Lam Phương nhẹ ngồi xích đu nhìn ngắm .. khung cảnh này rất giống một bức tranh vậy ..gió nhẹ thổi mái tóc cô lên làm lộ rõ nước da trắng nõn của cô . Phía xa có một chàng trai đang nhìn cô mỉm cười tà mị , khí thái lạnh nhạt bước tới ngắm cảnh cô nàng công chúa ngủ say đi . Quả thật ba của cậu cũng có mắt thẩm mỹ lựa vợ cho con trai ít ra cũng vậy chứ . Vuốt nhẹ mái tóc cúi xuống hôn nhẹ lên má cô , cậu mỉm cười . Rồi bước đi .

20p sau —

- Tiểu thư .. ông chủ cho gọi cô ! - 1 cô bé 14t giúp việc nói
- ừm .. !- Lam Phương mỉm cười bước đi

Vào căn phòng của ông , cô cúi xuống ngồi khép nép , để nghe giảng.

- Con gái anh rất xinh mà còn rất ủy mị nữa .. rất xứng làm dâu nhà tôi ! - Lâm Hắc Trương nói
- Haha..anh quá khen .. nó còn khờ lắm anh à ! - Dung Bạch Nam nói
- Ba.. bác nói gì vậy .. dâu .. dâu gì ạ ? - Lam Phương nói
- Lam Phương .. con và Vũ Phong từ nhỏ đã có hôn ước với nhau .. nên từ nay 2 con sẽ ở căn biệt thự ở ngoại ô .. mọi chi phí chúng ta sẽ lo .. khi tốt nghiệp xong 2 con sẽ đám cưới ! - Dung Bạch Nam nói cho con gái mình nghe
- What ?? Không .. ba ơi .. không được ! - Lam Phương nói

Cạch .. cánh cửa mở ra .. một thanh niên tuấn tú đẹp trai vô cùng bước vào lễ phép cúi chào .

- Đây là Vũ Phong..con trai ta ! - Lâm Hắc Trương nói

Lam Phương nhìn .. sao số cô khổ thế này .. nhìn là cô đã biết tên này không đoàng hoàng gì rồi chắc là tên đào hoa đây mà .. Lam Phương phụng phịu giận dỗi làm cho cả 2 ông tổng phải xuống nước.

- Thôi được rồi nếu sau khi tốt nghiệp mà 2 đứa không có tình cảm thì xem như hôn ước sẽ hủy bỏ được chứ ? - Lâm Hắc Trương nói
- A.. Cảm ơn bác ạ ! - Lam Phương vui mừng

Nhìn vào cậu là cô bức bối sao phải sống chung với tên này chứ thật là giống như ngủ chung với sói vậy . Khi nghe hết bài giảng về đạo làm vợ chồng cả 2 uể oải mệt mỏi cả người . Nhận lấy chìa khóa cùng nhau đi tới ngôi nhà mới mà 2 người sẽ cùng nhau đi trên con đường mới

3. Chương 3. Hợp Đồng Vợ Chồng

— Tại căn nhà biệt thự ngoại ô —

Vũ Phong bước xuống không thương tiếc cho cô vợ đang chật vật mang đồ xuống.

- Cô chủ để tôi mang vào cho ! - chú tài xế nói

- Dạ..cháu cảm ơn !- Lam Phương cúi đầu

Vũ Phong thả người xuống ghế sôpha bật tivi lên coi . Lam Phương từ ngoài bước vào nhìn thấy mà tức muốn phụt máu.

- Này..anh phải biết ga lăng chứ ! -Lam Phương nói

- ..Tôi không có rảnh ! - Vũ Phong nói

-Cái tên này ... hừ ..bổn tiểu thư ta không thèm nói ! - Lam Phương đi vào bếp

- Này mau nấu ăn đi ! - Vũ Phong nói

- Anh là cái gì mà tôi phải nghe theo chứ ! - Lam Phương nói

- Ôh..vậy sao.. tôi có nên nói cho cha cô biết không nhỉ? - Vũ Phong đứng đưa chiếc điện thoại

Lam Phương nhìn Vũ Phong , cái tên này quả thật mưu mô quá mà , biết thế cô cũng phải xin số của ba hần để uy hiếp chứ .

- Tôi không biết nấu ! - Lam Phương nói

- Đúng là một con ngốc vô vụng !- Vũ Phong nói

- Thế anh biết nấu không mà nói ! - Lam Phương hét

- Tất nhiên là biết .. tránh ra đi ! - Vũ Phong xoắn tay áo sơmi lên

Lam Phương nhìn những cách làm của cô không khác gì đầu bể chuyên nghiệp vậy làm không khỏi ghen tị .

- Ăn được không đó ? - Lam Phương ngồi xuống

- Vậy đừng có ăn ! - Vũ Phong bảo ăn một cách nhàn nhã

Vũ Phong chợt nhớ rồi lấy trong tủ ra một tờ giấy dòng chữ to ” Hợp Đồng Vợ Chồng” , Lam Phương khẽ lấy lên xem .

- 1.không được xâm phạm quyền cá nhân ! Đồng ý !- Lam Phương nói

- 2. Không được cho người khác biết quan hệ ! - Lam Phương nhìn

- Đúng vậy .. hiện tại tôi đã có người yêu nên nếu cô mà truyền ra ngoài lập tức sẽ hủy hôn ngay !- Vũ Phong nói

- Cũng tốt ! 3. Không được dẫn người khác về nhà nếu như chưa có sự đồng ý của người đối phương ! - Lam Phương nói

- Để đề phòng người khác lan tin đấy mà ! - Vũ Phong nói

- Cũng được thôi ! - Lam Phương kí tên

- Được nếu như cô vi phạm hợp đồng sẽ bị bên nhà chúng tôi hủy hôn đấy ! - Vũ Phong nói

Lam Phương hất mặt để xem ai sẽ bị hủy hôn . Cô nhất định phải làm anh ta khâm phục khẩu phục rằng cô là một tiểu thư nhà giáo đáng hoàng

4. Chương 4. Hội Ngộ !!

— Sáng hôm sau —

Trong căn phòng chủ đạo màu xanh nước nhạt , cô nàng thiên thần đang yên giấc thì < rầm..rầm=“”>
Tiếng gõ cửa vang lên .

- Sáng sớm ai làm ồn vậy hả ? - Lam Phương nói

- Cô mau xuống đi kìa .. không tôi nói ba cô đấy ! - Vũ Phong hét

- Biết rồi .. đồ hách dịch ! - Lam Phương bực bội

Lúc nào cũng lấy ba ra uy hiếp là sao vậy hả ? Nếu không phải vì ba thì cô đã đánh cho hắn chết rồi . 20p sau , bước xuống nhà bếp .

- Ủa..sao không có hân nhĩ ? - Lam Phương nói

Nhìn trên bàn biết ba đồ ngon nhưng ăn một mình thì chán biết mấy , thôi thôi để vào hộp mang vào trường ăn với Chi Linh vậy . Bước ra , lấy chiếc điện thoại ra gọi cho con bạn thân . Và 10p sau

- Nè đổi nhà mới à ! - Chi Linh hỏi

- Ừm .. mà cũng không hân ! - Lam Phương nói

- Tao qua ở với mày nhá ! Ở nhà một mình tao cũng chán lắm ! - Chi Linh nói

- Không .. không được đâu..nói chung sau này mày biết ! -Lam Phương nói

Chi Linh nhìn cô .. có điều gì mà Lam Phương giấu mình thế nhĩ ... mà phải nói là chưa bao giờ có điều này xảy ra cả . Nhưng không nói được cô cũng không ép làm gì vì ép thì Lam Phương cũng không nói đâu . Trường P-K-M School , là ngôi trường hoàng gia do ba gia tộc xây dựng nên tiểu thư và thiếu gia rất uy quyền . Chiếc xe mui trần của Chi Linh chạy vào sân trường ai cũng phải trở mắt nhìn .

- Thật là bực mình mấy tên này sao cứ la om sòm thế không biết ? - Lam Phương nói

- Cũng vui mà cuộc sống học sinh phải thế chứ ! - Chi Linh đưa chì khóa cho bảo vệ

Cả 2 cô nàng quay ra thì , một chiếc xe sang trọng không kém chạy vào . Bước xuống là 3 gương mặt xinh đẹp , Vũ Phong , Huyền Nhi , và Minh Khánh .

- Woa..trường này nhiều thiên thần quá ! - Các hs nữ la

Lam Phương nhìn cảnh , Vũ Phong tay trong tay với Huyền Nhi mà bực mình dăm hện hò với gái bỏ cô một mình ở nhà sao không thể chịu được mà ... Chợt .. nhưng mà cô đâu là gì của cậu đâu chứ đã kí hợp đồng với nhau kìa mà .. Lam Phương nhìn rồi cùng Chi Linh lướt qua và .. < ầm..=“”>

- Nè..cô muốn chết à ! - Quang Minh nói

- Uả..Quang Minh .. anh đi về nước lúc nào thế ?- Chi Linh đỡ Lam Phương lên

- Chi Linh .. lâu quá không gặp em .. ô..đây là cô bạn mà em kể anh lúc bên Mỹ à ! -Quang Minh hỏi

- Chào anh .. em xin lỗi tại em không nhìn đường nên đụng trúng anh ! - Lam Phương nói

- Lam Phương..là em à..ôi.. ! - Quang Minh ôm chặt cô

- Nè..chết em mất ! - Lam Phương nói

-2 người cũng biết nhau à ! - Chi Linh nói

- Bọn anh đã gặp nhau lúc nhỏ ở bên Anh đấy ..không ngờ lớn lên em xinh hân nhĩ ? - Quang Minh nói

Thế là cả 3 người vui vẻ cùng nhau kể chuyện xưa với nhau .. ở xa Vũ Phong nhìn thấy mà tay bóp kêu rần rắc .

5. Chương 5. Friend New (Bạn Mới)

Lên lớp , 2 cô nàng thân thiện chào các bạn và nói:

- Đùng khách sáo .. các cậu không cần phân biệt bọn tớ nhé .. chúng ta là bạn được chứ ? - Chi Linh nói

Tất nhiên là được !! - Cả hs nam nữ đều nói

Nhưng còn Huyền Nhi thì .

- Tốt nhất đừng lại gần tôi ! - Huyền Nhi đi về chỗ

Các ánh mắt ganh ghét hướng về cô không một chút thiện cảm . Chi Linh và Lam Phương mỉm cười bước xuống .

- Hello .. !- Một cô bé quay xuống

- Hi .. chào cậu ! - cả 2 mỉm cười

- Tớ là Trâm Thảo .. tớ mới từ Pháp về chưa biết rõ được Việt Nam .. các cậu chỉ dẫn tớ nhé ! - Trâm Thảo nói

- Tất nhiên được chứ .. Du tiểu thư ..!- Chi Linh nói

- Xìt...tớ không muốn ai biết thân thế nhé ! - Trâm Thảo nói

**** Du Trâm Thảo (16t) , baby girl của bộ 3 , là tiểu thư tập đoàn họ Du , rất khờ và ngây thơ , là bạn thân của Lam Phương và Chi Linh

- Du Minh Nhật (18t) , là anh của Trâm Thảo cũng là anh họ hàng của Vũ Phong , tính tình hiền lành , rất yêu Lam Phương , từ nhỏ là muốn cô là cô dâu của mình , và phản đối kịch liệt hôn ước 2 nhà *****

- Hihi.. bọn tớ đã gặp cậu lúc nhỏ rồi đấy ! Chắc ậu quên rồi nhĩ - Lam Phương nói

- Hihi..quả thật tớ không nhớ .. sorry nhé ! - Trâm Thảo nói

Cô bạn này Lam Phương và Chi Linh đã biết lâu rồi nhưng chưa có dịp qua thăm bây giờ lại gặp cô ngay đây thì vui biết mấy .

- Thôi..ra chơi ta nói chuyện tiếp nhé ! - Chi Linh nói

- Ok ! - Trâm Thảo mỉm cười

Còn lớp 11a1 , Vũ Phong lạnh lùng bước xuống bàn ngồi không thèm để ý tất cả riêng một người làm cho cậu để ý đó là Quang Minh , một tên cáo già đáng sợ . Bề ngoài tỏ ra ầm ập hiền lành để dụ con gái người ta nhưng sau lưng thì hại người không thương tiếc

- Lại gặp nhau rồi , Lâm Hắc thiếu gia ! - Quang Minh nhếch mép

- Mày cúp đi ! - Vũ Phong nói

- Ôh... sợ quá..haha..tao không đi đó mày làm gì tao hả ? - Quang Minh hất mặt

< rầm=“”> - Mày muốn chết hả ?- Vũ Phong xốc áo Quang Minh lên

- Nếu mày có gan thì cứ việc ! Haha.. !- Quang Minh nói - Tốt nhất những thứ mày đang có cứ lo mà giữ cho chặt vào .. tao sẽ lấy lại từng thứ đấy !

Vũ Phong trợn mắt nhìn Quang Minh làm cho cả căn phòng khiếp sợ .

- Không hiểu sao con em gái của mày nó theo ta nhỉ .. có nên làm gì không đây ? - Vũ Phong buông áo Quang Minh ra cười đều

- Nếu mày dám làm gì nó thì mạng chó của mày hãy coi chừng ! - Quang Minh uy hiếp

- Và tao cũng vậy nếu mày dám đụng vào thứ của tao thì mày nhất định hối hận ! - Vũ Phong nói

Cả 2 mang 2 nỗi thù hận khác nhau nó mang lại những sóng gió rất lớn . Quang Minh quay mặt đi về chỗ ngồi còn Minh Khánh thì chán nản với việc 2 người gặp nhau là cãi như vậy . Cũng quay về chỗ ngồi của mình mà ngủ .

6. Chương 6. Tiếng Sét Ái Tình Của Chi Linh Và Minh Khánh

Giờ ra chơi , Lam Phương khẽ vươn vai bấm vào lưu bản thảo của công ty rồi đóng laptop lại . Quay sang nhìn con bạn đang ngủ khò khò của mình mà mỉm cười .

- Nè..heo ... thức đi ! Ra chơi rồi ! - Lam Phương nói

- Ừm ..mệt quá đi !- Chi Linh vươn vai

- Trâm Thảo.. em mau đi ăn.. Lam Phương ! - Minh Nhật nói

- Anh Minh Nhật ... nhớ anh lắm đấy !- Lam Phương ôm lấy cậu

- Anh cũng vậy ...5 năm trước anh đi .. em nhớ trước khi đi em nói gì không ? - Minh Nhật nói

- Là gì nhỉ ? - Lam Phương hỏi

- Vậy à..haha..anh đùa thôi ! - Minh Nhật nhẹ xoa đầu cô

Đau lòng nhìn Lam Phương , sao cô lại quên lời hứa quan trọng như vậy , 5 năm qua cậu chưa thể dám quên một chữ nào .

————— 5năm trước tại sân bay —————

1 cậu bé đang cùng gia đình mỉm cười tạm biệt mọi người trong đó , 1 cô bé đang cố kiềm nước mắt của mình rơi xuống nhưng không được . Cậu bé bước tới ôm cô vỗ về .

- Anh đi rồi về mà ... Phương Phương đừng khóc biết không ? - Minh Nhật nói

- Huhu..anh Minh Nhật nhớ về với em nhé ! - Lam Phương nói

- Ừm .. thôi anh đi đây ..Phương Phương nhớ ngoan ngoãn nghe lời nhe ! - Minh Nhật nói

- Huhu..em chờ anh Minh Nhật về để làm chú rể của em đó..anh nhất định phải về đấy ! - Lam Phương nói

- Anh sẽ về ! - cậu bé Minh Nhật cùng mẹ kéo vali qua cửa kính

Cô bé Lam Phương thì chạy lại ôm lấy cô bé Chi Linh mà khóc sụt sùi

————— Hiện Tại —————

Mới chừng 5 năm mà cô đã trở nên trưởng thành và ra dáng tiểu thư thế này làm cho Minh Nhật không khỏi bàng hoàng , Lam Phương thì mỉm cười nhìn anh.

- À mà.. Trâm Thảo là em gái anh à ! - Chi Linh hỏi

- Ừm..nó từ nhỏ đã ở Pháp với papa nên chưa giới thiệu được ! - Minh Nhật nhẹ cười

- Ôh...! - cả 2 gật gù

- Nào ta đi ăn thôi ! - Trâm Thảo nói

- Ừm ! - Cả 3 gật gù

Quay ra thì Lam Phương nhìn Vũ Phong bước vào , nhanh chóng Huyền Nhi chạy lại ôm ấp lấy cậu .

- Ô..anh Minh Nhật ..Thảo Trâm..lâu quá không gặp ! - Vũ Phong nói
- Vũ Phong ! lâu lắm anh không gặp em đây ! - Minh Nhật nói
- Lam Phương khẽ nắm tay 2 cô bạn bước đi thì bị kéo lại .
- Đây là bạn gái em .. Huyền Nhi ! - Vũ Phong nói
- ô..xinh nhỉ ? - Minh Nhật nói
- Em chào anh ạ ! - Huyền Nhi cúi đầu
- Còn đây là bạn gái anh ! Lam Phương ! - Minh Nhật kéo cô lại
- Đây .. anh Minh Nhật không có à nha ! - Lam Phương nói
- Hehe.. thôi để sau anh em mình nói tiếp anh đi với bạn gái rồi ..bye em nhé ! - Minh Nhật khoác vai Lam Phương đi
- Họ đẹp đôi anh nhỉ ? - Huyền Nhi nói
- Đẹp gì chứ ? - Vũ Phong bỏ đi

Sao trong người cậu khó chịu khi Lam Phương thân mật với Minh Nhật thế . Phải đi bar chơi mới được . Huyền Nhi nhìn Vũ Phong chưa bao giờ cậu nói chuyện với cô như vậy lúc nào cũng ngọt ngào nhưng khi nói đến Lam Phương soa lại như thế . Cô không thể mất Vũ Phong ,không thể để cho ai cướp được cậu cả . Phía ngoài lớp , Quang Minh mỉm cười tà mị không ngờ hấn của có nhược điểm đây chứ ,cậu phải cho nó biết cảm giác mất đi người mình yêu ra sao ?

Ở căn teen , 4 con người 4 tính cách khác nhau ngồi chung làm cho cả căn phòng tập chung nhìn , Minh Khánh từ ngoài đi vào thì

- a..xin lỗi .. tôi không cố ý ! - Chi Linh nói
 - Cô .. ! - Minh Khánh ngược lên thì
 - Ô... ! cả 2 nhìn nhau
 - < đẹp=" quá=" ..!=" > Chi Linh mỉm cười nhìn < sao=" lại=" dễ=" thương=" thế=" này=" > Minh Khánh cũng không kém . Lam Phương đứng giữa chớp mắt nhìn qua nhìn lại .
 - Đây nhìn nhau cho trào máu hòng mới chịu à ! - Lam Phương nói
 - Ô.. em xin lỗi hay anh vô cùng ngồi với nhóm em nhé ! - Chi Linh cúi mặt
 - Ồ..cũng được ! - Minh Khánh bị sự dễ thương thu hút
 - Minh Khánh..mày dính chưởng của em anh à ! - Minh Nhật nói
 - Anh Minh Nhật .. ! - Minh Khánh ngạc nhiên
 - Haha..thôi vào ăn cùng anh nè ..lâu lâu mới thấy mày tách Vũ Phong ra đây ! - Minh Nhật nói
- Minh Khánh khẽ cười , ngồi kế bên Chi Linh cả 2 đều ái ngại làm cho Lam Phương với Trâm Thảo nhìn sồn gai ốc lên .

7. Chương 7. Buổi Đi Chơi Đầu Tiên

Bàn ăn không khí trở nên nặng nề , Lam Phương bèn khơi lên.

- Nè ..tối nay ta đi bar nha ! - Lam Phương mỉm cười
- Ok ... ! - cả 2 anh em họ Du sẵn sàng

- Nếu được tớ đi với các cậu ! - Minh Khánh nói

- Tất nhiên là được chứ ! - Lam Phương nói

- Tớ sao cũng được ! - Chi Linh nói

Bầu không khí bắt đầu cải thiện lại và tất cả trao số số điện thoại cho nhau , và gia hẹn đúng 8h tối có mặt tại trường . — 5H chiều - Biệt Thự Đình gia —

Chiếc xe mui trần của Lam Phương chạy vào .

- Cô Lam Phương ! - tất cả người hầu cúi chào

- Mọi người quên cháu nói gì rồi sao ? Khi có cô chú hãy kêu cháu là tiểu thư , còn không có thì cứ gọi cháu là tiểu Phương hay là Phương Phương được chứ ! - Lam Phương bước xuống xe

- Vâng ! - tất cả cúi đầu

Lam hưng thật quyến rũ trông quần đùi jean rất nhẹ và áo cortop tay ngắn màu xanh nhạt . Mang đôi giày cao gót màu đen và bộ trang sức backsky rất sang trọng .Bước lên phòng Chi Linh .

- Ôh..my..god.. chuyện gì thế ? - Lam Phương hỏi

- Tao không biết nên mặc đồ gì nữa ..bộ này thì hông đđợc đẹp.. bộ này thì quá hở hang.. bộ này thì quê mùa .. trời ơi hối hận khi mua nó ! - Chi Linh nói

- Hình như mấy bộ đó mới ra năm nay mà mày chê nó quê mùa à cửa tiệm chưa có là mày đã mặc rồi .. bây giờ mày muốn đẹp trông mắt Minh Khah1 thì nói đại đi ! - Lam Phương nói

- Con quý.. đầu..đầu cần nói thẳng vậy chứ ? - Chi Linh nói

- Thôi để đó đi ! Ra ngoài shop lấy cái mới đi .. ! Tao cũng lựa ày bộ sẵn ùi mà hk biết mày chịu hông ? - Lam Phương nói

Cả 2 cùng nhau đi xuống lấy ra 2 chiếc mô tô sang chảnh sazukra ra chạy đi tới shop nổi tiếng Sky Shop. Chi Linh bước vào với Lam Phương .

- Cô chủ ! - các nhân viên nói

- Chị lấy giùm em cái bộ này em chọn cho Chi Linh ý ! - Lam Phương nói

- Vâng .. đợi tôi một chút ! - cô nhân viên nhanh chóng mang ra 1 bộ khá là sexy nhưng rất đẹp.

Một chày váy riêng lẻ ôm sát đùi thon thả màu đen cộng thêm chiếc áo cúp ngực màu trắng khá là quyến rũ . Đi kèm theo là bộ trang sức BlueSky và đôi giày cao gót màu xanh nước đậm . Chi Linh khá hài lòng mỉm cười nhìn vào gương .

- Nào giờ ta đi mát-xa mặt tí đi nhá ! -Lam Phương lên tầng 2 đây là khu riêng biệt của cô và Chi Linh

Mới chớp thoáng đó mà đã tới giờ hẹn , cả 2 mỉm cười đưa ra ngoài trường với vận tốc ánh sáng nếu ai nhớ ông bà quá chỉ cần ra đầu xe sẽ gặp ngay thôi . cả 2 xe dừng lại . < thành=“” thịch=“” ..thành=“” thịch=“”> nhị tim của Chi Linh tăng lên ngày càng nhanh khi nhìn thấy Minh Khánh trông quần jen bụi , áo sơ mi màu nàu đen khoác thêm chiếc áo khác đen nữa tất là bảnh trai , mái tóc vàng được vuốt keo nhẹ lên để lộ gương mặt siêu hot , Minh Nhật thì đơn giản trông quần jean đen xám , thêm chiếc áo thun màu trắng ở trong và chiếc áo khoác da ở ngoài rất là điển trai đấy . Cuối cùng là Trâm Thảo bộ thật nóng bỏng trông bộ váyyy liền cúp ngực màu đỏ quyến rũ làm cho các chàng nhìn là sịt máu mũi , đi kèm với bộ GreenSky rất ư là đẹp , 2 cô nàng bước xuống mỉm cười nghiêng đầu .

- Ta đi nhé ! - Minh Nhật nói

- Nhưng chiếc xe này là 4 chỗ ở đây 5 người , hông áy Minh Khánh với Chi Linh đi mô tô riêng đi !- Lam Phương nói

- Nè ! - Chi Linh đỏ mặt

- Vậy ta đi thôi ! - Minh Khánh kéo tay cô đi ra xe

Lam Phương khẽ mỉm cười giơ ngón cái lên , còn Chi Linh thì ngưỡng đến mặt đỏ hồng .Minh Khánh lấy áo khóa buộc ngang hông cô để ọi người không thấy được đôi chân cùng bắp đùi thon thả của cô . Lên xe , Minh Khánh lấy 2 tay cô ôm lấy eo mình .

- Ôm chặt vào bằng không kéo té đấy !- Minh Khánh nói

- Ừm .. ! - Chi Linh mặt đỏ ửng không ngờ đàn chị như cô cũng có lúc phải ôm người khác sợ bị té

Cả 2 chiếc xe phóng lao đi trên đường , Với mọi tiếng reo hò của 2 cô nàng Lam Phương và Trâm Thảo mừng cho Chi Linh .Tới nơi , Minh Khanh1 bước xuống bế Chi Linh xuống cùng rồi lại với 3 người kia .Bước vào bar , ai cũng trâm trộ khen ngợi Minh Khánh thì cứ nắm lấy tay Chi Linh áp sát vào mình . Tìm được một bàn trong góc cả 5 người ngồi xuống . Nhân viên chạy lại

- Dạ .. anh chị dùng gì ? - cậu thở hổn hển

- Các loại rượu ý ! - Lam Phương nói

- Dạ có ngay ! - Nhân viên ngay xong chạy đi

- Em uống rượu ư ? - Minh Nhật nói

- Anh khinh thường em rồi đấy ! - Lam Phương ói

Từ cửa bước vào 2 người 1 trai 1 gái đi tới đâu ai cũng cúi chào làm cho Lam Phương tò mò .

- Ai thế nhỉ ? - Trâm Thảo nói

- Là Vũ Phong với Huyền Nhi chứ đâu ? Như tớ biết thì Vũ Phong là đàn anh khét tiếng đấy ..còn Huyền Nhi cũng không phải dạng vừa đâu ..là đàn chị đấy ! -Chi Linh nói ăn trí cây

- Em cần thắc mắc gì hỏi Minh Khánh được rồi nó là bạn thân cậu ta đấy ! - Minh Nhật nói

- Thật sao..vậy anh cũng là đàn anh à ! - Lam Phương nói

- À..cũng không hẳn ... !- Minh Khánh nói

1 tiếng đồng lớn vang lên . Cả 5 người nhìn theo , một chiếc bàn thủy tinh bể nát ra , 1 nhóc thanh niên nằm lê lét máu bật ra , còn Vũ Phong thì ngồi nhìn chỉ có Huyền Nhi đứng đó ra lệnh . Lam Phương bức xúc bước tới .

- Nè ..dừng lại đi ! - Lam Phương nói

Tất cả đàn em không nghe mà cứ đánh vào cậu nhóc .

- Tao nói tụi bây điếc à ! Nhóc đứng lên đi ! - Lam Phương đá vài cước cả đám bay ra

- Cám ơn chị ! - cậu nhóc nói

- Cô sao dám xía vào chuyện này hả ? - Huyền Nhi nói

- Cũng là con người sao không tha cho nó con đường chứ ! - Lam Phương nói

- Thế nó dè sòm xàm sở cô có đánh nó không ? - Huyền Nhi nói

- Há cô mặc đồ như cái bang vậy ? nó không đụng cô cũng nói nó đụng à ! Nhà thiếu vải sao không nói tôi sẽ cho ! -Lam Phương khiêu khích

- Tụi bây đánh nó cho tao ! - Huyền Nhi nói

- Bỏ đi ! - lúc này Vũ Phong mới mở miệng

- Nhưng ..! -Huyền Nhi nói

- Bây giờ đi chơi cũng không vui được nữa à .. em thích đánh thì đánh đi còn tụi bây thích nghe người khác lảm à ! - Vũ Phong nói lạnh băng

Huyền Nhi liếc nhìn Lam Phương , rồi bỏ lại đồ ngọt lấy Vũ Phong .Lam Phương mỉm cười nhếch mép rồi quay sang nhìn cậu nhóc .

- Mau đi ra về đi .. đừng có để bị đập nữa ! - Chi Linh bước tới
- Chị ...um ! - cậu nóc đang định nói nhưng bị Chi Linh bịt miệng
- Ra ngoài cửa đi chị kêu Shin đến rồi ! - Chi Linh nói

Cậu nhóc cúi chào cả 2 rồi đi ra nghe theo lời dặn của Chi Linh , Minh Khánh nhìn cả 2 ... sao Lam Phương có thể nhẹ nhàng đánh hết đám đàn em của Vũ Phong nhỉ .. không lẽ ..cô là đàn chị sao .. ? Quả thật lại thêm rối ròi đây ..

8. Chương 8. Chi Linh Bị Thương !

15p sau— cánh cửa vắng ra . Một băng nhóm khá nhiều người đi vào cầm theo nhiều đồ . Minh Khánh nhìn < sao=“” lại=“” là=“” hôm=“” nay=“” chứ=“” mấy=“” ..đúng=“” là=“” có=“” người=“” gián=“” điệp=“” mà=“”> Hôm nay tất cả anh em tổ chức đã được Vũ Phong cho đi du lịch ở Vịnh Hà Long rồi mà lại kéo tới ngay hôm nay thì nghi ngờ có nội gián không thể sai .

- Thằng nào quản lí quán bar này ra mau ! - 1 tên to con hét
- Dạ..quý khách ! - Tên quản lí chạy ra
- Mày ..mau rút ra đây ..chỗ này bây giờ là do nhóm của đại ca nắm ..hiểu chưa ? -Tên đó nói
- Còn nếu không thì sao ? - Vũ Phong bỏ điếu thuốc xuống đất dụi đi
- Haha ..tất nhiên là chết ! - Tên đó nói
- Đầu to..mày mau về đi ! - Huyền Nhi bước ra
- Chị.. đại ca đã có lệnh nên không thể được tụi bây kéo chị Huyền Nhi về ! - Đầu To nói

Có 2 tên đàn em ra kéo lấy Huyền Nhi

- Tụi bây mà động vào ảnh là coi chừng chịu chết đi ! - Huyền Nhi la

Vũ Phong khẽ nhếch mép nhìn tên Đầu To .

- Lên tụi bây! - Đầu to ra lệnh

Phía sau hàng chục tên đàn em bắt đầu kéo lên , Minh Khánh khởi động xương cốt bước ra chiến cùng tên bạn thân . Vũ Phong đá vào tên này thì một tên khác xông vào cứ thế những cú đá cú đấm của cậu cũng rất nhanh nhẹn hơn , khuôn mặt đã lấm tấm mồ hôi , Minh Khánh cũng không kém gì hơn , mới mười mấy phút mà cả 2 đã đẹp loạn nhưng ..

- Coi chừng ! - Chi Linh ôm lấy Minh Khánh
- Mày chết đi ! - Lam Phương lấy cây súng của tên khác bắn ngay tên Đầu to
- Chi Linh..Chi Linh ! - Minh Khánh đỡ lấy cô

Viên đạn mà cô đỡ đã trúng ngay bụng cô , Lam Phương không ngờ con bạn mình can đảm như vậy .

- Anh ..không..sao chứ ? - Chi Linh khó nhọc nói
- Không ..không sao .. anh đưa em vào bệnh viện ! - Minh Khánh nói
- Hứa với em..là anh đừng có đánh nhau nữa được không ? - Chi Linh nhìn Minh Khánh
- Anh hứa ..anh hứa mà ! em yên lòng đi anh đưa em tới bệnh viện ngay ! - Minh Khánh nói

Chiếc xe mui trần chạy với tốc độ siêu hoàng tới bệnh viện . Bên ngoài phòng cấp cứu , 5 người đang ngồi chờ cô nhưng người lo nhất là Minh Khánh không yên chỗ được bàn tay cậu dính đầy máu của Chi Linh . đèn vụt tắt Minh Khánh chạy lại .

- Bác sĩ sao rồi .. cô ấy có sao không ? - Minh Khánh nói

- Không sao cả may là không thủng lấy dạ dày ! Thôi mọi người vào thăm cô ấy đi ! - ông bác sĩ nói

Cả 5 người chạy vào phòng vip , Chi Linh đang nằm ngủ say .Minh Khánh nhìn người con gái dám hy sinh đỡ lấy đạn cho cậu mà đau lòng , ngồi xuống nắm lấy tay cô .

- Mọi người về nghỉ đi mai còn đi học nữa chứ ! - Minh Khánh nói

- Vậy anh chăm sóc cho Chi Linh nhé .. ngày mai em sẽ tới thăm ! - Lam Phương nói

- Ừm ..mọi người về đi ! - Minh Khánh nói

Lam Phương mỉm cười quay về ngôi nhà chung của 2 người .

- Anh vừa lòng chưa ? - Lam Phương nói

- Gì nữa ? -Vũ Phong nhìn

- Tại anh mà Chi Linh nằm viện kìa .. !- Lam Phương nói

- Nếu thế kêu nói với Minh Khánh đi .. cô ấy đỡ giùm thằng Khánh chứ đâu phải tôi sao mà ccô chứ ?- Vũ Phong nói

- Nhưng nếu anh không gây thù oán với ai thì đâu có chuyện như vậy ! Nếu tui mà thấy anh đánh nhau tui sẽ nói với cha anh đấy ! Đừng nghĩ anh có số cha tiê thì làm phách cả con nhỏ bỏ anh nữa đấy kêu cô ta đừng có làm hách với tôi ! - Lam Phương bỏ về phòng

Vũ Phong khẽ cười , cô đòi méc cha cậu à , nghe thật tức cười quá mà ... nhưng mà không ngờ cô ta lại can đảm dám chống đối với Huyền Nhi như vậy .. lại đánh hết bọn đàn em của cậu rất nhanh nữa ... quả thật không tầm thường chút nào cả.

9. Chương 9. Thời Gian Giới Hạn Đã Tới !!

Ngày hôm sau , Lam Phương bước xuống phòng bếp lại là một căn phòng trống với bàn thức ăn thịnh soạn , khẽ ngồi xuống thế là hôm nay lại phải ăn sáng một mình nữa ư...sao lại cô đơn thế này .. cô nhớ ba mẹ mình quá .. muốn thả họ nữa .. nước mắt rơi xuống .. cứ thế mà buổi sáng trôi qua nhàn nhạt .. Chạy xe tới trường , với bao tiếng hò hét .

- Im hết coi ! - Lam Phương hét

Cả nhóm hs nam nữ nhìn , Trâm Thảo bước lại .

- Lam Phương..cậu sao vậy nhìn cậu buồn lắm đấy ? - Trâm Thảo nói

- Trâm Thảo..cậu đã trải giác cảm giác cô đơn chưa ? - Lam Phương u buồn nói

- Sao thế .. cậu bị bỏ rơi ư ? - Trâm Thảo nói

- Đừng nói nữa ..! - tim cô đau thắt lại khi nhìn qua khung cảnh

Vũ Phong đang vui vẻ cùng Huyền Nhi ăn uống bữa sáng ngọt ngào, nhưng sao anh không như vậy với cô chứ , sao bỏ cô một mình chứ .. Nhưng cô chợt nghĩ nhẹ cười . đâu là gì của nhau chứ .. nhưng sao tim cô đau như thế chứ ..Tiết học cứ thế trôi qua .. giờ ra chơi , Lam Phương nằm mơ ra bàn .

- Lam Phương..em bị gì à ! - Minh Nhật từ ngoài bước vào

- Sáng giờ nó cứ như thế mãi ! - Trâm Thảo nói

- Em nhớ Chi Linh à hay ta đi thăm nó ngay nhé ! - Minh Nhật nói

Minh Nhật bước tới đỡ lấy cô lên ..Vũ Phong từ ngoài bước vào

- Lam Phương..em sao vậy ..sao người em nóng thế ?- Minh Nhật nói

Lam Phương đưa tay lên ra dấu yên lặng .. nói nhỏ ..Vũ Phong nhìn cô ..sao cô lại như vậy chứ .. không lẽ cậu bỏ rơi cô làm cô nga bệnh như thế sao ? ..Huyền Nhi chạy lại ..

- Anh ,ta đi thôi ! - Huyền Nhi kéo Vũ Phong

- À..ừm! - Vũ Phong gật đầu

Lam Phương đưa ánh mắt nhìn Vũ Phong, sao tim đau như thế ..Minh Nhật nhìn mà đau lòng ...Trâm Thảo nước mắt lăn dài trên má .

- Anh đưa em đi bệnh viện ! - Minh Nhật nói

- Đừng..anh đưa em về nhà được rồi ! - Lam Phương khó nhọc nói cô hông cho cha mẹ mình lo nữa

- Nhưng cậu sốt cao lắm đấy ! - Trâm Thảo nói

- Trâm Thảo ..tuyệt đối không được nói cho Chi Linh biết ..rõ chưa ? - Lam Phương nói

- Thôi ..anh đưa em về ! - Minh Nhật bế bổng cô lên

Câu nhanh chóng gọi bác sĩ trước rồi chạy nhanh về biệt thự ngoại ô .. Trên căn phòng bác sĩ khám cho Lam Phương ... 20p sau bước ra ..

- Bác sĩ ..em ấy sao rồi ? - Minh Nhật hỏi

- Cô chủ không sao chỉ sốt thôi ạ - Bác sĩ gượng cười

- Vậy à .. cảm ơn bác sĩ nhé ! Tôi cho người chở người về ! - Minh Nhật tiễn bác sĩ

Trong phòng , Lam Phương khẽ cười nhạt , thời gian đã đến rồi . Ở bệnh viện , Chi Linh nghe tin thì sốt sáng đòi đi đến ngay Lam Phương .. thời gian giới hạn đã tới rồi sao

10. Chương 10. Anh Sao Lại Bước Vào Cuộc Đời Tôi Chứ ?

Tối đến , Vũ Phong bước vào nhà thì .. một thân thể nhỏ bé nằm trên sôpha .Vũ Phong bước tới thân nhiệt của cô không hề giảm , rất nóng nữa là đằng khác .

- Này..sao không lên phòng ngủ mà lại ở đây ? - Vũ Phong hỏi lạnh

- Anh..anh về..rồi..ta cùng nhau ăn tối nhé ! - Lam Phương nói khó nhọc

- Tôi nó rồi ..về phòng đi ! - Vũ Phong nói bỏ đi lên phòng

- Này! Nếu thế sao anh lại bước vào cuộc đời của tôi chứ ? Đừng nhìn tôi nữa ! - Lam Phương nói nước mắt rơi xuống

Vũ Phong không thém quan tâm bước về phòng , Lam Phương ngồi xuống đau lòng nhìn cậu , loạng choạng đi xuống phòng bếp . một giọt máu rơi xuống mặt bàn , Lam Phương hoảng loạn lau ngay và bóp mũi chạy vào phòng tắm lau máu. Khuôn mặt cô đã nhạt hắc đi không còn tươi tắn nữa , nước mắt lăn dài trên khuôn mặt . Bước ra khỏi phòng tắm , đầu óc bồng quay cuồng và Lam Phương ngất đi .Vũ Phong trong phòng nghe tiếng động bước ra thấy Lam Phương ngất cậu liền chạy tới bế ôm cô đưa về phòng . Gọi cho bác sĩ , bác sĩ cũng trả lời cậu như trả lời Minh Nhật rằng cô chỉ sốt thôi . Nhưng với Vũ Phong thì khác cậu vẫn còn nghi ngờ , nhưng không khẳng định lắm . Bước vào lấy chậu nước ấm lau cho Lam Phương ,

nhìn gương mặt cô ngủ rất đáng yêu . Vũ Phong khẽ lau nhẹ hết gương mặt nhưng gần mũi cô có vết máu ..là sao ..

- Đừng bỏ rơi em ! - Lam Phương nói mớ

- Biết rồi ..lo ngủ đi ! - Vũ Phong nắm chặt tay Lam Phương

Lam Phương mơ màng nhìn Vũ Phong rồi nhẹ cười chìm vào giấc ngủ ấm áp , Vũ Phong chờ một lúc lâu cũng chìm vào giấc ngủ say cùng vợ , nhưng cái nắm tay không hề buông ra.

11. Chương 11.

Sáng hôm sau , ánh nắng chiếu qua cửa sổ làm cho đôi mắt của Lam Phương nhú lại vì ánh sáng chiếu vào , khẽ mở đôi mắt ra . Lam Phương đưa mắt nhìn xung quanh ,lại là một mình cô đơn , đứng lên loạng choạng đi vsen . Bước ra phòng tắm thì ..

- Này ..cô thức rồi sao ? Muốn gì nói để tôi làm ! - Vũ Phong bước từ ngoài vào bưng mâm tô cháo

- Anh..anh không đi học cùng Huyền Nhi à ! - Lam Phương nói khó nhọc

- Cô bị như vậy mà ..sao tôi yên tâm đi học chứ ..tôi nói cho anh Minh Nhật rồi .. anh sẽ xử lý ..ngồi xuống đi ! - Vũ Phong kéo Lam Phương ngồi xuống giường

Cậu quan tâm cô sao.. tâm trạng cô vui quá .

- ăn đi ! - Vũ Phong đút muỗng cháo cho cô

Lam Phương cúi đầu ăn , đây là lần đầu cậu cùng cô ăn sáng .

-Anh..à ..sau này anh có thể ăn sáng cùng em không ? - Bất chợt Lam Phương nói

-Được thôi..nếu như cô hết bệnh nấu món ăn cho tôi !- Vũ Phong nói

Lam Phương tròn xoe mắt nhìn Vũ Phong , không ngờ cậu lại chấp nhận . Cô liền bước xuống giường .

- Này ..cô định đi đâu vậy hả ? - Vũ Phong hỏi

- Em muốn...đi siêu thị...mua nguyên liệu ! - Lam Phương nói

- Đợi tui chút,, tôi lấy áo khóa đưa cô đi ! -Vũ Phong nói

Lam Phương mỉm cười cũng vào phòng tắm thay nhẹ chiếc váy màu hồng nhạt khoác thêm áo khoác mỏng len màu hồng . Bước ra khỏi phòng , Vũ Phong đỡ lấy cô đi ra xe . Chiếc xe lăn bánh đi trên đường , cn dừng quen thuộc nhưng lòng Lam Phương con đường này như mới đi vậy . Đến siêu thị , cả 2 đều làm tâm điểm của mọi người , cảnh mmua từng món nguyên liệu cũng rất tình cảm đã nhiều người chụp lại .Rồi cả 2 đi ngang quầy trang sức .

- Woa..đẹp quá nhỉ ? - Lam Phương nhìn dây chuyền có hình trái tim

- Cô thích ư ? - Vũ Phong bước tới

- Ừm..à cũng không hẳn .! - Lam Phương nói

-Sao thế ? - Vũ Phong nói

- Vì nó là dây chuyền cặp một mình em đeo cũng đâu có ý nghĩa chứ !- Lam Phương nói

- Lấy cho tôi ! - Vũ Phong ra lệnh

- Dạ cậu chủ ! - cô nhân viên run sợ

2 sợi dây chuyền mang ra , Vũ Phong lấy chiếc chữ VE trong lòng mặt trái tim đeo vào cho Lam Phương .
Rồi quay sang lấy si75 dây chuyền đưa cho cô

- Deo cho tôi ! - Vũ Phong nói

Lam Phương ngạc nhiên nhìn Vũ Phong nhưng vẫn đeo vào cho cậu , quả thật rất đẹp và sáng .

- Ý nghĩa rồi đấy ! - Vũ Phong nắm tay cô bước đi

Bàn tay anh sao ấm áp thế nhỉ ? Mang cho cô cảm giác được bảo vệ vậy ... thật sự cô đã yêu anh mất rồi ..Trở về nhà ..

- Lam Phương ..Vũ Phong ! - Chi Linh nhìn

- Chi Linh ..sao cậu với anh Minh Khánh lại ở đây ? - Lam Phương nhìn

- Tớ đến thăm cậu .. 2 người sao lại ở chung ! - Chi Linh hỏi

- Cậu ..sau này sẽ biết mà ! - Lam Phương nói

- Chúng tôi là vợ chồng ... ! - Vũ Phong mở cửa

Chi Linh và Minh Khánh ngạc nhiên nhìn cả 2 ..

- Là sống thử thôi ! - Lam Phương nói

- Có vào không ? - Vũ Phong nhìn

- Cái thằng này sao mà cứ lạnh lùng hoài vậy hả ? - Minh Khánh trách

Thế là cả đám đi vào nhà , Vũ Phong bỏ chiếc áo khoác ra .

- 2 người ăn tối chung nhé ! - Lam Phương nói

- Ủ.. mà nè 2 anh rửa nguyên liệu ..Lam Phương cậu ra đây ! - Chi Linh kéo Lam Phương ra

Tại xích đu , Chi Linh kéo cô ngồi xuống .

- Tối thời gian rồi đấy ! - Chi Linh nói

- Chi Linh ...cho tớ thêm thời gian đi nhé .. 3 tháng thôi .. tớ muốn ở bên anh ấy 1 tháng thôi ! - Lam Phương trầm tư nói

- Cậu yêu anh ấy thật à ! - Chi Linh nói

- Được gì chứ ! - Lam Phương nhìn ra phía xa

Cô sẽ cố gắng bên anh thêm 3tháng nữa ...có lẽ cuộc đời này cô cũng không thể ở bên anh thật lâu được ..
Nhìn Lam Phương như thế mà Chi Linh kìm lòng không được ấn lấy điện thoại gọi cho ai đó....Thế rồi cả 2 cùng vào nhà làm tiếp bữa ăn cho 4 người ..

- Vũ Phong .. mới mua dây chuyền à ..tao nhớ mà ghét lắm mà ! - Minh Khánh nói - Ô..giống của Lam Phương nữa ..đôi luôn ..ghê ghen !

- Thế anh và Chi Linh thì sao 2 người đeo nhẫn cặp ..áo cặp..giày cặp hết đấy ...vậy mà nói em ! - Lam Phương phản bác

- Đây là tình thần couple ! - Chi Linh nói

- Thế chúng tôi gọi tình thần vợ chồng mới cười ! - Vũ Phong nói

Thế là bữa ăn tối được diễn ra ấm áp à vô cùng vui vẻ .

12. Chương 12. Xin Lỗi Nhưng Người Em Yêu Không Là Anh !

Sáng hôm sau , trên chiếc xe hơi cả người đi xuống với biết bao nhiêu dư luận bàn tán .Lam Phương thì nhẹ nhàng đi xuống xe với nụ cười hạnh phúc .

- Sao..anh Minh Khánh với Chi Linh quen nhau sao ? - cả đám FC Minh Khánh bàn

- Ừm..xứng đôi quá ! - FC của Chi Linh cũng bàn

- Anh Vũ Phong với chị Lam Phương quen nhau à .. vậy chị Huyền Nhi thì sao ?- các FC Vũ Phong và Huyền Nhi hỏi

- Tất cả giải tán hết cho tôi - Vũ Phong nói

Các học sinh giải tán đi dần hiện ra gương mặt đang ngạc nhiên của Huyền Nhi , nước mắt rơi xuống . Vũ Phong bước tới .

- Em sao vậy ?Sao lại khóc ? - Vũ Phong ôm lấy Huyền Nhi

Lam Phương nhìn cảnh đó mà đau thắt lòng , Chi Linh nhìn thấy thế kéo cô đi theo thì Quang Minh bước tới .

- Lam Phương..hôm qua em nghỉ à ! - Quang Minh nói

- Vâng..hjhj..anh dạo này ít thấy lắm á nha ! - Lam Phương nhẹ cười

Vũ Phong nghe tiếng Quang Minh lập tức xoay qua định bước tới kéo Lam Phương ra thì Huyền Nhi ôm cánh tay cậu lắc đầu , nhìn thế Vũ Phong quay lưng bỏ đi . Lam Phương nhìn theo bóng mà tim đau thắt lại.

- Lam Phương ..làm bạn gái anh chứ !-Quang Minh nói

- Hả? - Lam Phương bừng tỉnh

- Anh nói em làm bạn gái anh nhá ! -Quang Minh hét lên khiến cho Vũ Phong đứng lại

Huyền Nhi cũng khẽ giật mình nhưng thấy Vũ Phong đứng lại , cô lập tức kéo ậu đi , Lam Phương nhìn , Sao anh không quay lại nhìn em chứ ..sao không ngăn em lại ... Đau lắm ...Sao tình yêu nó lại đau như thế chứ ...

- Quang Minh...em xin lỗi nhưng người em yêu không phải là anh ! - Lam Phương cúi mặt

- Lam Phương ..em đừng vội ..anh sẽ chờ em ... từ khi ở bên Anh gặp em anh đã yêu em ..chờ em .. vậy nên hãy suy nghĩ ! - Quang Minh nói

- Em cảm ơn anh ..thật sự người em yêu .em đã xác định được..tuy anh ta không yêu em..lại có người yêu ,nhưng em vẫn yêu anh ấy ! - Lam Phương nhìn về bầu trời

- Em yêu Vũ Phong sao ? -Gương mặt của Quang Minh tối sầm lại

Lam Phương nhẹ gật đầu , cái gật đầu đó làm tim anh tan nát , so lại là hấn, một lần nữa hấn cướp đi người anh yêu , số phận anh sao lại cứ thua cậu thế .Lần trước nghe tin bọn đàn em bị hạ gục nhưng lại gặp 2 đàn chị nhóm P-M , còn bắn trúng lấy 1 người . Điều tra biết Lam Phương và Chi Linh là 2 đàn chị, Quang Minh lập tức cho tất cả bọn đêm đó gặp anh Vương cute , anh đã bảo đừng đụng vào Hắc Phong mà nhưng giờ điều đó không thể đã cướp đi người con gái đầu tiên yêu bây giờ tới người thứ 2 sao ..không thể được chỉ cần không có cậu trên đời thì nhất định cô sẽ về với anh thôi. Quang Minh khẽ cười gian < vũ="” phong..sắp="” đến="” ngày="” tàn="” của="” này="” rồi="”> Rồi tự kỉ đứng cười mẩn nguyen.

13. Chương 12. Xin Lỗi Nhưng Người Em Yêu Không Là Anh !

Sáng hôm sau , trên chiếc xe hơi cả người đi xuống với biết bao nhiêu dư luận bàn tán .Lam Phương thì nhẹ nhàng đi xuống xe với nụ cười hạnh phúc .

- Sao..anh Minh Khánh với Chi Linh quen nhau sao ? - cả đám FC Minh Khánh bàn

- Ủm..xứng đôi quá ! - FC của Chi Linh cũng bàn

- Anh Vũ Phong với chị Lam Phương quen nhau à .. vậy chị Huyền Nhi thì sao ?- các FC Vũ Phong và Huyền Nhi hỏi

- Tất cả giải tán hết cho tôi - Vũ Phong nói

Các học sinh giải tán đi dần hiện ra gương mặt đang ngạc nhiên của Huyền Nhi , nước mắt rơi xuống . Vũ Phong bước tới .

- Em sao vậy ?Sao lại khóc ? - Vũ Phong ôm lấy Huyền Nhi

Lam Phương nhìn cảnh đó mà đau thắt lòng , Chi Linh nhìn thấy thế kéo cô đi theo thì Quang Minh bước tới .

- Lam Phương..hôm qua em nghỉ à ! - Quang Minh nói

- Vâng..hjhj..anh dạo này ít thấy lắm á nha ! - Lam Phương nhẹ cười

Vũ Phong nghe tiếng Quang Minh lập tức xoay qua định bước tới kéo Lam Phương ra thì Huyền Nhi ôm cánh tay cậu lắc đầu , nhìn thế Vũ Phong quay lưng bỏ đi . Lam Phương nhìn theo bóng mà tim đau thắt lại.

- Lam Phương ..làm bạn gái anh chứ !-Quang Minh nói

- Hả? - Lam Phương bình tĩnh

- Anh nói em làm bạn gái anh nhá ! -Quang Minh hét lên khiến cho Vũ Phong đứng lại

Huyền Nhi cũng khẽ giật mình nhưng thấy Vũ Phong đứng lại , cô lập tức kéo cậu đi , Lam Phương nhìn , Sao anh không quay lại nhìn em chứ ..sao không ngăn em lại ... Đau lắm ...Sao tình yêu nó lại đau như thế chứ ...

- Quang Minh...em xin lỗi nhưng người em yêu không phải là anh ! - Lam Phương cúi mặt

- Lam Phương ..em đừng vội ..anh sẽ chờ em ... từ khi ở bên Anh gặp em anh đã yêu em ..chờ em .. vậy nên hãy suy nghĩ ! - Quang Minh nói

- Em cảm ơn anh ..thật sự người em yêu .em đã xác định được..tuy anh ta không yêu em..lại có người yêu ,nhưng em vẫn yêu anh ấy ! - Lam Phương nhìn về bầu trời

- Em yêu Vũ Phong sao ? -Gương mặt của Quang Minh tối sầm lại

Lam Phương nhẹ gật đầu , cái gật đầu đó làm tim anh tan nát , so lại là hấn, một lần nữa hấn cướp đi người anh yêu , số phận anh sao lại cứ thua cậu thế .Lần trước nghe tin bọn đàn em bị hạ gục nhưng lại gặp 2 đàn chị nhóm P-M , còn bắn trúng lấy 1 người . Điều tra biết Lam Phương và Chi Linh là 2 đàn chị, Quang Minh lập tức cho tất cả bọn đêm đó gặp anh Vương cute , anh đã bảo đừng đụng vào Hắc Phong mà nhưng giờ điều đó không thể đã cướp đi người con gái đầu tiên yêu bây giờ tới người thứ 2 sao ..không thể được chỉ cần không có cậu trên đời thì nhất định cô sẽ về với anh thôi. Quang Minh khẽ cười gian < vũ=“” phong..sắp=“” đến=“” ngày=“” tàn=“” của=“” này=“” rồi=“”> Rồi tự kỉ đứng cười mẩn nguyện.

14. Chương 13.đánh Ghen

Lam Phương về lớp gương mặt đau buồn , Chi Linh khẽ lắc đầu nhìn cô .Sao cuộc đời cô bất công như thế chứ..Huyền Nhi , từ ngoài đi vào .

- Mà sao dám đi xe của Vũ Phong ? - Huyền Nhi nhìn Lam Phương

- Sao tôi lại không thể ? - Lam Phương nhìn

- Há...mày to gan .. hôm trước trong quán bar ..may Vũ Phong đã cứu mày nhưng bây giờ thì không đâu .. !- Huyền Nhi tát vào má Lam Phương

Chi Linh và Trâm Thảo nhìn mà bật dậy tức giận , Lam Phương nhìn cả 2 .

- Các cậu đi ra ngoài đi ! - Lam Phương lạnh lùng

- Lam Phương ..không được ! - Chi Linh nói

- Nhanh !-Lam Phương tức giận

Chi Linh đưa đôi mắt ướt đẫm nhìn Lam Phương rồi chạy ra ngoài . cánh cửa khóa lại , bọn đàn em của Huyền Nhi khẽ cười .

- Trói nó lại ! - Huyền Nhi nói

Lam hương lập tức bị đàn em Huyền Nhi trói lại vào ghế . Huyền Nhi bước tới nhìn vào Lam Phương :

- Mày gan lắm mới dám động tới người yêu của Dương Huyền Nhi này ! Tao nhất định phải ày biết thế nào là hậu quả của việc động vào người yêu người khác ! - Huyền Nhi nhìn

Lam Phương nhìn Huyền Nhi không một chút run sợ .

- Tụi bây ... tát nó cho tao không có lệnh , không được ngừng ! - Huyền Nhi ngồi xuống ghế đối diện nhìn

< chat="" ..chat="" ..=""> Hàng loạt tiếng tát vào má của Lam Phương nhưng cô quyết không la một tiếng , cũng không rơi một giọt nước mắt nào cả .

- Cứng đầu ngoan cố ư ... tụi bây gạch mặt nó cho tao ! - Huyền Nhi nói

Lam Phương đưa đôi mắt lạnh lùng nhìn làm cho cả đám run sợ .Huyền Nhi tức giận giật lấy lưỡi lam từ con nhỏ đàn em .

- Haha ..mày sợ chưa ? Tao sẽ gạch cho khuôn mặt này không đi dụ dỗ đàn ông nữa ! -Huyền Nhi nói

Bàn tay đưa xuống gạch một đường nhỏ trên mặt cô , máu ứa ra nhưng gương mặt bầm đi vì những cái tát vẫn không thể sợ . Huyền Nhi không kiềm được tức giận gạch trên tay , vai , áo làm áo ứa ra . Vượt đi lưỡi lam , Huyền Nhi đi ra lại lấy một chai nước khá đục đổ xuống người Lam Phương.

- A...- Lam Phương khẽ la nhẹ

- Haha ..biết đau rồi à .. ! - Huyền Nhi cười

Lam Phương đau rát ở các vết thương rồi không chịu được ngắt đi .Huyền Nhi nhìn bọn đàn em cho thu dọn rồi nhìn 2 tên đàn em khá điển trai , lạnh lùng nói:

- Làm cho gọn ! Đi tụi bây ! -Huyền Nhi lạnh lùng bỏ đi

2 tên đàn em khẽ cười tà mị

- Cơ hội đấy mày ..thiên thần đó ! - tên 1 nói

- Ủ.. nè . tao với mày cởi đồ nó ra rồi chụp hình nhé ...sau này uy hiếp nó ! - tên 2 nói

Cả 2 đặt Lam Phương xuống đất , cúc áo dầm mở ra , rồi tiếp tục cúc thứ 2 mở ra để lộ cái áo ngực và làn da trắng nõn .

- Haha...sướng quá mày ...tao chịu hết nổi rồi này ! - tên 1 nói

- Ủ..tao cũng vậy ! - tên 2 nói

- Vậy tui bây có muốn chết không hả ? - Minh Nhật đi vào

cả 2 tên run sợ , Minh Nhật bước tới đá 2 cái cả 2 ôm ngực máu chảy ra khóe miệng , gương mặt lạnh lùng sát khí tràn ra từ Minh Nhật .

- Biến ! - Minh Nhật nói

1p30s cả 2 tên chạy mất đi , từ ngoài Chi Linh và Trâm Thảo chạy vào đỡ lấy Lam Phương .

- Phương Phương .. - Chi Linh gọi

- Mau đưa cậu ấy đến bệnh viện đi ! - Trâm Thảo nói

- Vũ Phong .. ! - Lam Phương khẽ gọi

Chi Linh rơi nước mắt đau lòng .Minh Nhật đau lòng thế là cô chọn Vũ Phong sao ? Bé Lam Phương chạy ra xe đi đến bệnh viện cấp cứu .

15. Chương 14.

Tại sân sau trường –

những cú đấm , cú đá của những tên đàn em - Quang Minh liên tục rơi vào người 2 tên dám đụng vào Lam Phương .

- Đại ca ..tha cho em đi ! - tên Bình (đàn em 1) nằm dưới đất nói

- Đại ca..tha mạng ! - Trường (đàn em 2) nói

Quang Minh lấy điều thuốc vứt xuống đất dụi đi . Thở nhẹ khỏi ra ..

- Mày biết hậu quả khi dám động vào người tao yêu mà .. đánh ! - Quang Minh nhìn

Và tiếp tục cuộc hành hạ , cả 2 tên Trường và Bình máu đầy cả áo.

- Tha cho người ta đi chứ ! - Minh Khánh bước vào

- Mày sao dám xen vào chuyện của tao ?- Quang Minh nhìn

- Haha...mày muốn đánh thì lôi con em của mày mà đánh ... tụi bây đưa 2 đứa nó đi bệnh viện ! - Minh Khánh nhìn mấy đứa đàn em đằng sau

- Mày có ý gì ? - Quang Minh nhìn

- Chính đứa em gái ...mà mày cho là ngoan hiền đã gây ra sự việc hôm nay ..không tin mày đi hỏi cô ta thử xem ! -Minh Khánh nói

Quang Minh lập tức đứng dậy đi , Minh Khánh nhìn 2 tên bị đánh máu ra lên lảng mà lả đầu nếu Chi Linh không gọi điện bảo phải cứu 2 tên này thì dù có chết thì anh cũng không quan tâm , nhanh chóng đi lên lớp . Quang Minh nhanh chóng đi về lớp gặp ngay Huyền Nhi đang vui vẻ ân ái với Vũ Phong.

- Dương Huyền Nhi ..có phải em làm không ?- Quang Minh bước tới tức giận

- Gì thế anh hai ? Việc gì ? - Huyền Nhi nói

- Là việc cô đánh Lam Phương ..còn cho 2 tên đàn em của anh mình ..ra lệnh cưỡng bức Lam Phương mà ..cô mau quên vậy sao ? - Minh Khánh bước vào

- Cái gì ? - Vũ Phong bật dậy

- Mày dám làm việc này ... tao sẽ kêu mama ày về Sing !- Quang Minh bỏ đi

Vũ Phong cúi mặt , quanh anh khí sắc lạnh lùng bu lấy , Huyền Nhi run sợ .

- Tao đi trước ..bệnh viện Angela-White đó !- Minh Khánh bỏ đi

- Cả lớp ra ngoài ! - Vũ Phong lạnh lùng ra lệnh

Cả lớp quay lại nhìn sắc thái cậu biến sắc đi , lạnh lùng vô cùng liền co giò chạy đi thế là chỉ có Huyền Nhi và Vũ Phong trong lớp.

- Vũ..Vũ Phong ! - Huyền Nhi nói

- Có phải không ? Em làm việc như thế phải không ?- Vũ Phong nói

- Hức...chỉ tại em tức giận khi anh cứ quan tâm tới nó ...Vũ Phong..anh hết yêu em rồi đúng không ? -Huyền Nhi rơi nước mắt

- Em mù quáng vậy à anh không muốn nhìn mặt em nữa .. tốt nhất là cô ta bình thường đi thì em bình yên không thì em đi Sing một mình đi ! -Vũ Phong bỏ đi

Huyền Nhi nhìn nước mắt rơi ra, cảm giá bất an này 2 năm trước cũng đã có bây giờ nó lặp lại sao .

————— Tại bệnh viện —————

Chi Linh , Trâm Thảo nhìn Lam Phương gương mặt trắng bệch nằm trên giường. Minh Nhật nhìn mà cũng đau xót

- Sao em không nói ọi người biết? - Minh Nhật nói

- Em ..không..muốn mọi người lo lắng..hứa với em đi !- Lam Phương khó nhọc nói

- Lam Phương ...không còn thời gian đâu cậu phải nhanh chóng phẫu thuật thôi!-Chi Linh rơi nước mắt

- Không sao đâu ...tớ biết bệnh của mình mà..nhưng thực sự tớ rất muốn ở bên cạnh Vũ Phong ! - Lam Phương nói

- Cậu khỏe quá ... Phương Phương à !-Trâm Thảo nói ghen

Minh Khánh đi từ ngoài vào cùng với Vũ Phong .

- Nè chuyện gì mà mọi người khóc vậy ? - Minh Khánh hỏi

- A...ơ..nè tụi mình đi mua đồ ăn đi sẵn mua cháo cho Phương Phương luôn ! -Chi Linh nói

- Ồ..đi thôi ! -Trâm Thảo nói kéo Minh Nhật

- Gì thế ?- Minh Khánh cũng bị Chi Linh kéo đi

Trong căn phòng , 2 người khác nhau về quan điểm nhưng họ có một tình cảm chung là yêu nhau .

- Xin lỗi ! Vì tôi mà cô bị như thế ! - Vũ Phong nói

- Không..không sao ! Tôi đáng bị thế ! - Lam Phương nói

- Huyền Nhi ..tôi sẽ nói chuyện với ô ta sau ...còn cô nhất định đừng để bị vậy nữa ..ai ăn hiếp cô hãy nói tôi sẽ không tha cho họ ! -Vũ Phong nói

Cánh tay của Lam Phương bất chợt nắm lấy tay Vũ Phong làm cậu quay lại ngạc nhiên nhìn .

- Cám ơn anh..Vũ Phong ! - Lam Phương nói

- Nếu muốn bên cạnh tôi thì phải cố gắng sống cho dai vào ..hiểu chứ ? - Vũ Phong nói

- Ừm ..!-Lam Phương gật đầu

Vậy cậu nghe sao ..cậu không ngăn cản sao ..nước mắt không tự chủ rơi xuống .. Vũ Phong nhẹ lau đi nước mắt ..cảm giác thật tuyệt vời êm ái lắm ...Lam Phương bắt đầu chìm vào giấc ngủ .. Phía ngoài Quang Minh nhìn mà ghen tị ...sao cậu có thể làm cho Lam Phương muốn bên cạnh mà như thế chứ .. quả thật bất công ...

16. Chương 15. Cuộc Tình Bắt Đầu

cánh cửa văng ra , 4 người trung niên chạy vào.

- Tiểu Phương..con không sao chứ ? -ba cô nói

- Dạ..không sao ạ !- Lam Phương nắm chặt tay của Vũ Phong

-Ai dám làm con như thế này hả ?. Nói đi mẹ bắt họ phải chịu gấp ngàn lần !-Mẹ cô lo lắng

- Vũ Phong ..sao con không biết lo cho Lam Phương thế ? - ba cậu trách

- Dạ .. không phải đâu! - Lam Phương nói

-Vũ Phong nói ta nghe con có muốn tiếp tục cuộc hôn nhân này không ? - mẹ cậu hỏi

Lam Phương nhìn Vũ Phong gương mặt cậu có phần thay đổi nó nghiêm túc hơn và có chút lo lắng , nhưng dù sao thì cô cũng không trách cậu đâu vì cậu đã có Huyền Nhi rồi cơ mà .

- Dạ..con có ! - Vũ Phong cúi đầu

Lam Phương ngạc nhiên tròn mắt nhìn Vũ Phong ,sao cậu lại trả lời như thế chứ ..Huyền Nhi thì sao ..sao cậu lại làm cho cô mong đợi chứ ..sao tàn nhẫn với cô như thế...

- Ta không mong điều gì nhưng nếu một mỗi thì các con có thể ngừng , quyết định là ở các con ..! - Ba cô nói dịu dàng

- Con hiểu rồi ạ ! - Vũ Phong cúi đầu

- Tiểu Phương ...ta rất mong chờ ở con đó ! - Mẹ cậu mỉm cười xoa đầu cô

- Vũ Phong ... ta nhờ con chăm sóc cho Tiểu Phương đấy ! - mẹ cô thì nhẹ nhàng dịu dàng với Vũ Phong

- Thôi ...ba mẹ có việc nên không thể ở lâu sau này sẽ tới thăm các con sau vậy ...nhớ đừng quá mệt mỗi nhé ! - ba cô hôn nhẹ vào má cô

Ba cậu thì ôm lấy và khích lệ , cả 4 phụ huynh đều đi ra . Lam Phương buông lỏng tay ra nhìn Vũ Phong.

- Sao anh trả lời như thế chứ ? Huyền Nhi thì sao ? - Lam Phương nói

- Không quan tâm ! - Vũ Phong nói

- Vũ Phong..nếu em nói em yêu anh thì anh sẽ đồng ý chứ ! - Lam Phương quay mặt đi

- ..um...!- Vũ Phong ngập ngừng

Lam Phương nhẹ cười chắc cậu sẽ không đâu cô mơ mộng quá rồi .

- Anh không...! - Lam Phương đang nói thì

Bị khóa môi bằng nụ hôn ngọt ngào của Vũ Phong , mỉm cười cậu nhẹ xoa đầu cô .

- Thay cho câu trả lời của anh ! - Vũ Phong nói

- Anh ...anh đồng ý sao ! - Lam Phương nói

- Chuyện của Huyền Nhi để anh giải quyết ! -Vũ Phong nói

Lam Phương mỉm cười nhìn Vũ Phong không ngờ 2 người có thể như thế ..thật sự cô rất vui ..nhưng liệu trong vòng 3 tháng có thể mang cho cậu hạnh phúc không ..? Ở ngoài cả đám và 4 vị phụ huynh cười khúc khích , riêng có Minh Nhật thì không cười .

- 2 đứa nó hạnh phúc rồi ..ta về thôi ! - ba cậu nói

- Dạ..cô chú đi đường cẩn thận ạ ! - cả đám cúi đầu

Minh Nhật nhẹ cười đau khổ...thua rồi..cậu thua thẳng em mình thật rồi ..c1 lẽ cậu phải quay về Pháp thôi ... nhìn gương mặt hạnh phúc của Lam Phương lần cuối ..

- Hạnh phúc nhé cô bé ngốc anh yêu ! - Minh Nhật lặng lẽ bước đi

Trâm Thảo nhìn theo anh trai mình mà đau lòng ..cô biết anh 2 rất thương Lam Phương nhưng không thể vì cô yêu Vũ Phong mà ..

- Cố lên anh 2 nhé ! - Trâm Thảo nói nhỏ

17. Chương 16. Trả Lời Và Bị Phạt

Vũ Phong mỉm cười đỡ Lam Phương dậy , 2 mặt sát vào nhau thì

- A...A ..ghê quá nha ! - Chi Linh phóng vào

- Vũ Phong...mày cũng bạo quá nhỉ ? - Minh Khánh nói

Vũ Phong và Lam Phương mặt đỏ lựng , lúng túng không biết nói gì.

- Đây...sao vào mà không gõ cửa vậy ? - Lam Phương nói

- Haha..Lam Phương mặt em đỏ hết rồi kìa ! - Minh Khánh trêu

- Thôi đi..mày nhoi quá đấy ! Chuyện này bình thường thôi mà ! - Vũ Phong nói

- A...bà xã ơi ..cậu ta bình vợ mà bỏ anh kìa !- Minh Khánh ôm lấy Chi Linh

Thế là căn phòng rộ tiếng cười , vui vẻ hẳn lên.

— 1 tuần sau - Ngày xuất viện —

Lam Phương nhẹ cười cùng Chi Linh thu dọn đồ . cánh cửa mở ra ..

- A..Vũ Phong ! -Lam Phương quay lại

Tròn mắt nhìn Huyền Nhi , thì ra là cô chứ không là Vũ Phong .

- Cô tới làm gì vậy hả ? - Chi Linh tức giận

- Lam Phương .. ! - Huyền Nhi quỳ xuống

- Cô..cô làm gì thế ?- Lam Phương nhìn

- Hức..tôi xin cô..buông tha cho anh Vũ Phong đi ... tôi không thể sống mà không có anh ấy ! - Huyền Nhi rơi nước mắt

- Nhưng..tôi cũng yêu anh ấy lắm ! - Lam Phương nói

- Tôi xin cô..cô muốn gì cũng được ...nếu muốn cô có thể hành hạ tôi ..!- Huyền Nhi nói

- Tôi xin lỗi nhưng tôi không thể ! - Lam Phương bỏ đi

Huyền Nhi tức giận .. gương mặt biến sắc ..dám đối đầu với ả chỉ có con đường chết ..bỗng chốc nụ cười tà ác đã hiện lên ..Chi Linh nhìn mà lo sợ cho Lam Phương..điều gì sẽ xảy ra..cô ta đang mưu tính việc gì ...Bước ra ngoài bệnh viện , Vũ Phong và Minh Khánh đang chờ cả 2 ..

- Sao lâu vậy ...có chuyện gì à !- Vũ Phong hỏi

- À...không..hihi ..thôi ..mình đi đâu thế anh ?- Lam Phương nói

- Đi bar đi ... ! - Chi Linh nói

- OK đi thôi ! - Minh Khánh cầm lái chạy đi

—— Bar K&B ——

Cánh cửa mở ra , ánh mắt đổ dồn về 2 cặp đôi đang hết sức tình cảm .

- Đại ca ...! - tất cả cúi đầu

Lam Phương và Chi Linh mỉm cười làm cho cả khán phòng ngơ ngẩn ...quả thật 2 đại tẩu của họ thật đẹp...

- Có muốn chết không -Vũ Phong hỏi

Cả khán phòng như bừng tỉnh với độ lạnh lập tức quay về như ban đầu . 4 người đi vào phòng Vip .

- Woa..nhiều rượu quá đi ! -Chi Linh la

- Um...ta chơi đi ...trả lời và bị phạt ! Được chứ ?- Minh Khánh nói

- Ủm..được ! - Lam Phương cùng Vũ Phong ngồi xuống ghế

Cả 4 người ngồi xuống lấy một chai bia , và xoay ai cũng hỏi hớp và trúng ngay ..

- Chi Linh ...haha ...này tớ hỏi cậu có yêu Minh Khánh không ? - Lam Phương nói

- Tất ..tất nhiên là có ! -Chi Linh cúi đầu

- Hahaha..bà xã đáng yêu quá đi mất ! - Minh Khánh véo má Chi Linh

- Ok..bắt đầu ...! - Chi Linh xoay chai

Và hướng về ngay Vũ Phong..

- Vũ Phong...anh có còn lưu luyến Huyền Nhi không ?- Chi Linh nói

Vũ Phong bỗng im lặng , Lam Phương nhìn mà buồn..

- Tôi chọn bị phạt ! - Vũ Phong cầm ly rượu lên uống 1 hơi

Lam Phương hơi buồn xuống sao anh không trả lời chứ...

- Bắt đầu ..! - Vũ Phong cầm chai xoay nhẹ qua cho Lam Phương

- Ô..!- Cả 3 người ngạc nhiên

- Có phải em đang giấu anh điều gì đúng không ? - Vũ Phong lạnh lùng

Lam Phương ngẩn người nhìn anh ...sao anh lạnh lùng như thế chứ ..

- Không có ...em đâu có giấu gì đâu chứ ! - Lam Phương ôm lấy tay Vũ Phong

- Vậy ...Lam Phương em mau xoay đi ! - Minh Khánh nói

- Đẹp đi ...có phải tất cả mọi người đang giấu tôi phải không ? Muốn biến tôi thành thằng ngốc à ! - Vũ Phong tức giận

nước mắt trên khóe mi của Lam Phương rơi xuống ... sao anh lại như thế ..Đau quá..sao anh thay đổi như thế..

- Vũ Phong..mày điên à..mày làm cho Phương Phương khóc kìa ! - Minh Khánh nói bật đứng lên

- Không muốn nữa ... tao về đây ! - Vũ Phong bỏ đi

Lam Phương nhìn theo bóng của Vũ Phong mà tim đau thắt lại ...Chi Linh ôm lấy Lam Phương mà dỗ dành .. Sao cuộc vui mừng cô ra viện lại như vậy chứ ...

— TỐI ĐẾN— Vũ Phong quay về nhà ..cả người toát ra mùi rượu ...Lam Phương nghe tiếng động từ trên lầu chạy xuống ..

- Vũ Phong ..anh sao thế ? Sao anh toàn mùi rượu thế ? - Lam Phương đỡ lấy cậu

- Sao em không nói anh nghe chứ ... 2 tháng qua ta bên nhau ..em không tin anh sao ? - Vũ Phong khắp khiêng cùng Lam Phương lên phòng

- ẤY..- để Vũ Phong lên giường

Định quay đi thì ... một cánh tay nắm lấy cô lại ...

18. Chương 17. Đã Trao Làn Đầu Cho Anh

- Đứng đi !- Vũ Phong kéo cô nằm xuống

Lam Phương đau thắt lòng nhìn anh ... sao cô không yêu anh chứ...sao cô lại muốn giầu anh chứ..vì cô không muốn anh lo cho bệnh mình... chỉ còn có 3 tuần nữa là thời gian cô xa anh rồi... nếu có thể sẽ về bằng không thì .. cô mong anh đừng nhớ mình nữa..

- Em thật sự muốn xa anh sao ? - Vũ Phong trên người cô hỏi

- Vũ..Vũ Phong ..anh say rồi ..thôi ..anh nghỉ..um!- Chưa nói hết câu thì

Đôi môi của cô bị khóa bởi nụ hôn ngọt ngào của Vũ Phong..ấm áp ..ngọt ngào nhưng pha một chút gì đó mạnh bạo ..càng ngày ma sát càng nhiều ... bộ váy trên người Lam Phương cũng rơi xuống... Vũ Phong và cô cùng nhau hóa luyện trong ngọt ngào..nếu có thể cô muốn sinh em bé cho Vũ Phong...

———— Sáng hôm sau ———

Ánh sáng chiếu vào làm cho đôi mắt Lam Phương nheo lại rồi bừng tỉnh, quay sang là thấy gương mặt thiên thần của anh , vậy là cô đã trao cho anh lần đầu của mình rồi ..không hối hận...

- Em nhìn anh lâu lắm rồi đấy ! -Vũ Phong mở mắt

- A... em ...xin lỗi ! -Lam Phương đỏ mặt

- Thôi ...nào ta đi ăn với nhau nhé ... em thay đồ thôi !- Vũ Phong nói

- Nhưng...anh nhắm mắt đi ! - Lam Phương nói

- Hahaha..cái gì trên người em mà anh chưa thấy ..!- Vũ Phong nói

Lam Phương mặt đã đỏ nay đỏ hơn , Vũ Phong mỉm cười chịu đựng cô , lấy 2 tay bịt mắt lại . Lam Phương lúc này mới dám đi ra , trong lúc Lam Phương thay đồ anh cũng sang phòng khác để vsen . Sau khi cả 2 đã chuẩn bị thì ...

- woa...- Lam Phương nhìn chiếc máy bay ở bên sân

- Nè 2 người lâu lắm rồi đó...lên đi ! - Chi Linh nói

- Gì thế ? - Lam Phương nhìn

Vũ Phong nhìn Minh Khánh ..cậu biết là thế nào cũng sẽ tổ chức đi du lịch mừng cô xuất viện mà..haizz...

- Chi Linh ..máy bay mà cậu yêu quý nay đem ra sao ? - Lam Phương nói

- Tất nhiên để mừng cậu xuất viện mà..ta phải đi đảo Ju để tắm biển mới được !- Chi Linh nói

Lam Phương nhẹ cười nắm tay của Vũ Phong bước lên ...chuyến máy bay này sẽ là dấu ấn kỉ niệm của 2 người...Và 8 tiếng sau...

- A...!- Trâm Thảo và Lam Phương mừng

- Nào ..ta đi lấy phòng ...! Minh Khánh chia đi ...! - Vũ Phong lấy 1 thẻ

- Uả..sao lại 3 thẻ ? Lam Phương ngủ với ai ? - Minh Khánh hỏi

- Tất nhiên ..ngủ với tao !- Vũ Phong nói

Lam Phương mặt hồng lên mỉm cười ...

- Bây giờ đi thay đồ ta đi tắm biển nha ! - Chi Linh nói

- Ok ! - Trâm Thảo và Lam Phương hăng hái

15p sau , 3 cô nàng xinh xắn đi ra , thân hình bốc lửa với nước da trắng nõn , các thanh niên ngoái lại nhìn, ba sắc màu , bikini màu đen sọc trắng là Lam Phương , xanh dương sọc đen là của Chi Linh , đỏ sọc đen là Trâm Thảo .

- Woa..!- 2 chàng trai nhìn
- A...đẹp quá đi ! - tất cả con gái la lên khi thấy 2 người
- Go thôi ! A..! - Lam Phương chạy nhanh ra biển

Vui đùa như một con nít thế ..Chi Linh và Trâm Thảo cũng vù ra ..Minh Khánh kéo Vũ Phong theo ..cả đám tạt nước nhau ..rất vui nhộn cùng nhau xây lâu đài cát ..đánh bóng chuyền ..cho đến khi kiệt sức ..

19. Chương 18.

Cả đám mỉm cười cùng nhau đi tới cửa khách sạn thì ..

- Anh Vũ Phong ! - Huyền Nhi chạy tới
- Huyền Nhi ! - cả đám nhìn
- Lam Phương !- Quang Minh gọi
- Sao 2 người...!- Lam Phương trơ mắt

Huyền Nhi chạy tới đẩy Lam Phương ra ôm lấy cánh tay của Vũ Phong.Lam Phương nhìn mà đau...sao cậu không đẩy ra ..Chi Linh định bước tới thì ...Lam Phương kéo lại lắc đầu..rồi bước đi

- Buông ra đi! - Vũ Phong lạnh lùng
- Um..Vũ Phong anh mới đi tắm về à ..nào anh đi thay đồ đi em đợi anh ở dưới nhà hàng!- Huyền Nhi nói
- Vũ Phong chỉ im lặng bước đi , còn Minh Khánh và Chi Linh thì gai ốc , Trâm Thảo thì tức giận.
- Này ..sao cô trơ trên thế .. đã biết là anh Phong và Phương yêu nhau mà sao cứ bám ảnh thế ?
- Trâm Thảo nói

Huyền Nhi đợi Vũ Phong và Quang Minh , Minh Khánh đi thì quay qua bản chất thật .

- Tôi là thế đó rồi sao...há ..không thủ đoạn như tôi ghen tị à !-Huyền Nhi nói
- Cô đúng là ..cáo già mà ..Trâm Thảo đi đi hơi đâu nói với thứ dơ bẩn như cô ta!-Chi Linh nói kéo Trâm Thảo theo

Trên phòng của Vũ Phong thì cậu bước vào thấy tờ giấy gương mặt liền tới sầm hấn lại .< em=“” sang=“” phòng=“” khác...anh=“” cứ=“” ở=“” đây=“” đi=“” (lam=“” phương=“” gửi)=“”> . cánh tay cậu đập vào tường , máu chảy ra .. nhanh chóng đi thay đồ .

20p sau tất cả cùng nhau đi xuống nhà hàng riêng chỉ có Lam Phương là không..

- Lam Phương đâu ? - Vũ Phong hỏi
- Không thấy ! - Chi Linh nói
- Vũ Phong ..ta ăn đi nhá ! - Huyền Nhi kéo lấy tay Vũ Phong làm anh không thể đi được

Quang Minh như hiểu được ý đồ của con em mình lập tứ đi lên ...

— Phòng 1605 —

- Mày ...có buông ra không ?-Lam Phương tức giận
- Ô..em là người yêu của thằng Phong mà ..chắc nó nặng niu em lắm nhưng em không biết đẩy thôi nó yêu Huyền Nhi lắm !- 1 tên đẹp trai nói bế cô lên giường trong bộ bikini
- Là sao ? - Lam Phương nói

- Haha..để anh nói cho em nghe ..thật ra 2 năm trước ..đại ca tụi anh là Quang Minh yêu con nhỏ kia lắm nhưng nhỏ đó thì lại yêu thằng Phong ..nó cũng thích nữa ..hình như đêm đó chị Huyền Nhi ra lệnh cho thằng Dương Anh ... cưỡng hiếp nhỏ đó như em vậy nè .. rồi nói là với anh Quang Minh là thằng Phong làm..rồi qua bên thằng Phong nói nhỏ đi ngoại tình làm cho tức giận lắm .. mấy ngày sau chị ấy sai người đi giết nhỏ đó ..tội nghiệp lắm thấy vậy chị ấy thâm hiểm lắm chứ ! - tên Shu nói

- Thật..thật sao ? - Lam Phương nói

- Ừm..thôi anh đã giải thích bây giờ anh phải làm nhiệm vụ thôi !- Shu nói

tiếng bóp tay của Lam Phương kêu lên, thuốc làm tê liệt người cực mạnh nhưng nghe câu chuyện này không còn là vấn đề , tung cước lên đập bậy tên đó đi phun ra máu .Quang Minh chạy vào , Lam Phương nhìn lên

- Lam Phương..em không sao chứ ? - Quang Minh ngồi cạnh cô

- Quang Minh ..huhu ..em sợ lắm ! - Lam Phương ôm lấy anh mà khóc

- Nín đi ..đừng khóc ..nhất định anh sẽ tìm tên đó mà giết hẳn cho em ! -Quang Minh tức tối

Không phải cô khóc vì sợ ..mà cô khóc vì đau .. sao người tìm cô không phải Vũ Phong mà là Quang Minh chứ ..vậy anh không yêu thế sao lại ngủ với cô chứ ..nhưng cô không hối hận ... Quang Minh dỗ dành rồi kêu cô đi thay đồ ..Đôi khi Lam Phương đi vào phòng tắm thì..

- Alo! - Quang Minh bấm dây số gọi điện

- 1 tên đàn em bên kia trả lời

- Rai ...mày xử thằng Shu cho anh ..anh không muốn thấy mặt nó trên trái đất này ! - Quang Minh lạnh lùng

- Rai nghe lời

Quang Minh cúp máy..dám cả gan đụng vào người anh yêu chỉ có chết thôi ...

20. Chương 19. Trò Chơi Ăn Bánh

Cả 2 bước xuống , Vũ Phong nhìn mà phát cáu lên , Lam Phương thì không thèm quan tâm mỉm cười đi với Quang Minh ngồi đối diện cậu.

- Chi Linh ..cậu không sao chứ ? - Chi Linh lo lắng

- Không sao cả !- Lam Phương nói

- Đúng đó ..sắc mặt cậu kém lắm đó , có cần bác sĩ không ..tớ sẽ gọi ! - Trâm Thảo nói

- Không sao chỉ là tớ hơi mệt thôi !- Lam Phương nói

Quang Minh mỉm cười nhìn Lam Phương , Huyền Nhi thì cứ bám lấy tay của Vũ Phong .Một mc la lên , tất cả khách hàng trong nhà hàng đều nhìn lên sân khấu.

- Haha..sau đây là trò chơi mà nhà hàng tổ chức ... nếu thắng quý vị có thể có được một bữa ăn tối miễn phí ngoài trời do nhà hàng chuẩn bị !- Mc nói

- Mình tham gia anh nhé !-Huyền Nhi kéo Vũ Phong lên

- Ta chơi nhá bà xã !- Minh Khánh thì kéo lấy Chi Linh

- Em tham gia chứ ?- Quang Minh hỏi

- Cũng được !-Lam Phương đi theo

- Woa..thế là ta có được tất cả là 4 cặp rồi ! Họ thật đẹp đúng không ? - Mc la

Các cô gái cùng chàng trai ở dưới cũng hò hét cổ vũ cho các đội gồm

Huyền Nhi - Vũ Phong , Minh Khánh- Chi Linh , Quang Minh - Lam Phương . Trâm Thảo - chàng trai hotboy mang lại người Pháp - Nhật Ân .

- Nào ta sẽ có trò chơi là ...cùng nhau ăn bánh ..trên đây có 1 que bánh ..các cặp đôi nào ăn bánh ngắn nhất sẽ thắng nhưng nhất định không được ăn hết !- Mc nói

- Ok..bây giờ là cặp của Khánh- Linh ! Bắt đầu !-MC hô

Cây bánh được Minh Khánh đưa lên ..từ từ môi của cả 2 sát gần lại nhau và.. cây bánh gãy ngang .

- Woa..còn 3cm đó ..bây giờ là cặp Thảo -Ân ! - MC bước tới Trâm Thảo

Thật ra Trâm Thảo cũng không muốn chơi nhưng bị hi Linh kéo lên và gấp ngay tên không đội trời chung với cô ở Pháp . Cây bánh được đặt lên , Trâm Thảo thì để yên nhưng mặt thì đỏ lên còn Nhật Ân từ từ ăn và môi từ từ sát vào cây bánh gãy ra khi Trâm Thảo không chịu được môi Nhật Ân sát gần và đã cắn đi .

- Đội này là 5cm ! Bây giờ tới đội của Nhi - Phong ! Bắt đầu !- MC hô

Cây bánh đặt giữa , Vũ Phong thì bất động chỉ có Huyền Nhi nhanh chóng chọt thời cơ ôm lấy eo cậu và ăn nhanh đến hết bánh và 2 môi áp sát với nhau .

- wow..hồ đã táo bạo hôn nhau nhưng tôi đã bảo không được ăn hết mà ..haizz đội này thua ..cặp tiếp theo ! Minh- Phương ! Bắt đầu!-MC lắc đầu

Cây bánh đặt giữa , Quang Minh và Lam Phương nắm lấy tay nhau và cùng nhau phối hợp ăn cây bánh , Chi Linh , Minh Khánh tò mò chạy lại xem. Cây bánh từ từ ngắn lại môi của Lam Phương cũng chạm nhẹ vào môi Quang Minh cây bánh gãy ra .

- Woa..1cm luôn ! Chiến thắng thuộc về cặp đôi Minh-Phương !-MC la

phía dưới nhà hàng la dậy trời , Lam Phương thì mỉm cười nhìn Quang Minh , còn Vũ Phong thì tức giận tràn trề , bước tới kéo lấy Lam Phương đi .

21. Chương 20. Cãi Vã

Nhật Ân mỉm cười nhìn Trâm Thảo , Chi Linh và Minh Khánh bước tới

- Nè..bộ thân thiết lắm sao mà cười ..há!- Trâm Thảo bỏ đi

- Trâm Thảo..anh chàng đẹp trai đó là thế ? - Chi Linh hỏi

- Vương Nhật Ân..lâu quá không gặp mày !-Minh Khánh ôm lấy Nhật Ân

*Vương Nhật Ân (17t) , gương mặt thì đáng yêu dễ thương , tính thì nhõng nhẽo , là cậu chủ tập đoàn Vương Thị , từ cấp tiểu học bên Pháp đã đem lòng yêu Trâm Thảo theo đuổi cô nhưng chưa được ..bây giờ nghe tin cô về Việt Nam liền đi theo và gặp cô ở đảo Ju như thế này *

- Hắn ta đeo như đĩa vậy ..vì hắn mà tớ phải về Việt Nam đấy !- Trâm Thảo nói

- Trâm Thảo..sao em nói anh như thế chứ ? Anh nhớ em nên bay qua đây tìm em thôi mà !- Nhật Ân nói nũng nịu

- Trời ơi ...lâu nay tớ tưởng cậu không ai để ý chứ ..ai dè..!- Chi Linh lắc đầu

- Nhật Ân ..mày về đây vì Trâm Thảo à ..cái thằng này mày bỏ đi mười mấy năm nay mà về là vì người yêu không phải vì bạn ..đáng giận !- Minh Khánh giận dữ

- Thôi đi ..tao về cũng vì nhớ 2 đứa bây luôn được chưa ?- Nhật Ân mỉm cười

- Tha ày đó ..à giới thiệu với mày bà xã tao ! Đình Chi Linh! - Minh Khánh ôm Chi Linh vào lòng

- Woa..xinh dữ ..qua đường à !- Nhật Ân nói

- Anh là đồ vô duyên..Trâm Thảo lên phòng cậu chúng ta xem tình hình kinh tế nhá ! - Chi Linh đá vào chân của Nhật Ân rồi kéo Trâm Thảo đi

- Ui..da .. sao bà xã mày kì ạ ! - Nhật Ân mếu máo

- Ai biểu ..tự nhiên lần đầu gặp người ta đang yêu nhau hỉ chơi qua đường ..Chi Linh còn nhẹ đó !-Minh Khánh nói

Ngày hôm sau mới nhận ra mình vô duyên vội xin lỗi Minh Khánh , lúc này Huyền Nhi mỉm cười gian tà .

- Mày định giờ trò gì cung được nhưng nếu mày mà làm tổn thương đến Lam Phương nhất định ta sẽ không tha ày đâu !- Quang Minh b3 đi

< haha..anh=" 2=" cứ=" chờ=" xem..em=" gái=" anh=" làm=" gì=" ...nó=" sẽ=" cho=" anh=" thấy=" con=" nhỏ=" anh=" yêu=" hoàn=" toàn=" không=" xứng=" với=" vũ=" phong=" ..trên=" đời=" này=" chỉ=" có=" 1=" người=" xứng=" với=" vũ=" phong=" và=" người=" đó=" chính=" là=" đương=" huyền=" nhi=" này=" > Huyền Nhi mỉm cười gian tà . Trong khi đó ở ngoài bờ cát biển , Vũ Phong kéo Lam Phương đi .

- Đau..đau quá ..Vũ Phong anh đang làm tay em đau đó !- Lam Phương kéo tay lại

- Hiện tại tôi đang điên này !- Vũ Phong nói

- Sao anh lại tức giận chứ ? Em có làm gì anh đâu !- Lam Phương nói

- Không làm gì à ..đứng trước mặt chồng hứa cưới của mình mà hôn người đàn ông khác là chưa có làm gì à ..vậy đợi tôi bắt gian tại giường mới gọi là làm phải không !- Vũ Phong hét

- Vũ Phong...!!!!!! - Lam Phương hét lên tát vào má của Vũ Phong .

- Anh tưởng em không điên lên à .. anh hôn lấy Huyền Nhi thì sao hả ? Anh không xua đuổi cô ta em có nói tiếng nào không ? Cô ta ôm anh hôn em có nói tiếng nào không ? Sao anh lại ác với em như thế ..huhu !- Lam Phương chạy đi

Vũ Phong nhìn mà tức giận , liền lập tức đi uống rượu . Trên phòng, Quang Minh nhìn thấy Lam Phương chạy nhanh về liền quan tâm.

- Lam Phương em sao thế ? - Quang Minh hỏi

- Huhu..! Em đau quá !- Lam Phương ngồi bẹp xuống đất khóc

- Hấn ta làm gì em sao ? Thằng khốn này..!- Quang Minh định đi thì

- Huhu..đừng đi mà !- Lam Phương kéo anh lại

Đỡ cô vào phòng , Quang Minh nhìn nước mắt cô rơi mà tim cũng đau theo . Những giọt nước mắt đó sao cứ rơi hoài vì hấn ta chứ..một lần rơi vì anh cũng không sao .. Đau thất tim ..sao cô không ở bên anh chứ..bên anh những giọt nước kia anh sẽ không bào giờ cho nó có trên gương mặt cô mà thay vào là nười thôi ..Quang Minh dỗ dành Lam Phương ..rồi đem vé đó sang qua đưa cho Chi Linh dùng với Minh Khánh.

Tối đến - Chi Linh xinh xắn trông bộ váy dài ngang đùi buộc dây màu xanh nước mỏng , còn Minh Khánh thì điển trai vô cùng trông quần sọt đen vào áo sơ mi trắng. Khung cảnh lãng mạn nhưng gương mặt của Chi Linh thì vẫn đang đỏ.

- Bà xã ..em đang đỏ à ! Anh đâu có chọc em giận đâu ..tại thằng Nhật Ân đó thôi mà !- Minh Khánh nói

- Nếu anh không có nhiều bạn gái trước đây thì lấy đâu hấn nói !- Chi Linh quay mặt

- Bà xã à..lúc trước là khác , bây giờ anh chỉ yêu có mình bà xã thôi! - Minh Khánh nói

- Tin được anh sao ? -Chi Linh nói

- À...anh có cái này cho em!- Minh Khánh lấy nón ảo thuật ra

Chi Lin nhìn, từng đợt Minh Khánh biến ra bồ câu , bông hoa , rồi đến chiếc nhẫn kim cương .

- Chi Linh ..ta đính hôn đi nhé ..thế thì em sẽ tin anh chỉ yêu riêng em!- Minh Khánh nói

Chi Linh xúc động nhìn mà rơi nước mắt , khẽ gật đầu , Minh Khánh vui sướng đeo vào ôm lấy cô xoay tròn , Tiếng pháo vang lên trời những dòng chữ hiện ra Chi Linh mỉm cười ôm chặt lấy Minh Khánh trao nhau nụ hôn ngọt ngào.

Lúc này , Vũ Phong đang ngồi uống rượu trong phòng thì , Huyền Nhi bước vào với bộ váy ngủ sexy vô cùng .

- Làm trò gì thế ?- Vũ Phong lạnh nhạt

- Vũ Phong ..em yêu anh ..em muốn cho anh tất cả ..-Huyền Nhi nói

- Nhưng tôi không hứng thú !- Vũ Phong nói

- Vậy à..buồn thật ..anh uống hết ly rượu này đi ..em sẽ đi về !- Huyền Nhi đưa ly rượu cho Vũ Phong

Tâm trạng cậu đang buồn , không thể đề phòng lập tức nhận lấy ly rượu uống một hơi , HUYỀN Nhi nhẹ cười bước ra khóa cửa phòng lại , ngồi gần tới bên Vũ Phong.

- Nóng quá ..mau mở máy lạnh đi !- Vũ Phong cứ uống61 rượu

- Nóng thế thì cởi đồ đi ..!- Huyền Nhi cởi lấy đồ Vũ Phong ra

Nhìn Huyền Nhi mà Vũ Phong lầm tưởng là Lam Phương , lập tức ôm lấy đầu cô hôn say đắm và lập tức ngủ say ra .Huyền Nhi mỉm cười liền lập tức chụp hình với anh , và mặc đồ lại đi bar quây vui sướng và.....đến sáng mới mò vào phòng của Vũ Phong .

22. Chương 21. Sinh Nhật Vũ Phong !

Sáng hôm sau, Vũ Phong khê nhe mắt khi ánh sáng chiếu vào và xoay qua thì ..

- Cô làm gì ở đây thế hả ? - Vũ Phong xô Huyền Nhi ra

- Um..Vũ Phong ...hôm qua anh thật sự rất ngọt ngào đấy !- Huyền Nhi mỉm cười

- Cút đi !- Vũ Phong nói

- Vũ Phong .um..anh xấu thật đấy ..anh nhớ lại đi ..trước kia anh cũng từng trải qua với em mà ! Hình như là cách đây 1 tháng đó nhỉ ..bây giờ em hạnh phúc lắm !- Huyền Nhi nói

- Tôi nói cô cút đi mà !- Vũ Phong hét lên

Đừng nòng vậy chứ ..chồng yêu !- Huyền Nhi hôn nhẹ lên môi cậu

Vũ Phong ngồi cố nhớ hình ảnh về hôm qua nhưng không tài nào nhớ được ..đáng chết.. nếu Lam Phương mà biết chuyện này sẽ ra sao...ôi..một phút nông nổi của cậu mà thành ra như thế này.. Lập tức nhanh chóng thay đồ , bước sang phòng Lam Phương .

- Lam Phương cậu không sao chứ ?- Chi Linh hốt hoảng khi thấy máu từ mũi của cô chảy ra

- Sịt...Chi Linh..cậu nhỏ tiếng thôi!- Lam Phương nói

- Phương Phương ..sao cậu không nói cho Vũ Phong ..anh ấy sẽ cố giúp cậu !- Trâm Thảo khóc

- Bệnh của tớ ..tớ hiểu được .. ! Thôi ..được rồi mà ..bây giờ ta về nước ..chụp hình cưới với Chi Linh thôi !- Lam Phương nói

- Ừm ..!- Cả 2 nghe lời lau nước mắt rồi đi ra xách vali giúp Lam Phương

Lam Phương nhìn theo mà máu từ mũi cứ chảy ra , vội rửa máu đi lấy khăn giấy lau đi , để tay lên bụng của mình .

- Con ngoan đừng có phá mẹ .. nhất định mẹ sẽ cố gắng bảo về con !- Lam Phương xoa nhẹ bụng mình

Bước ra cửa thì gặp Vũ Phong , quay mặt bước đi thì.

- Em định làm lơ anh tới khi nào ?- Vũ Phong hỏi

- Tới khi anh biết được ..lỗi của mình !- Lam Phương bỏ đi

Vũ Phong bước nhanh lên trước mặt cô , hai tay để lên véo lấy hai tai mình như hột dầu .

- Anh xin lỗi !- Vũ Phong nói

Lam Phương nhìn gương mặt đáng yêu mà kiềm lòng không được, ôm lấy anh mà rơi nhẹ nước mắt . Vũ Phong mỉm cười , cậu nhất định phải bù đắp cho cô .

, Cả nhóm đi về nước bằng máy bay của Chi Linh , riêng Huyền Nhi và Quang Minh thì có máy bay riêng . Về đến Việt Nam , cũng đã xế chiều .Cả đám 6 người cùng nhau đi vào studio áo cưới để chụp hình , Vũ Phong đã quyết định sẽ tổ chức lễ đính hôn với cô thêm một lần nữa nhưng làm hoành tráng hơn .Tối về , ai cũng mệt lử . — Biệt thự ngoại ô —

Vũ Phong và Minh Khánh , Nhật Ân nằm im lên sôpha , Lam Phương mỉm cười bước vào nhà bếp . Và căn biệt thự tối om lại ... bỗng có ánh sáng ngọn nến từ phòng bếp đi ra.

- Happy birthday to you ..happy birthday to you .happy birthday ..happy brthday..HappyBirthDay to you ! Chúc mừng sinh nhật anh , Vũ Phong !- Lam Phương 2 tay bưng bánh kem lớn ra trang trí đẹp vô cùng

- Nào anh hãy ước đi rồi thổi nến !- Chi Linh nói

Cúi xuống , Vũ Phong thổi tắt hết nến , ánh đèn cũng bật lên , không ngờ cô và mọi người nhớ sinh nhật cậu , nếu không nói cậu cũng không nhớ nữa. Thật hạnh phúc khi có cô làm vợ..

- Em tặng cho anh một chiếc điện thoại mà công ty ba em sản xuất chỉ có 6 cái thôi cho 6 người đây !- Trâm Thảo mỉm cười

- Cảm ơn em !- Vũ Phong nhận quà

- Còn em tặng cho anh một máy Laptop hàng đầu thế giới ..chỉ mới có một thôi đó nga !- Chi Linh mỉm cười đưa quà

- Cảm ơn em !- Vũ Phong nói

- Còn tao với Nhật Ân tặng ày một chiếc xe mui trần đời mới và một chiếc ô tô có một thôi nga !- Minh Khánh nói

- Thank 2 thằng bây nga !- Vũ Phong nói nhận chìa khóa

- Còn em tặng cho anh ..đây là hộp nhạc mà em mới chế tạo ra ..nó có thể thu âm được giọng nói và phát ra ! Mừng sinh nhật anh !- Lam Phương nói

- Cảm ơn em ..vợ à!- Vũ Phong nói

Cả đám mỉm cười nổi cả gai ốc với sự sến này , rồi cùng nhau chia bánh kem ra xơi .Cả căn biệt thự ngập tràn tiếng cười hạnh phúc .. đây là lần đầu sinh nhật của Vũ Phong được hạnh phúc như thế này .

23. Chương 22.đính Hôn

Mới đó đã được 2 tuần trôi qua, và đến ngày trọng đại của 2 cô nàng . Trong phòng , 2 bà mẹ đang chăm chút nhìn con gái yêu của mình.

- Hôm nay 2 đứa đẹp lắm ! Chi Linh ...đây là vòng tay mà bà nội đưa ẹ .bây giờ mẹ đưa cho con !- mẹ Chi Linh nói

- Mẹ ơi..con mới định hôn thôi mà..chưa có bàn tới kết hôn mà sao mẹ như muốn con đi như thế? - Chi Linh xin xắn trong bộ váy cưới màu xanh nước nhạt

- Thôi nào ..2 cô dâu mau đi xuống nè..chứ trễ đang sốt ruột kìa !-Mẹ Lam Phương nói

- Nè.Trâm Thảo ..bọn tôi cũng đã đính hôn rồi ..anh Nhật Ân theo đuổi bà như thế thì sao không chịu luôn đi ..anh ấy tốt mà !- Chi Linh nói

- Thôi..việc đó tính sau ..bây giờ là 2 người kìa ! Đi thôi !- Trâm Thảo mỉm cười cầm váy ở phía sau cho 2 người

Bước xuống cầu thang , cả 2 chú rể đều ngơ ra , Chi Linh xin xắn trong bộ váy màu xanh nhẹ nước ,mái tóc búi cao lên rất là sang trọng đội vương miện nhỏ màu xanh nước , Lam Phương thì trong bộ váy cưới màu trắng xòe ra rất xinh , mái tóc xả dài uốn nhẹ phần đuôi màu nâu , đội thêm một vương miện màu trắng xung quanh đính đá màu hồng . Bước xuống nhìn 2 chàng trai thật bảnh trai trong bộ vest trắng .

- Đây không đi à !- Chi Linh nói

- Tất nhiên đi chứ !- Minh Khánh giờ mới tỉnh hôn

Đến nhà thờ , bỗng tim của Lam Phương nhói lên , gương mặt nhạt đi . Cảm giác bất an đang trỗi lên , Vũ Phong nhìn mà thắc mắc

- Em không sao chứ ? Không khỏe ta dừng lại nhé !- Vũ Phong nói

- Không..em không sao !- Lam Phương mỉm cười nhìn cậu

Mong cho cuộc đính hôn của 2 người được suôn sẻ ..cô thầm cầu nguyện . Bản nhạc cưới quen thuộc vang lên , cánh cửa mở ra tất cả quan khách nhìn theo .Chi Linh - Minh Khánh thì vui tươi dẫn đầu cùng các hoa đồng rải hoa , Lam Phương- Vũ Phong thì xứng đôi theo sau .

- Hôm nay chúng tôi cảm ơn các vị đã đến dự buổi lễ đính hôn của chúng tôi hôm nay , quả thật rất hạnh phúc !- Vũ Phong nói

- Cảm ơn cha mẹ , cảm ơn cha mẹ vợ , con hứa sẽ bảo vệ che chở cho vợ con hết suốt đời này !- Minh Khánh nói

Gương mặt Chi Linh ửng hồng lên , nhẹ cười .

- Trao nhẫn đi !- Trâm Thảo la

Cả 2 cặp quay lại , Minh Khánh và Chi Linh nhanh chóng đeo cho nhau cặp nhẫn đính kim cương khắc tên 2 người , Lam Phương và Vũ Phong mỉm cười nhìn nhau , đang tới thời khắc quan trọng thì ..

- Dừng lại !- Một giọng nói vang lên

Tất cả quan khách đều chú ý cô gái đang bước vào , Lam Phương mở to mắt nhìn...

24. Chương 23.hôn Lễ Không Thành

Một cô gái mặc chiếc váy phồng nhẹ ra màu đỏ , mang giày cao gót cao quynh rũ bước trên thảm đỏ tới gần .

- Lâm Hắc Vũ Phong..anh không được tiếp tục hôn lễ này !- Huyền Nhi nói

- Sao lại không thể chứ ? - Trâm Thảo bước lên

- Cô có quyền gì mà lên tiếng hả ? Định vào đây ăn ké à ..vậy thì ngồi vào bàn đi ! Hôm nay ngày vui nên tôi khai ân cho cô !- Chi Linh nói cười nhếch môi

- Tất nhiên là tôi có quyền ...Vũ Phong ..anh còn nhớ những gì anh đã làm với em không ?- Huyền Nhi la to
Lam Phương nhìn Vũ Phong ..sao anh không nói gì đi chứ ..

- Huyền Nhi ..cô mau cút đi !- Vũ Phong nói

- Anh không được tiếp tục hôn lễ này với nó ..em đã mang thai con của anh rồi !- Huyền Nhi la đưa bản xét nghiệm cho cậu xem

Lam Phương lập tức giựt xem , nhìn vào Vũ Phong ..nước mắt dâng lên..nhưng cô không khóc ..cô không được yếu đuối

- Vũ Phong..anh nói đi đây là do cô ta bịa phải không ? Anh nói đi em chi tin anh thôi !- Lam Phương nói

Vũ Phong cúi đầu im lặng nhìn cô , lòng cậu đau lắm thật không ngờ Huyền Nhi lại mang thai , điều này cậu không thể lường trước .Cha mẹ Lam Phương nhìn cô...họ tin con gái họ làm được..cô không phải người bình thường mà...cô thừa hưởng nhan sắc từ mẹ và trí tuệ từ cha mình mà. Chi Linh lập tức nhìn sắc mặt của Lam Phương ...nó xanh xao lại đi ..nhịp thở khó lại..

- Lam Phương ..cô chấp nhận đi !- Huyền Nhi nói

- Cô câm miệng ! Vũ Phong..anh nói đi chuyện này là sao hả ? Sao anh cứ im lặng hoài vậy !- Lam Phương hét

- Lam Phương ..anh xin lỗi ..!- Vũ Phong hốt lời

- Vậy là có..được rồi ..anh lo ch cô ta đi ..cố gắng chăm sóc ch em bé !- Lam Phương nói quay đi - Cô có thứ mà cô cần rồi đấy ! Tôi thua rồi .!

- Vũ Phong..mày làm gì vậy hả ? - Minh Khánh hét

Lam Phương chạy nhanh ra ngoài , Chi Linh và Trâm Thảo , Nhật Ân chạy theo ,sao anh lại như vậy chứ chỉ cần anh nói đó chỉ là ả ta bịa ra thì cô không ngần ngại tiếp tục hôn lễ ..nhưng ..sao anh lại xin lỗi chứ ...Nước mắt không kiềm chế được rơi ra....Và cô ngất đi trên đường . Tại lễ đường –

- Anh chị ..thật lòng xin lỗi ..!- cha mẹ Vũ Phong nói

- Không sao ..dù sao thì a vẫn là bạn nhé ..còn chuyện này con gái tôi nó quyết định !- cha cô nói

- Cám ơn anh !- Cha cậu nói

Cả 2 mỉm cười rồi quay lưng đi . Cha mẹ Vũ Phong lập tức bước lên tới bậc ..

- Cha mẹ !- Huyền Nhi gọi cúi đầu

- Tôi không có biết cô đừng gọi lung tung ! - Cha Vũ Phong lạnh lùng

- Dạ !- Huyền Nhi sợ run

- Vũ Phong.con có còn là người không hả ? Sao lại đối xử với Lam Phương như thế !- mẹ Vũ Phong tát vào má cậu

Vũ Phong vẫn cứ cúi đầu im lặng , không nói gì hết .

- Tao không cần biết .con dâu của gia tộc Lâm Hắc này chỉ có 1 người và người đó chính là Dung Bạch Lam Phương .còn những con nhỏ mà mày quen ..tao không cần biết mày làm gì ..đừng làm cho tao xấu hổ ..đi thôi em !-Cha Vũ Phong nói

Huyền Nhi nghe mà tức giận ..2 ông bà già này dám nói như thế trước mặt mình luôn sao ..đợi đi khi cô lấy lại tình yêu của Vũ Phong thì cô vào gia tộc sẽ từ từ tính sổ 2 người sau..Vũ Phong bước đi bỏ lại một

mình Huyền Nhi .

25. Chương 24. Không Cứu Được !

— Bệnh viện Royal —

Một chiếc băng ca chở một cô nàng thân hình nhỏ bé mặc bộ váy cưới trắng xóa đã nhuộm ít máu, tất cả bác sĩ đều chạy nhanh tới phòng cấp cứu.

- Lam Phương..mày cố lên nha..không được bỏ cuộc !-Chi Linh nói

- Lam Phương..em nhớ là phải cố lên !- Minh Khánh la

Chiếc băng ca đẩy vào trong phòng cấp cứu , ở ngoài tất cả đều lo lắng , Chi Linh lo lắng vô cùng điện cho ai đó , Trâm Thảo thì nước mắt cứ rơi ra , Nhật Ân ôm cô dỗ dành.

- Chi Linh em ngồi xuống đi ..Lam Phương nhất định không sao mà !- Minh Khánh nói

- Nhất định Lam Phương không sao...nó kiên cường lắm mà !- Chi Linh nói nhưng tay cứ đan lấy nhau run lên

Minh Khánh ôm lấy Chi Linh vào lòng , cuộc phẫu thuật này nó sẽ mang lại cho Lam Phương một cuộc sống bình thường hoặc là cô sẽ rời xa tất cả mọi người. Do Lam Phương cứ kéo dài thời gian ra nên làm cho tỉ lệ thành công cuộc phẫu thuật thấp xuống , bây giờ ai cũng rất lo lắng cho cô. Trong phòng cấp cứu .

- Nhịp tim hạ ..mau kích điện nhanh !- 1 bác sĩ nước ngoài la

- Bắt đầu ..áp suất 100V ..kích !- 1 bác sĩ nữ khác áp 2 kích điện xuống người Lam Phương

Người Lam Phương nảy lên nhưng chẳng có động tĩnh gì cả , làm cho các bác sĩ càng lo sợ.

- 200V..kích !- lập lại một lần nữa

Thân người Lam Phương chẳng có xảy ra gì....lập tức các bác sĩ lo lắng máu cứ tuôn ra ..6 tiếng đồng hồ trôi qua .. Một bác sĩ bước ra , Chi Linh lập tức chạy tới.

- Bác sĩ..sao rồi ?- Chi Linh hỏi

- Xin lỗi ..tôi đã cố gắng hết sức nhưng do cô ấy kéo dài thời gian quá nhiều làm cho khối u nó càng ngày nghiêm trọng ..không cứu vãn được ..chia buồn cùng mọi người !- Bác sĩ nước ngoài nói tiếng anh nên Chi Linh nghe không hiểu lắm

- Bác sĩ nói gì thế ? Minh Khánh anh mau nói cho em nghe đi !- Chi Linh hỏi

Trâm Thảo ngồi phịch xuống đất khóc toáng lên , Chi Linh nhìn mà lo lắng , nắm tay của Minh Khánh lay.

- Minh Khánh anh mau nói cho em nghe đi bác sĩ nói gì ? - Chi Linh rơi nước mắt

- Chi Linh...Lam Phương..họ không cứu được !- Minh Khánh nói

ẦM..như một tin sét đánh ngang tai ..Chi Linh ngất đi .. Minh Khánh vội vàng đưa cô về biệt thự ..Nhật Ân ngồi xuống dỗ dành lấy Trâm Thảo.

- Huhu..sao lại như thế ..huhu !- Trâm Thảo khóc toáng lên

- Trâm Thảo nín đi ! - Nhật Ân nói

Nhưng khóe mắt cậu cũng đã rơi nước mắt ra , sa số Lam Phương lại như thế chứ ...người tốt sao lại phải ra đi sớm như thế .ôm lấy Trâm Thảo mà dỗ ..cô khóc đến mức ngủ thiếp đi ..Nhật Ân bế bổng lấy cô đi về biệt thự nhà mình..

— Biệt thự ngoại ô — Vũ Phong nhìn quanh nhà ..sao lại lạnh lẽo như thế chứ ..cảm giác trong lòng đau là sao thế ..sao Lam Phương không quay về chứ .. cánh cửa mở ra, ...Lam Phương quay về..Vũ Phong quay lại thì bất gặp thấy Huyền Nhi ..

- Sao cô ở đây ?- Vũ Phong hỏi

- Em theo anh tới đây..Vũ Phong ..anh không cần luyến tiếc cô ta ..thấy ra cô ta cũng từng quan hệ với anh 2 của em đó ..đây nè anh xem hình đi !- Huyền Nhi đưa sắp hình xuống

Một hình ảnh Lam Phương đang cùng Quang Minh quan hệ với nhau , nắm chặt tay lại , Vũ Phong tức giận nhìn Huyền Nhi .

- Cút ngay !- Vũ Phong nói

- Em biết rồi ..nhưng ngày mai em sẽ dọn về nhà anh ở đó ! Để ta có thể lo cho con mình !- Huyền Nhi xoa bụng rồi bước đi

Vũ Phong tức giận lập tức lái xe đi tìm Quang Minh, tại quán bar Lyo's

- Lyo..mày mau ra đây !- Vũ Phong hét

Các thanh niên trong quán bar run sợ nhìn một số đã không chịu được chạy đi . Quang Minh sau khi nghe đàn em nói Vũ Phong tức giận tới tìm thì từ phòng Vip đi ra ., Nhìn thấy Quang Minh lập tức Vũ Phong không kiềm được đánh vào gương mặt thối tha này .

- Mày đã làm gì với vợ tao hả ?- Vũ Phong nắm lấy cổ áo của Quang Minh

- Haha..thì ra mày chụp được ư..đúng...tao quan hệ đó mày làm gì tao ?- Quang Minh nhìn mấy tấm ảnh cười nhếch môi nói

Cơn tức giận của Vũ Phong không kiềm được nữa liền đánh lấy Quang Minh từng cú đấm mạnh , nhanh làm cho anh không né được. Huyền Nhi từ ngoài chạy vào thấy anh 2 bị Vũ Phong đánh máu miệng chạy ra liền chạy vào ...

- Vũ Phong ..dừng tay đi !- Huyền Nhi la

Nhưng Vũ Phong không thèm quan tâm ..hôm nay nhất định cậu phải giết lấy tên này ..

- Vũ Phong ..anh đánh nữa sẽ hết đó ! Muốn đánh thì đánh em và con này !- Huyền Nhi che lại Quang Minh

- Cô tránh ra nhanh !- Vũ Phong lạnh lùng nói

- Cô ta xứng đáng để anh như thế sao ?. Anh mau về đi !- Huyền Nhi nói

Vũ Phong nhìn Quang Minh căm thù..rồi quay đi ..Huyền Nhi thở phào.

- Mày dám bôi xấu Lam Phương à.. Cút ngay !- Quang Minh tát vào má Huyền Nhi rồi bỏ đi

Huyền Nhi đứng ôm mà nhìn không ngờ anh 2 vì một đứa con gái mà đánh mình , nhất định phải làm cho cô ta đau đớn gấp 1000 lần mà ả đã gây ..Quay người bước đi..

26. Chương 25. Đứa Bé Của Lam Phương Thì Sao ?

Trong nhà biệt thự , Chi Linh nước mắt cứ chảy ra không ngừng nhìn lấy hình của Lam Phương , Minh Khánh mở cửa từ ngoài bước vào bưng tô cháo tới .

- Chi Linh..em ăn chút đi từ hôm qua tới giờ em có ăn gì đâu !- Minh Khánh lo lắng dịu dàng nói

Chi Linh đau xót nhìn Minh Khánh , lắc đầu.

- Anh biết em rất tiếc cho Lam Phương ..nhưng tình hình này nếu em ấy nhìn thấy sẽ rất đau lòng đấy !- Minh Khánh nói

Chi Linh nhìn Minh Khánh , từ ngày hôm qua anh cũng chẳng ăn gì đâu chứ ..nhìn anh mà cô cũng đau lòng tự trách..quả thật cô thật khờ khi cứ ngồi khóc mà không đi trả thù cho Lam Phương ...Chi Linh lau nước mắt cất ảnh của Lam Phương rồi mỉm cười nhìn Minh Khánh.

- Vợ chồng mình đi ăn nhà hàng nhá !- Chi Linh nói

- Ừm..để anh thay đồ ..em cũng vậy nha !- Minh Khánh vui mừng

- Anh nhớ gọi cho anh Nhật Ân và Trâm Thảo luôn nha !- Chi Linh nói

- Ừm!- Minh Khánh đi sang phòng kế

Chi Linh mỉm cười lấy trông tử ra , một bộ váy xinh xắn màu xanh nhạt . Rồi vào nhà tắm thay đồ cùng Minh Khánh đi tới nhà hàng Min's. 4 người mỉm cười đi vào thì ...

- Chi Linh ..!- Vũ Phong nhìn

- Vũ Phong..mày ở đây với ai thế ?- Minh Khánh hỏi

- Anh à ...!- Huyền Nhi từ ngoài đi lại

Chi Linh nắm chặt tay , ánh mắt hiện lên vài tia đỏ , Trâm Thảo nhận biết được ôm chặt lấy Chi Linh.

- Chi Linh ..bình tĩnh đi !- Trâm Thảo nói

- Nào...mọi người ta cùng ăn nhé !- Minh Khánh nói

Vũ Phong nhìn quanh , Lam Phương trốn cậu rồi sao ..cô không muốn thấy mặt cậu nữa sao ..

- Đồ mặt dày ! Đê tiện !- Chi Linh hốt lời ngồi cạnh Minh Khánh

Huyền Nhi nhìn Chi Linh , dám gây sự với ả sao ..

- Bạn nói ai thế ? Hay tự kỷ nói mình !- Huyền Nhi nói

- Há..Chi Linh đâu có bệnh hoạn như cô chứ !- Trâm Thảo nói

- Cô...- Huyền Nhi tức giận

- Thôi..ta gọi món đi nhá !- Nhật Ân chen vào

Chi Linh nhìn như muốn giết chết 2 kẻ trước mặt mình , 2 người này đã làm cô mất đi người bạn thân ..làm cho cô phải một đi một đứa cháu chưa chào đời ..thù này không trả thì cô không là Đình Chi Linh nữa.. Tất cả các món dọn ra , đều đẹp và bắt mắt ..

- Lam..Lam Phương ..cô ấy sao rồi ?- Vũ Phong nhẹ hỏi

- à...à..Lam Phương ..em ấy nói không khỏe nên ở nhà rồi !-Minh Khánh nói

- Anh à...sao anh quan tâm cô ta chứ ? Anh không nhớ là cô ta đã làm gì sao ?- Huyền Nhi nói ôm tay Vũ Phong

Chi Linh cầm ly rượu uống ực lên , Trâm Thảo bức xúc nói

- Làm gì là làm gì hả ..Phương Phương không bao giờ đê tiện như cô !-Trâm Thảo bật dậy

- Há...quan hệ với người đàn ông khác là đảng hoàng à ...vậy con heo nó biết leo cây đấy !- Huyền Nhi đứng lên

- Huyền Nhi ..em vừa phải thôi ..Lam Phương không hề làm trò đó!- Nhật Ân lên tiếng

- Các anh chưa thấy bộ mặt nó thôi !- Huyền Nhi nói cười đều

< chát..chát=" "> Chi Linh đứng lên tát 2 bạt tay vào má Huyền Nhi , lạnh lùng nói

- Mày không có quyền nói về Lam Phương ...đồ dơ bẩn !- Chi Linh nói

- Mày...um!- Huyền Nhi tức điên lên

Chi Linh định tạt lấy bát canh nóng vào người Huyền Nhi thì Vũ Phong cản lại , Minh Khánh vội vàng ôm lấy Chi Linh.

- Chi Linh ...bình tĩnh đi em ..!- Minh Khánh nói nhỏ vào tay cô

- Chi Linh..anh tôn trọng em vì em là bạn của vợ anh ..Lam Phương ..nhưng em đừng làm hại tới đứa bé nó không có tội !- Vũ Phong nói

- Thế còn đứa bé của Lam Phương thì sao ? - Chi Linh nói

Minh Khánh vội bịt miệng Chi Linh lại , nhìn Vũ Phong

27. Chương 26. Lam Phương Chết Rồi !

Vũ Phong tròn mắt nhìn , Huyền Nhi thì ngạc nhiên nhìn Chi Linh , Trâm Thảo không chịu được chạy đi , Nhật Ân liền chạy theo .

- Minh Khánh...mày buông ra cho em ấy nói ...đứa bé của Lam Phương là sao hả?-Vũ Phong hỏi

- Mày không nghe tốt hơn ! Và bọn tao không muốn người ngoài nghe !- Minh Khánh nói

Vũ Phong quay nhìn Huyền Nhi , sự lạnh lùng tàn khốc làm cho Huyền Nhi hiểu được lập tức chạy đi nhưng trong lòng bao nhiêu thắc mắc.

- Được rồi ..Chi Linh ..em nói đi ..đứa bé của Lam Phương là sao...Lam Phương bây giờ đang ở đâu hả ?- Vũ Phong như hét lên

- Há..bây giờ anh mới tìm nó à ..nó đang ở dưới chân anh đó !- Chi Linh nói

- Là sao ? Em nói rõ đi ..!- Vũ Phong nói như hét

- Vũ Phong...Lam Phương ..em ấy bị chứng bệnh khối u trong não .. thật ra em ấy có thời gian để làm phẫu thuật nhưng em ấy muốn bên mày , càng lam cho khối u nặng hơn và ...các bác sĩ nói ..không thể cứu được !- Minh Khánh nói trầm lại

- Nó vì muốn bên anh mà như thế ..trong khi đó anh đi mà vui đùa với ả đề tiện Huyền Nhi kia ...2 người đã làm tôi mất đi đứa bạn ..làm mất đi đứa cháu chưa chào đời đấy !- Chi Linh đánh vào người Vũ Phong

- Lam...Phương..con của tôi ..cô ấy có con của tôi ...!- Vũ Phong nói

- Anh lo cho ả đàn bà kia đi ...!-Chi Linh bỏ đi cùng Minh Khánh

Vũ Phong cứ lặp lại câu Lam Phương..con của cậu ..Hững hờ đi về biệt thự ngoại ô , nhìn xung quanh mà lòng cậu thổn thức , bước lên trên phòng của cô , mở tủ bàn ra , Vũ Phong tròn mắt nhìn ảnh của cậu ..cô chụp lúc nào thế ..xem những bức ảnh xong Vũ Phong thấy một cuốn nhật kí ..và mở ra xem..

- Ngày..tháng ..năm —

Ôi ..ba yêu của con sao lại hại con thế ...con còn trẻ như thế sao phải lấy chồng chứ ..mà lại là một tên trăng hoa nhìn sơ là biết ...không lẽ ba muốn tống khứ con vậy sao... Tức đi là tức..hắn dám sai ặt thù dọa mình nữa chứ .. bàn hợp đồng đó nhất định hắn sẽ thua ..

— Ngày ..tháng ..năm —

Huhu...sáng nay hắn gọi tôi dậy mà bỏ đi đâu mộ tê ý ..tôi kêu Chi Linh qua rước tới trường thì gặp hắn ...ôi nhìn cảnh hắn tay trong tay với nhỏ gái khác thì tức chết được à..Nhưng bù lại tôi gặp nhiều người quen và tới đi chơi thì con nhỏ bỏ hắn dám đánh 1 cậu nhóc ..bất bình tôi liền xông ra giúp ..haha..đàn em của hắn chỉ là 1 lũ tép rêu mà dám đụng vào chị đại này ư ..không biết tự lượng sức

—Ngày ..tháng..năm—

Ồi ..Chi Linh đã nhập viện rồi ..căn nhà này chỉ còn một mình tôi thôi ..sao cô đơn quá ..từ nhỏ tôi không thể có cảm giác như thế này bao giờ ...woa..sao hôm nay nhìn hắt khác quá nhỉ ...tim tôi cứ gặp hắt là đập như trống ..chẳng lẽ tôi đã yêu hắt...

— ... Ngày..Tháng ... Năm ———

Hôm nay tôi thao thức lắm ì ngày mai tôi sẽ cùng chồng tôi đính hôn thêm lần này nữa nhưng là ra mắt tất cả mọi người chứ không giấu nữa ... Thật vui quá đi ..tôi sẽ cho anh ấy bất ngờ vào ngày mai ...hihi..tôi đã mang thai của anh ấy rồi..nhưng căn bệnh của tôi ngày càng nguy kịch nên giờ tôi đang lo đây ... Nhưng tôi vẫn vui vì có anh ấy ..tôi sẽ cố gắng bảo vệ con của chúng tôi ..

Vũ Phong nhìn từng trang nhật kí mà nước mắt từ khe mắt chảy ra , sao cô không nói chứ ...

- AAAAAA!! - Vũ Phong hét gào lên

28. Chương 27. Lễ Cưới Của Trâm Thảo Và Nhật Ân

Trâm Thảo thì quyết định quay về Pháp cùng với Nhật Ân ..quan hệ 2 người càng ngày càng tốt hẳn lên . Chi Linh và Minh Khánh đi ra sân bay tiễn ..

- Cậu đi thật sao ?- Chi Linh nói muốn níu kéo

- Ôi..đừng làm vậy tớ đi không được đó..tớ quay về để chỉnh lại gia tộc thôi..mọi người đang xô xao về việc tớ không chịu thừa kế !- Trâm Thảo nói

- Em đi như thế sẽ không còn ai nói chuyện với Chi Linh nhà anh rồi !- Minh Khánh mỉm cười ôm sát Chi Linh

- Hihi..anh yên tâm ..mỗi ngày em sẽ gọi về cho Chi Linh mà ..sẽ không buồn đâu!!- Trâm Thảo nói

- Chi Linh ..em yên tâm đi..vài tháng nữa em sẽ cùng với Minh Khánh qua Pháp dự đám cưới của anh với Trâm Thảo mà !- Nhật Ân mỉm cười nắm lấy tay Trâm Thảo

- Xí..ai thèm lấy anh chứ ! hihi- Trâm Thảo mỉm cười

- Ừm..nhớ phải giữ gìn sức khỏe nhé !- Chi Linh nói

- Tớ biết rồi ..tới giờ rồi bọn tớ phải đi thôi! Nhớ giữ gìn sức khỏe nha !- Trâm Thảo ôm lấy Chi Linh

Nước mắt tiếc nuối cuối cùng cũng rơi , quả thật xa lấy một người bạn rất là cô đơn . Trâm Thảo cũng không tự chủ rơi nước mắt , Minh Khánh à Nhật Ân thì lấy khăn tay lau nhẹ khóe mắt đọng nước . Trâm Thảo mỉm cười lần cuối cùng với Nhật Ân đi vào cửa kiếng. Và thế mỗi ngày Trâm Thảo gọi về kể cho Chi Linh nghe về những câu chuyện bên Pháp của mình ..kể từ ngày đó Minh Khánh và Chi Linh cũng nghỉ học để quản lí công ty ..Vũ Phong thì ngày càng lạnh lùng tàn nhẫn hơn trước ... và cứ thế là 4 tháng trôi qua nhanh — Tại Pháp

-Woa..Trâm Thảo cậu xinh quá đó !- Chi Linh mỉm cười nhìn cô dâu bé nhỏ trước mặt

- Giống mẹ tớ đó ..há ..mẹ nha !- Trâm Thảo ôm lấy mẹ mình nũng nịu

- hihi..thôi đi cô 2 ..nhõng nhẽo hoài chỉ có mình thằng bé Nhật Ân là chịu thôi đó nghe ..có chồng mà như con nít ..!- Mẹ Trâm Thảo nhéo mũi cô

- Hihi..nhớ ngày xưa bà kể..mẹ cũng rất là nhõng nhẽo mà ..con giống mẹ thôi !-Trâm Thảo mỉm cười

- Trâm Thảo ...món quà tớ tặng cho cậu !- Chi Linh lấy đưa cho Trâm Thảo một hộp quà

Trâm Thảo mỉm cười nhìn lấy hộp quà , mở ra là một vòng tay , bên trong có khắc . Đưa mắt nhìn Chi Linh..

- Hihi..thật ra đây là món quà mà tớ à..Lam Phương chuẩn bị cho cậu lâu rồi.. tớ cũng có mà Lam Phương cũng có ..bọn tớ đã xem cậu là gia đình từ lâu rồi !- Chi Linh nói

- Chi Linh..cám ơn cậu !- Trâm Thảo ôm lấy Chi Linh

- Thôi nào..tới giờ rồi ..ta đi thôi !- mẹ của Trâm Thảo nói

Chi Linh mỉm cười ra phía sau phụ cầm váy tiếp cô ra lễ đường. Cánh cửa mở ra ,tiếng nhạc cưới vang lên , Trâm Thảo mỉm cười khoác tay cha mình đi từng bước đến bên Nhật Ân .

- Cha giao nó cho con..2 đứa nhớ hạnh phúc nha !-ba Trâm Thảo mỉm cười lấy tay con gái mình giao cho Nhật Ân

- Dạ con hiểu rồi..con cảm ơn ba!- Nhật Ân mỉm cười

Lễ cưới diễn ra suôn sẻ , Chi Linh ngồi dưới khoác tay Minh Khánh mà mừng cho Trâm Thảo , Vũ Phong thì cũng nhẹ cười chúc phúc cho cả 2 . Khi cả 2 trao nhẫn cho nhau xong liền cho nhau nụ hôn ngọt ngào cả khán phòng vỗ tay chúc phúc , trong một góc khán phòng có một người đang hướng ánh mắt ề cô dâu và chú rể mỉm cười rồi bước đi ,lập tức lúc này Vũ Phong nhìn thấy được bóng quen thuộc và đuổi theo ...

29. Chương 28. 7 Năm Sau ..bắt Ngờ Bé Nhỏ !!!

- Này đứng lại !- Vũ Phong hét

Thân hình bé nhỏ mang bầu đứng lại theo lệnh của Vũ Phong. Từng khoảnh khắc Vũ Phong bước tới gần hơn..

- Vũ Phong..anh đang làm gì thế mau tới giúp đi !- Chi Linh la

Lập tức thân hình bé nhỏ nhanh nhẹn bỏ chạy đi ,Vũ Phong khẽ quay nhìn nhưng chẳng thấy được thân hình bé nhỏ đó rất giống người anh đang tìm. Quay người vào trong giúp mọi người làm việc.

————— 7năm sau ———

Trong văn phòng làm việc , một cô nàng xinh đẹp tuyệt mỹ , khẽ vươn cổ vài cái đứng lên khoác chiếc áo vest nữ màu đen lên . Cầm lấy túi xách bước đi nhanh xuống .. tất cả nhân viên gấp đầu cúi đầu .. Cô nàng lái chiếc xe màu đen mui trần đi nhanh trên đường mỉm cười nhìn đồng hồ ... Và cứ thế chạy tới sân bay .. Chiếc máy từ từ hạ xuống , tất cả 4 người tụ họp lại Minh Khánh - Chi Linh , Nhật Ân - Trâm Thảo , tự trong phòng kính bước ra nhiều người và cuối cùng là một cô nàng xinh đẹp trông chiếc váy phòng màu trắng nắm tay một tiểu bảo bối nhỏ , mặc đồ khá ư là cold , chiếc áo sơmi trắng cùng quần jean đen rất đẹp .

- Tiểu bảo bối !- Chi Linh vẫy tay

- Má nuôi !- tiểu bảo bối lập tức chạy lại

- Ôi..2 mami nhớ con quá chừng luôn ..dạo này công ty nhiều việc nên không thăm con được nghe con về là mami bỏ hết công việc để tới đó !- Chi Linh nói

- Haha..2 mami quả thật rất đáng yêu !- Tiểu bảo bối mi nhẹ vào má 2 người

Sát khí từ 2 ông xã của 2 cô nàng bùng lên , tiểu bảo bối chẳng sợ mà càn quét chí chọc nữa .

- Này ..đây là của 2 ba nuôi..tiểu bảo bối con đừng có lợi dụng !- Minh Khánh ôm Chi Linh bỏ tiểu bảo bối xuống

- Đúng đó..tiểu bảo bối..!- Nhật Ân cũng ôm lấy vợ mình lại

- Xí..con còn có mẹ Lam Phương mà ..không thèm ..mami ơi !- tiểu bảo bối chạy tới ôm lấy mami của mình

- Con lại chọc 2 ba nuôi rồi đúng không ? Thằng nhóc này ..!- Lam Phương mỉm cười
 - Lam Phương .. rất mừng khi cậu quay về đây ! - Trâm Thảo ôm lấy cô nàng
 - Tớ vui khi gặp lại mọi người đây !- Lam Phương nói mỉm cười
 - Không nhờ đám cười của Trâm Thảo và anh Nhật Ân thì không biết chừng nào cậu mới lộ diện !- Chi Linh nói
 - hihi..chỉ là một bất ngờ bé nhỏ thôi mà !- Lam Phương nói
 - Hay quá hén ..!- Chi Linh nói
 - Hihi ..cũng may hôm đó có cậu mà ngay lúc tớ phẫu thuật tớ tưởng mình không còn hy vọng nữa đó cũng may là có tiểu bảo bối cứu tớ !- Lam Phương xoa đầu tiểu bảo bối
 - Tất nhiên ..con là thiên sứ bảo vệ mami mà !- Tiểu bảo bối mỉm cười
- Và cả nhóm đi tới nhà hàng ... — 7 năm trước- ngày phẫu thuật —
- Trong cơn miên man , bác sĩ đã vội vàng kích thích sốc điện Lam Phương lên . Nhưng chẳng có tác dụng , trong cơn mơ Lam Phương thấy rất thoải mái ..muốn đi thật xa nơi không có Vũ Phong và cùng với tất cả mọi người vui vẻ bên nhau ..nhưng cô nghe có tiếng khóc vang lên ... Nhìn vào thì một thân thể nhỏ bé hiện ra
- Sao ..con lại khóc ? Con là con của ai ?- Lam Phương hỏi
 - Mami ..mami ơi ..con muốn được nhìn thấy thế giới bên ngoài .mami mau tỉnh lại đi !- cậu bé khóc toáng lên
- Và lúc đó nhịp tim đi bỗng trở lại ..
- Làm ơn cứu lấy con tôi..nhưng đừng cho ai biết ..!- Và Lam Phương dặn dò mọi người giữ bí mật
- Hiện Tại ——
- Và nhờ như thế mà cô đã sinh được một tiểu bảo bối khôi ngô đẹp trai vô cùng .
- Con muốn ăn gì hả ..Thiên Ân ?- Lam Phương dịu dàng
 - Dạ...ăn món Việt Nam nhé lâu rồi con không được ăn món quê hương..!- Nhật Ân nói
 - Ừm ..Vậy ta đi nhé !- Lam Phương mỉm cười cùng Nhật Ân đi nhà hàng

30. Chương 29. Em Muốn Trốn Anh Như Thế Sao ?

- Ngày hôm sau –Trong căn nhà biệt thự sang trọng ..
- Mami..con chuẩn bị rồi nè !- Thiên Ân đưa hộp cơm cho Lam Phương
 - Ừ..nào tiểu bảo bối đi thôi!- Lam Phương mỉm cười chở lấy bảo bối đáng yêu đi học
- Khi đến trường tất cả học sinh ...tròn mắt nhìn 2 mẹ con khen ngợi..
- Wow..bạn ấy thật đẹp trai !- các bé nữ la
 - Ừ..chị của cậu ấy của rất đẹp !- các bé trai khen ngợi
- Lam Phương mỉm cười cùng bảo bối lên phòng Hiệu Trưởng.
- Cô chủ !- ông hiệu trưởng cúi người
 - Không như thế đâu ạ..hãy cho cháu biết tiểu bảo bối vào lớp học nào thôi !- Lam Phương mỉm cười

- Dạ..tiểu thiếu gia học lớp 1A thưa cô !- ông hiệu trưởng nói
- Vâng ..nào ta đi thôi!-Lam Phương nói
- Cùng Thiên Ân đi tới cửa lớp .
- Nào..nhớ là ngoan nha..không lần này mami bắt con phải qua bên Mỹ học một mình đó !- Lam Phương nói
- Vâng ..con biết rồi ạ !- Thiên Ân nói
- Vậy ngoan..bảo bố học tốt đó mẹ đi làm đây !- Lam Phương mỉm cười bước đi
- Thiên Ân lắc đầu vài cái rồi chỉnh tóc bước vào lớp .
- hello ..Minh là Lâm Hắc Thiên Ân ..rất vui gặp các bạn !- Thiên Ân nói
- Ô..cậu là người gia tộc Lâm Hắc sao? Hèn chi lại đẹp như thế !- các bé gái nói
- Này..các em im lặng..chỉ là trùng họ thôi ..Thiên Ân từ Hàn Quốc về ..các em nhớ chăm sóc em ấy hiểu chứ ?- cô chủ nhiệm la
- Vâng !- các hs ngoan ngoãn
- Em xuống bàn cuối gần cửa sổ nhá !- cô chủ nhiệm dịu dàng
- Vâng!- Thiên Ân nói
- Xuống tới chỗ ngồi chào hỏi các bạn xong lập tức Thiên Ân nằm xuống ngủ . Lam Phương sau khi đưa cả bố đi học thì cũng nhanh chóng đi tới công ty mà papa giao quản lí .
- Chủ tịch !- các nhân iên cuối đầu
- Mọi người đừng như thế ..được rồi cứ làm iệc đi nhé ! Chelly theo tôi !- Lam Phương bước đi tới thang máy
- Dạ..chủ tịch !- Chelly- thư kí của cô hỏi
- Có những cuộc họp nào nói đi !- Lam Phương nói
- Dạ..là có 1 cuộc họp vào lúc 10g với công ty Blackstar và 11g ới cuộc họp quản trị , 12g với cuộc họp ới công ty Trương Thị ..và ..- Chelly cứ hao hao bắt duyệt
- Vậy hiện giờ tôi chỉ gặp chủ tịch của tập đoàn BlackStart đúng chứ ..các cuộc họp kia nói với Shin giải quyết đi !- Lam Phương nói
- Vâng ..thưa chủ tịch !- Chelly nói cúi người
- Lam Phương lên phòng làm việc , bước tới bàn lấy một bộ trang điểm ra , trang điểm nhẹ lên nhìn vào là nổi bật nhất đôi mắt sắc sảo khó ai có thể nói dối được . Các bản hợp đồng giải quyết nhanh chóng , và nhìn vào đồng hồ 9h30 .. Lam Phương mỉm cười , bước đi nhanh ra xe cho tài xế chở , Chelly liền nêu ra hồ sơ của chủ tịch BlackStart ..hắn là một người vô cùng lạnh lùng nhiều lời đồn rất đẹp trai .. Tới ngay Nhà Hàng .. Chelly được hưởng thụ ăn uống .. còn Lam Phương nhanh chóng bước vào phòng Vip.
- Chào anh !- Lam Phương nói
- Chào..cô chủ tịch P&A .. nào mời ngồi !- à người chủ tịch ấy không khác chính là Vũ Phong
- Lam Phương hơi khựng lại nhưng vẫn cúi người ngồi xuống .
- Bản hợp đồng của chúng tôi ..anh xem đi !- Lam Phương nói
- Rất tuyệt .. mong chúng ta hợp tác ăn ý !- Vũ Phong gật đầu
- Tôi cũng mong như thế ..nếu được thì chúng ta kí bản hợp đồng đi !- Lam Phương nói liền kí không do dự
- Ok !- Vũ Phong cũng cúi người xuống kí

Lam Phương khẽ nhìn thật sự cậu quên cô rồi sao..dạo này nhìn cậu ốm hơn trước lắm..sao không lo bản thân ...Nhưng khẽ cười vì cũng được gặp nhau ..Lam Phương đứng lên

- Sao không ở lại ăn trưa với tôi !- Vũ Phong hỏi
- Tôi đã có cơm trưa của con trai bảo bối rồi ! Cám ơn anh ...xin phép !- Lam Phương quay người đi thì Một vật gì đó đang ôm lấy cô rất chặt ..nước mắt không tự chủ rơi ra ..
- Em muốn trốn anh như thế sao ? Lam Phương...!- Vũ Phong nói nhẹ vào tai cô

31. Chương 30. Em Muốn Con Trai Mình Không Có Cha À !!!!

Trong trường học tiếng chuông ra chơi vang lên . Một bé gái ngồi cạnh Thiên Ân khẽ gọi.

- Thiên Ân..ra chơi rồi..!- bé gái nói nhẹ
- Um..đã ra chơi rồi sao ?- Thiên Ân nói che miệng ngoáp
- Ủ...!- Bé gái cúi mặt
- Đây..cậu tên gì thế ?- Thiên Ân hỏi
- Mình là ..Khải Di ...Trần Khải Di !- Khải Di nói
- Ồ..là con của tập đoàn Trần Thị sao ...um !- Thiên Ân lấy hộp cơm từ cặp ra
- Woa..nhìn hấp dẫn quá! mami cậu làm à !- Khải Di nói
- Tớ làm !- Thiên Ân nói cứ ngồi ăn
- Thật sao ? Cậu giỏi thật !- Khải Di nhìn rồi mở hộp thức ăn ra
- Woa..sao cậu ăn hoa quả không thể ?- Thiên Ân nói
- Tớ sợ bị bé hihi !- Khải Di nói
- Vậy à ...!- Thiên Ân nói

Từ phía ngoài cửa lớp đi vào , một cậu bé có gương mặt thiên thần không kém Thiên Ân ..lịch lãm bước tới.

- Đây ..nghe nói cậu là Lâm Hắc Thiên Ân đứng không ?- cậu bé hỏi
- Rồi sao ?- Thiên Ân cứ mãi ăn
- Cậu là kẻ mạo danh !- Cậu bé la
- Hạo Nhiên ..được rồi !-Khải Di đứng lên
- Khải Di ..em yên đi ..anh là cháu đức tôn của gia tộc Lâm Hắc không thể để người khác xem thường ..còn cậu ..nhất định sẽ gặp mặt papa tôi để đối chiếu !-Hạo Nhiên tức giận
- Lâm Hắc Hạo Nhiên à.. cậu là cái thá gì mà tôi phải nghe theo chứ ?- Thiên Ân đứng lên nhìn Hạo Nhiên
- Nếu thế ..tôi sẽ kêu người gặp mặt mẹ cậu !- Hạo Nhiên nói
- muốn gì thì cứ nói với tôi đừng kéo mami vào ! Được tôi sẽ theo cậu !- Thiên Ân nói
- Được rồi..Khải Di theo anh !- Hạo Nhiên nói kéo tay Khải Di theo

Thiên Ân ngồi xuống khẽ cười nhẹ ..dám đối đầu với cậu ư..Lâm Hắc Hạo Nhiên ..cậu chọc giận sai người rồi ...

Lúc này ở nhà hàng ,Vũ Phong không thể rời lỏng vòng tay ôm lấy Lam Phương , quá lâu rồi ..nỗi đau mà cậu chịu quá lâu rồi không muốn nó tiếp diễn nữa ..

- Lâm Hắc tổng ..anh buông ra đi !- Lam Phương rơi nước mắt

- Không buông được ..7 năm qua đã quá nhiều rồi..anh không muốn buông em nữa !- Vũ Phong nói

- Thế còn Huyền Nhi ..còn con trai của anh thì sao ?- Lam Phương nói

Vũ Phong khẽ nhớ lại Hạo Nhiên ..nhưng lại không muốn xa cô ..phải làm sao đây ..

- Vũ Phong...anh chấp nhận đi ..còn nếu anh muốn gặp thì chúng ta gặp nhau trên phương diện đối tác ..được rồi em mệt ..xin phép anh Lâm Hắc tổng ..!- Lam Phương quay đi

- Thế còn con trai anh thì sao ? Em muốn nó không có cha à !- Vũ Phong nói

- Cám ơn anh ..Thiên Ân nó đã có 2 cha nuôi rồi ..vào thời điểm nhất định em sẽ nói ba nó cho nó nghe !- Lam Phương bước đi

Nước mắt lăn dài trên má , gương mặt khổ sở đau đớn hiện dần lên ..nỗi nhớ của câu sao cô không biết suốt 7 năm qua ..từng ngày cô không dám quên đi kỉ niệm của 2 người .. nhưng sao khi 7 năm gặp lại cảm giác sao đau quá .. khó chịu thật ..Nhưng phải làm sao để cho Thiên Ân biết về cha nó đây ..

32. Chương 31. Món Quà Dành Cho Con Trai !!!

Giờ ra về, Thiên Ân chào các bạn trong lớp rất thân thiện nân ai cũng thích và lo lắng cho cậu ì ai cũng biết Lâm Hắc Hạo Nhiên là cháu của gia tộc lừng danh Lâm Hắc.

- Thiên Ân..tớ theo cậu nhé ! Hạo Nhiên rất thương tớ nên sẽ nghe theo tớ mà !- Khải Di nói

- Không sao..tớ cũng muốn gặp papa và ông mà ! - Thiên Ân bỏ đi

Bật điện thoại nhắn dòng tin nhắn gửi cho Lam Phương < mami=“” ..lớp=“” con=“” có=“” tiệc=“” nên=“” không=“” cần=“” rước=“” ..chiều=“” con=“” sẽ=“” về=“” ..mami=“” đừng=“” làm=“” quá=“” mệt=“” mỗi=“” nhé=“” !=“”>Thiên Ân nhẹ cười chỉnh áo lại một tí rồi bước đi xuống có 2 tên vệ sĩ cúi đầu mời lên xe.

- Haha..cũng gan lắm nhỉ ..được tôi sẽ lột mặt nạ của cậu !- Hạo Nhiên nói

- Nếu được ..đi thôi !- Thiên Ân nói

- Tài xế đi !- Hạo Nhiên ra lệnh

Thiên Ân nhìn Hạo Nhiên khe khẽ môi, quả thật rất xứng làm em cậu à..khí thái toát ra rất là xảo quyệt và ma lạnh khó ai biết được ..Nếu có chuyện gì xảy ra có lẽ sẽ có một đợt phá lớn dẫn ra người bị thương đây không thể xem thường được ..

- Dạ..cậu chủ tới rồi !- tài xế nói

Hạo Nhiên bước ra , trước mặt lộ ra một cung điện nguy nga nhưng lại thể hiện sự bí ẩn tông màu đen , các người hầu thấy cậu chủ về liền nhanh chóng chạy ra xách cặp đưa nước .

- Wow..làm cậu chủ sướng nhỉ !- Thiên Ân nói

- Tất nhiên ..nhưng chỉ với Hạo Nhiên này thôi !- Hạo Nhiên mỉm cười đều

- Papa tôi đâu !- Hạo Nhiên nhìn

- Dạ..papa của cậu đã đi làm rồi ạ !- 1 cô quản gia chạy tới

- Mau nói là tôi có việc quan trọng ..kêu papa về gấp !- Hạo Nhiên bước đi

- Càng nhanh càng tốt nhe chị !- Thiên Ân mỉm cười

Làm cho cô quản gia đỏ mặt với sắc đẹp của cậu..liền cậm cụi đi gọi cho ông hoàng nhà này .Hạo Nhiên cầm 2 ly sữa đưa cho Thiên Ân một ly.

- Uống đi ..sau này có vào tù không có mà uống !- Hạo Nhiên nói

- Để xem ..cậu làm gì nào !- Thiên Ân nhẹ cười nhận lấy cốc sữa

Hạo Nhiên dừng lại trước một căn phòng .

- Ai ?- một giọng nói lạnh vang lên

- Thưa ông , là cháu ..Hạo Nhiên ạ !- Hạo Nhiên nói

- Vào đi !- giọng nói lại vang lên

Hạo Nhiên mỉm cười bước vào theo sau là Thiên Ân.

-Thưa ông ..cháu có chuyện ..- Hạo Nhiên đang nói thì

- Thiên Ân..!- ông Lâm Hắc Trương bỡ ngỡ bay tới ôm lấy tiểu bảo bối

-Ông à ..ngọt cháu !-Thiên Ân nói lạnh nhạt

- 2 người biết nhau ?- Hạo Nhiên ngạc nhiên

- Đúng ..đây là cháu trưởng tôn của gia tộc Lâm Hắc..nó là anh người đấy !- Lâm Hắc Trương nói

Hạo Nhiên nhìn cách mà Lâm Hắc Trương cưng chiều , âu yếm lấy Thiên Ân mà tức giận từ nhỏ cậu đã cố gắng lấy lòng ông muốn ông để mắt tới nhưng kkhông có dù một lần bây giờ trông khi đó Thiên Ân mới từ phía sau cậu ra thì ông lập tức vui mừng âu yếm...Cánh cửa mở ra , Vũ Phong bước vào

- Hạo Nhiên..con kêu ta về có chuyện gì ?-Vũ Phong hỏi

- Papa..nhìn kia !- Hạo Nhiên chỉ về phía ông nội

Vũ Phong ngược mắt nhìn , một khuôn mặt thiên thần ..một khí khái vương giả tỏa ra .. đó là bản sao thu nhỏ của anh .. Bước tới trước mặt nhìn Thiên Ân , khẽ chạm vào gương mặt cậu ..

- Con là Thiên Ân ..?- Vũ Phong nhìn

- Vâng ..!- Thiên Ân nói

- Nó là con của Tiểu Phương đấy ..haha !-Lâm Hắc Trương cười sáng khoái

- 2 đứa đi theo ta !- Vũ Phong nhìn vào Thiên Ân và Hạo Nhiên

Vũ Phong bước đi về phòng ..món quà mà cậu muốn tặng cho đứa con trai của mình..

- Papa..- Hạo Nhiên bước vào

- Thiên Ân ..sao con không chào ta !- Vũ Phong hỏi

- Vậy con xưng hô như thế nào nhỉ .chào chú !- Thiên Ân nói ngồi lên sôpha

Hạo Nhiên nhìn mà phát bực ..dám dành tình yêu thương của ta à ..người sẽ biết thế nào là nỗi đau..Vũ Phong khẽ cười thầm

- Vậy người giúp mami sinh ra con là chú đấy !- Vũ Phong nói

- 1 con nòng nọc của chú giá trị vậy à ..haha..nực cười!- Thiên Ân nói

- Không được hỗn láo với papa!- Hạo Nhiên tức giận

- Hạo Nhiên ..không sao..nó là anh con đó !- Vũ Phong nói

- Papa !! Con không có anh gì hết ..con ghét nó ..con ghét papa ..ghét tất cả mọi người !- Hạo Nhiên chạy đi
Thiên Ân khẽ lắc đầu nhìn vào đồng hồ rồi bước xuống sô pha .

- Này con đi đâu thế ?- Vũ Phong nói

- Thưa chú ..con về với mami ..nếu có thể chú tới nhà con cũng được !- Thiên Ân nói

- Thiên Ân ..con lại đây !- Vũ Phong gọi

Thiên Ân khẽ nhìn rồi bước tới , Vũ Phong lấy một khuyên tai đeo vào cho cậu .

- Đây là quà mà ta tặng con ..nhớ bảo vệ ami con nhé .con trai!- Vũ Phong nói

- Điều đó là tất nhiên ..chào nhé ..papa !- Thiên Ân nói

Trong lòng của Vũ Phong chợt vui hơn rất cuộc cũng gặp được con của cậu và Lam Phương thật hạnh phúc ...Nhất định phải mang 2 mẹ con họ về nơi mà cả 2 người từng chung sống ..

33. Chương 31. Món Quà Dành Cho Con Trai !!!

Giờ ra về, Thiên Ân chào các bạn trong lớp rất thân thiện nân ai cũng thích và lo lắng cho cậu ì ai cũng biết Lâm Hắc Hạo Nhiên là cháu của gia tộc lừng danh Lâm Hắc.

- Thiên Ân..tớ theo cậu nhé ! Hạo Nhiên rất thương tớ nên sẽ nghe theo tớ mà !- Khải Di nói

- Không sao..tớ cũng muốn gặp papa và ông mà ! - Thiên Ân bỏ đi

Bật điện thoại nhắn dòng tin nhắn gửi cho Lam Phương < mami=“” ..lớp=“” con=“” có=“” tiệc=“” nên=“” không=“” cần=“” rước=“” ..chiều=“” con=“” sẽ=“” về=“” ..mami=“” đừng=“” làm=“” quá=“” mệt=“” mỗi=“” nhé=“” !=“”>Thiên Ân nhẹ cười chỉnh áo lại một tí rồi bước đi xuống có 2 tên vệ sĩ cúi đầu mời lên xe.

- Haha..cũng gan lắm nhỉ ..được tôi sẽ lột mặt nạ của cậu !- Hạo Nhiên nói

- Nếu được ..đi thôi !- Thiên Ân nói

- Tài xế đi !- Hạo Nhiên ra lệnh

Thiên Ân nhìn Hạo Nhiên khe khẽ môi, quả thật rất xứng làm em cậu à..khí thái toát ra rất là xảo quyệt và ma lạnh khó ai biết được ..Nếu có chuyện gì xảy ra có lẽ sẽ có một đột phá lớn dẫn ra người bị thương đây không thể xem thường được ..

- Dạ..cậu chủ tới rồi !- tài xế nói

Hạo Nhiên bước ra , trước mặt lộ ra một cung điện nguy nga nhưng lại thể hiện sự bí ẩn tông màu đen , các người hầu thấy cậu chủ về liền nhanh chóng chạy ra xách cặp đưa nước .

- Wow..làm cậu chủ sướng nhỉ !- Thiên Ân nói

- Tất nhiên ..nhưng chỉ với Hạo Nhiên này thôi !- Hạo Nhiên mỉm cười đều

- Papa tôi đâu !- Hạo Nhiên nhìn

- Dạ..papa của cậu đã đi làm rồi ạ !- 1 cô quản gia chạy tới

- Mau nói là tôi có việc quan trọng ..kêu papa về gấp !- Hạo Nhiên bước đi

- Càng nhanh càng tốt nhe chị !- Thiên Ân mỉm cười

Làm cho cô quản gia đỏ mặt với sắc đẹp của cậu..liền cậm cụi đi gọi cho ông hoàng nhà này .Hạo Nhiên cầm 2 ly sữa đưa cho Thiên Ân một ly.

- Uống đi ..sau này có vào tù không có mà uống !- Hạo Nhiên nói

- Để xem ..cậu làm gì nào !- Thiên Ân nhẹ cười nhận lấy cốc sữa

Hạo Nhiên dừng lại trước một căn phòng .

- Ai ?- một giọng nói lạnh vang lên

- Thưa ông , là cháu ..Hạo Nhiên ạ !- Hạo Nhiên nói

- Vào đi !- giọng nói lại vang lên

Hạo Nhiên mỉm cười bước vào theo sau là Thiên Ân.

-Thưa ông ..cháu có chuyện ..- Hạo Nhiên đang nói thì

- Thiên Ân..!- ông Lâm Hắc Trương bỏ ngõ bay tới ôm lấy tiểu bảo bối

-Ông à ..ngọt cháu !-Thiên Ân nói lạnh nhạt

- 2 người biết nhau ?- Hạo Nhiên ngạc nhiên

- Đúng ..đây là cháu trưởng tôn của gia tộc Lâm Hắc..nó là anh người đây !- Lâm Hắc Trương nói

Hạo Nhiên nhìn cách mà Lâm Hắc Trương cưng chiều , âu yếm lấy Thiên Ân mà tức giận từ nhỏ cậu đã cố gắng lấy lòng ông muốn ông để mắt tới nhưng kkkhông có dù một lần bây giờ trông khi đó Thiên Ân mới từ phía sau cậu ra thì ông lập tức vui mừng âu yếm...Cánh cửa mở ra , Vũ Phong bước vào

- Hạo Nhiên..con kêu ta về có chuyện gì ?-Vũ Phong hỏi

- Papa..nhìn kìa !- Hạo Nhiên chỉ về phía ông nội

Vũ Phong ngược mắt nhìn , một khuôn mặt thiên thần ..một khí khái vương giả tỏa ra .. đó là bản sao thu nhỏ của anh .. Bước tới trước mặt nhìn Thiên Ân , khẽ chạm vào gương mặt cậu ..

- Con là Thiên Ân ..?- Vũ Phong nhìn

- Vâng ..!- Thiên Ân nói

- Nó là con của Tiểu Phương đây ..haha !-Lâm Hắc Trương cười sáng khoái

- 2 đứa đi theo ta !- Vũ Phong nhìn vào Thiên Ân và Hạo Nhiên

Vũ Phong bước đi về phòng ..món quà mà cậu muốn tặng cho đứa con trai của mình..

- Papa..- Hạo Nhiên bước vào

- Thiên Ân ..sao con không chào ta !- Vũ Phong hỏi

- Vậy con xưng hô như thế nào nhỉ .chào chú !- Thiên Ân nói ngồi lên sôpha

Hạo Nhiên nhìn mà phát bực ..dám dành tình yêu thương của ta à ..người sẽ biết thế nào là nỗi đau..Vũ Phong khẽ cười thầm

- Vậy người giúp mami sinh ra con là chú đây !- Vũ Phong nói

- 1 con nòng nọc của chú giá trị vậy à ..haha..nực cười!- Thiên Ân nói

- Không được hỗn láo với papa!- Hạo Nhiên tức giận

- Hạo Nhiên ..không sao..nó là anh con đó !- Vũ Phong nói

- Papa !! Con không có anh gì hết ..con ghét nó ..con ghét papa ..ghét tất cả mọi người !- Hạo Nhiên chạy đi
Thiên Ân khẽ lắc đầu nhìn vào đồng hồ rồi bước xuống sô pha .

- Này con đi đâu thế ?- Vũ Phong nói

- Thưa chú ..con về với mami ..nếu có thể chú tới nhà con cũng được !- Thiên Ân nói

- Thiên Ân ..con lại đây !- Vũ Phong gọi

Thiên Ân khẽ nhìn rồi bước tới , Vũ Phong lấy một khuyên tai đeo vào cho cậu .

- Đây là quà mà ta tặng con ..nhớ bảo vệ ami con nhé .con trai!- Vũ Phong nói

- Điều đó là tất nhiên ..chào nhé ..papa !- Thiên Ân nói

Trong lòng của Vũ Phong chợt vui hơn rất cuộc cũng gặp được con của cậu và Lâm Phương thật hạnh phúc
...Nhất định phải mang 2 mẹ con họ về nơi mà cả 2 người từng chung sống ..

34. Chương 32. Thiên Thần Xuất Hiện

Hạo Nhiên chạy ra ngoài xe .

- Mau chở tôi về mama nhanh !- Hạo Nhiên hét

- Dạ..!-tài xế run rẩy

Chiếc xe nhanh chóng chạy tới biệt thự nhà Huyền Nhi .

- Mama..!- Hạo Nhiên chạy vào

- Hạo Nhiên..sao cậu về đây ? Papa làm gì con à !- Huyền Nhi nói

- Mama..mama nói con biết thật ra papa còn một đứa con nữa đúng không ?- Hạo Nhiên hỏi

- Hạo Nhiên ..ai nói con như thế hả ? Con là cháu trưởng tôn gia tộc Lâm Hắc hiểu chưa ?- Huyền Nhi tức giận

- Mama nói dối..papa và ông đã nâng niu tên đó rất thương nó ..con ghét nó ..con ghét mọi người !- Hạo Nhiên chạy đi

- Hạo Nhiên!- Huyền Nhi đau lòng

Vậy là cô ta chưa chết mà còn sinh ra đứa bé sao .. Thật cả gan khi dám trở về đây mà .. Nhanh chóng lấy điện thoại liên lạc cho Vũ Phong

- Vũ Phong !- Huyền Nhi nói

< gì?“> - âm vực vang lên

- Chuyện gì xảy ra hả ? Đứa con nào nữa ..Hạo Nhiên nói vậy là sao ?- Huyền Nhi nói

< cô=“” quên=“” là=“” bảy=“” năm=“” trước=“” vợ=“” tôi=“” mang=“” giọt=“” máu=“” của=“” tôi=“” à=“” !=“” và=“” cô=“” chỉ=“” là=“” một=“” kẻ=“” xen=“” giữa=“” thôi=“” ..không=“” có=“” danh=“” phận=“” gì=“” cả=“” ..hạo=“” nhiên=“” tôi=“” có=“” thể=“” chấp=“” nhận=“” nhưng=“” cô=“” thì=“” không=“” ..đừng=“” tí=“” tiện=“” gọi=“” cho=“” tôi=“” về=“” những=“” chuyện=“” nhằm=“” nhí=“”>

- Vũ Phong nói rồi cúp máy

Huyền tức giận nói với cô như thế sao ..anh nhất định phải hối hận khi đối xử với mẹ con cô như thế ..Lúc này Hạo Nhiên chạy nhanh đi không thèm để ý ai..và một cơn mưa rơi xuống Hạo Nhiên nhìn ..haha ông trời khóc thay cho cậu sao hay là dùng cơn mưa này để giuông bỏ cậu ..chiếc áo sơ mi cũng từ từ ướt đi, ngồi xuống vào góc tường ..Và có một chiếc xe hơi chạy tới , thân ảnh thiên thần bước tới ..

- Này..em trai sao em lại ngồi đây ..chị đưa em về nhà nhé !- Lam Phương cầm dù hỏi

- Tôi không cần ..tất cả các người là kẻ đáng ghét ..chắc cô muốn lấy lòng tôi để được vào làm công ty Lâm Hắc chứ gì ..!- Hạo Nhiên nói

- A..a thì ra em là cậu chủ nhà đó ..haha..thôi nao chị đưa em về nhà nhé !- Lam Phương khẽ cười

- Chị là người của công ty ?-Hạo Nhiên nói

- Hi..thật tiếc là không phải ..nhưng chị không phải là người xấu đâu ..đi thôi chị dẫn em đi mua đồ nhé !- Lam Phương kéo Hạo Nhiên đứng lên

Hạo Nhiên nhìn mà thân thiện sao lại như thế ..cảm giác như không thể có ác cảm gì mà rất thân thiện và ấm khi bên chị gái này . Lam Phương đưa Hạo Nhiên vào một shop thời trang nổi tiếng và lực những bộ quần áo cực cold cho cậu .Và tặng cho cậu một sợi dây chuyền có hình đôi cánh rất đẹp .

-Đây là quà chị tặng em ..nhất định giữ gìn nhé !-Lam Phương xoa đầu Hạo Nhiên

Hạo Nhiên nhìn rồi gật đầu nhẹ , Lam Phương mỉm cười đưa ra xe thì ..

- Chị ơi.có thể đưa em về nhà chị không ?- Hạo Nhiên nói

- Nhưng mà ..em có mên chị không ?- Lam Phương hỏi

- Dạ có !- Hạo Nhiên nói

- Vậy nếu chị đưa em về nhà một người em ghét thì em có ghét chị không ?- Lam Phương hỏi

Hạo Nhiên nhìn , Lam Phương khẽ cười

- Thôi được rồi ..chị đưa em về nhà riêng!- Lam Phương chạy xe nhanh chóng

Và tới một căn biệt thự huy hoàng màu xanh làm chủ đạo và căn biệt thự là nơi chỉ 3 người biết , cô , Chi Linh và Trâm Thảo thôi. Mở cửa xe , Lam Phương dẫn dò người hầu rồi bảo với Hạo Nhiên

- Đây ..em nhớ là dù có chuyện gì cũng đừng có xuống tầng hầm hiểu chưa ?- Lam Phương nói

- Em biết rồi..em sẽ ở đây khoảng 3 ngày thôi !- Hạo Nhiên nói

- Ừm..nếu sau này muốn em cứ đến mà trốn những kẻ xấu và nếu sau này hị là kẻ xấu đó em cũng nên về nhà này nhe ! Nó sẽ bảo vệ em !- Lam Phương xoa đầu Hạo Nhiên - Thôi , chị về đây ..tối rồi em vào trong ngủ đi mai sẽ có tài xế đưa em đi học !

Lam Phương lên xe chạy đi , Hạo Nhiên nhìn theo bóng mà tiếc nuối chị ấy quả thật rất giống thiên thần vậy ..

35. Chương 33. Trò Chơi Bắt Đầu !

Sáng hôm sau , Lam Phương mỉm cười từ phòng bước xuống tung tăng rất vui .

- Mami..tâm trạng vui quá nhỉ ?- Thiên Ân mỉm cười nhìn

- Haha..tất nhiên ..!- Lam Phương ngồi vào bàn

- Đừng tưởng con quên mau nói đi hôm qua mami đi đâu mà không về hả ?- Thiên Ân hỏi ngồi nhâm nhi ly sữa

- À...mami làm việc ở công ty !- Lam Phương nói

- Con gọi cho chị Chelly rồi ..chị ấy nói mami về lúc 10g mà khi tới nhà là 12g vậy 2 tiếng đó mami làm gì !!- Thiên Ân nhìn

- Đây..Thiên Ân ..tối giờ đi học rồi đi thôi !- Lam Phương bật dậy cầm túi xách

- Nếu mami không nói thì con cũng không thèm đi học chi nữa !- Thiên Ân ngồi yên vị nói

- Thiên Ân...ôi..tiểu bảo bối mami đã gặp Hạo Nhiên ..thấy nó ngoài mưa nên đã chăm sóc nó thôi mà !- Lam Phương ôm Thiên Ân

- Mami !! mami không nhớ là mẹ nó làm gì với mẹ con ta sao ? Sao mami giúp nó!- Thiên Ân nói

- Thiên Ân à ..chuyện người lớn con chưa hiểu đâu ..nó không đơn giản như là con nghĩ !- Lam Phương nói

- Haizz..thôi được rồi ..ta đi thôi !- Thiên Ân bước xuống xách cặp ra xe

Lam Phương mỉm cười nhìn tiểu bảo bối ..cậu rất giống như ông cụ non vậy lúc nào cũng lo trước nghĩ sau cả..Lam Phương chạy xe nhanh tới trường rồi tới công ty. Bước vào cửa các nhân viên cúi đầu chào .

- Chủ tịch ..có người tặng hoa cho cô !- Chelly bước tới đưa bó hoa hồng một trăm cành cho cô

- Ó..ai thế ?- Lam Phương hỏi

- Dạ..chưa rõ ..có thiệp đấy ạ!- Chelly nói

- Thôi được rồi ..cô đi làm việc đi !- Lam Phương bước vào thang máy

Lên tầng lầu 30 của công ty , đây là nơi văn phòng riêng biệt của cô không ai được tới . Bước vào phòng , đặt túi xách xuống , lấy bước thiệp và hộp quà trong bó hoa ra .< đây="" là="" quà="" cho="" em="" ,="" rất="" cảm="" ơn="" em="" đã="" sinh="" cho="" anh="" một="" tiểu="" bảo="" bối="" ngổ="" nghĩnh="" ..haha..nó="" rất="" giống="" tình="" cách="" em="" đó="" chẳng="" kiên="" nhẫn="" ai="" hết..sợi="" dây="" chuyền="" này="" là="" sợi="" dây="" chuyền="" anh="" đã="" làm="" để="" tặng="" cho="" em="" và="" con="" ..nhớ="" phải="" đeo="" đây="" nhé="" ..vũ="" phong=""> Lam Phương nhìn vào ọi dây chuyền trong hộp , ọi dây chuyền bạch kim lấp lánh có viên ngọc màu xanh ngọc rất đẹp , mở mặt dây chuyền ra là hình của Vũ Phong rất khôi ngô và đẹp sắc sảo vô cùng . Lam Phương mỉm cười đeo sợi dây chuyền vào cổ rồi cắm hoa vào bình tâm trạng cũng vui hơn . Chelly bước vào bất ngờ nhìn thấy lần đầu chủ tịch cười mà đứng hình với sắc đẹp của cô .Lam Phương nhìn rồi thoáng tắt đi nụ cười .

- Chuyện gì ?- Trở về vẻ lạnh lùng

- Dạ..chủ tịch có một người muốn gặp cô ..nói là bạn của cô đó ..Dương Huyền Nhi !- Chelly nói

- Dương Huyền Nhi ..cho cô ta vào đi !- Lam Phương nói

- Dạ !- Chelly cúi đầu

Lam Phương thu dọn lại mọi thứ , cùng lúc đó Huyền Nhi được Chelly đưa vào .Chelly cúi đầu đi ra .

- Cô tìm tôi có việc gì ?- Lam Phương hỏi lạnh

- Haha ..thì ra mạng của cô còn cao !- Huyền Nhi ngồi xuống sofa

- Haha..làm cho cô thất vọng nhỉ ..!- Lam Phương cười khẩy

- Tất nhiên có chút thất vọng ..nhưng nếu mà cô chết đi thì cuộc vui đâu còn vui nữa !- Huyền Nhi nhìn vào bộ móng tay

- Cuộc vui..haha..oke nó sẽ rất vui đó !- Lam Phương nói

- Nhưng tôi muốn đổi người và thêm 2 người nữa ..thứ nhất là tôi muốn thêm 2 quý tử nhà tôi và cô vào !- Huyền Nhi nói

- Thiên Ân ..Hạo Nhiên !-Lam Phương nói

- Và một người thay thế cho anh 2 tôi thành Du Bảo Minh ..chắc cô nhớ chứ !- Huyền Nhi nói

- Bảo Minh ..anh ta ..được thôi nhưng nếu trò chơi kết thúc cô sẽ phải để cho gia đình tôi yên !- Lam Phương nói

- Oke ..! Trò chơi bắt đầu !- Huyền Nhi khê cửa bước ra cửa

- Haha..nhưng chẳng phải muốn trò chơi bắt đầu cô phải tìm quý tử nhà cô ư ..! Lâm Hắc Hạo Nhiên !- Lam Phương nói

- Cô nói vậy là ý gì ?- Huyền Nhi hỏi

- Đã bắt đầu trò chơi nên cô đừng có hỏi này nọ với đối thủ chứ ..Chelly tiễn cô Dương giúp tôi !- Lam Phương khê cười

- Được lắm ..Dung Bạch Lam Phương ..nhất định cô sẽ hối hận !- Huyền Nhi bỏ đi

Lam Phương chợt nhìn vào khung ảnh trên bàn , 2 mẹ con cô đã bước vào trò chơi rồi .. Thiên Ân mẹ liên lụy con rồi ..Lam Phương nhìn rồi nắm chặt lấy sợi dây chuyền nhất định mọi chuyện gia đình cô đều vượt hết..cô tin vào sức mạnh đó .

36. Chương 34.

Trong trường học , Thiên Ân thu dọn sách vở vào cặp thì bắt được ánh mắt Khải Di nãy giờ nhìn cậu .

- Có chuyện gì à ?- Thiên Ân hỏi

- Hôm qua cậu không sao chứ !- Khải Di hỏi

- Nhìn xem có bị gì đâu !- Thiên Ân nhìn vào Khải Di

- Thật may quá ..mà nếu vậy cậu là người của gia tộc Lâm Hắc sao ?- Khải Di hỏi

- Cậu không cần biết thứ đó ..mà này có lẽ tên kia đang đợi cậu đó hãy an ủi hân !- Thiên Ân đeo cặp lên bỏ đi

Khải Di nhìn theo bóng mà hụt hẫng , bước ra nhìn thấy Hạo Nhiên , gương mặt xanh xao lại phờ phạc hân đi ..

- Hạo Nhiên ..anh sao thế ?- Khải Di đỡ

- Khải Di ..em nói chuyện gì với hân vậy ?- Hạo Nhiên hỏi

- Hạo Nhiên ..anh nóng quá ..anh sốt rồi em kêu tài xế đưa anh về nha !- Khải Di nói

Hạo Nhiên đẩy nhẹ Khải Di ra , khẽ cười nhạt.

- Anh tự biết đường về !- Hạo Nhiên bỏ đi

Nhưng trong lòng Khải Di rất lo lắng , bàn hoảng lập tức chạy xuống xe . Điện thoại cho nhà Hạo Nhiên .

- Alo !- Khải Di nói

< nhà=“” lâm=“” hắc=“” xin=“” nghe!=“”> - ông quản gia bắt máy

- A..cháu là Khải Di đây ..ông ơi anh Hạo Nhiên sốt rất cao đấy nhanh chóng đưa anh ấy vào bệnh viện đi ạ!- Khải Di nói

< thưa=“” cô..cậu=“” hao=“” nhiên=“” từ=“” hôm=“” qua=“” tới=“” giờ=“” không=“” về=“” nhà=“” này=“” ạ!=“” tôi=“” sẽ=“” nói=“” lại=“” với=“” ông=“” chủ=“” ạ=“” !=“”> -ông quản gia cung kính

- Vâng ..! - Khải Di nói rồi cúp máy

-Tiểu thư ..ta sẽ đi ăn nhé !- tài xế thân thiện hỏi

- Dạ thôi..cháu muốn về nhà ..phiền chú đưa cháu về !- Khải Di nói

Chiếc xe cứ thế chạy về nhà , còn Hạo Nhiên nhanh chóng sau khi về nhà điện cho Lam Phương , và lúc này Lam Phương chạy tới .

- Hạo Nhiên !! Em sao rồi ?- Lam Phương hỏi

- Chị ơi !- Hạo Nhiên nhìn Lam Phương rồi ngất đi

- Hạo Nhiên ..quản gia nhanh chóng gọi điện cho Chi Linh và Trâm Thảo giúp tôi!-Lam Phương la bẻ Hạo Nhiên về phòng

— 30p sau — Nhìn Hạo Nhiên yên giấc trên giường mà cô thở phào cơn sốt cũng nhẹ lại nhờ thuốc của Chi Linh đưa .Chi Linh và Trâm Thảo nhìn mà kéo Lam Phương ra ngoài trách.

- Lam Phương sao cậu lo cho con của kẻ thù như con mình thế ?- Chi Linh nói

- Đúng đó đáng r lúc này cậu nên ở bên Thiên Ân đấy !- Trâm Thảo bảo

- Tớ biết chứ..nhưng tiểu bảo bối cũng tán thành cách làm của tớ mà ! Với lại chăm sóc ột đứa trẻ có gì đâu chứ !- Lam Phương bảo

- Haizz...mà nè Bảo Minh về đây rồi đấy ..hôm qua tớ gặp anh ta „anh ta hỏi cậu đấy !- Chi Linh nói

- Ủ..anh ta đã truy tìm mẹ con cậu đấy !- Trâm Thảo nói
 - Tớ biết rồi và cuộc chơi này anh ta thay thế chỗ của anh Quang Minh ,anh 2 của cô ta đấy !- Lam Phương bảo
 - Cậu biết rồi sao ..haizz..Linh Đan nó cứ đòi về chơi với tiểu bảo bối nhưng tình hình này thì chắc không được rồi ! -Chi Linh nói
 - Ủ ..thằng nhóc Khải Nguyên nhà tớ cũng đòi về mà tớ đâu có chịu !- Trâm Thảo nói
- Lam Phương khẽ cười nếu 2 nhóc kia về nữa thì bộ 3 tiểu quỷ này sẽ làm cho giới kinh doanh loạn hết .
- Nếu có thể cho về đi ..bộ 3 tụi nó mà chia một nơi cũng tội ! Tớ về đây !- Lam Phương nói
- Chi Linh và Trâm Thảo cũng quay về nhà , Lam Phương chạy xe về nhà thì ..

37. Chương 35. Chúng Ta Bắt Đầu Lại Nhé , Vợ !

Quay về nhà , Lam Phương bước ra thì nhìn thấy Vũ Phong đang ngồi trên sôpha trong nhà.

- Giờ này em mới về sao ?-Vũ Phong nhìn
 - Sao..sao anh ở đây ?- Lam Phương lấp bắp
 - Mami..um..sao giờ này mới về ...con có mời khách tới chơi !- Tiểu bảo bối Thiên Ân từ phòng ngủ ôm gấu teddy bước xuống
 - Thiên Ân..!- Lam Phương la
 - Đây ..mami có thể nhỏ tiếng không ? - Thiên Ân ngồi kế bên Vũ Phong
 - Con muốn theo anh ta chống đối mami sao ?- Lam Phương nói
 - Đây vợ yêu ..sao em có thể gọi chồng mình là anh ta chứ ? Anh còn bản hôn ước đấy !- Vũ Phong nói
 - Ô..vậy mami đây là papa con à ..! Vậy con muốn papa về nhà thì có gì sai sao ?-Thiên Ân nói
 - Hừ..Vũ Phong anh về nhà anh đi!- Lam Phương nói
 - Đây là nhà anh mà ! - Vũ Phong nói
 - Cái gì ?- Lam Phương hét
 - Em hãy hỏi papa em ấy ..cha đã cho phép anh rồi nên từ nay anh sẽ ở đây hoặc em theo anh về nhà của 7 năm trước !-Vũ Phong nói
 - Nhà 7 năm trước sao ..mami ta về nhà đó đi !- Thiên Ân nói
 - Thiên Ân ..!- Lam Phương nhìn
 - Được rồi ,đi thôi !- Vũ Phong kéo Lam Phương đi
- Thiên Ân khẽ cười rút cuộc gia đình mà cậu mơ ước cũng đã thành hiện thực rồi. Nhanh chóng chạy ra xe và cùng mami ,papa tới cung điện ngày xưa mà 2 người ở . Cứ mỗi tháng là Vũ Phong tới đây và cậu nghĩ nên tân trang lại và bây giờ biến thành một cung điện nguy nga .Lam Phương bước xuống , cùng Vũ Phong vào nhà .
- woa..nơi papa và mami từng sống đẹp quá nhỉ ?-Thiên Ân chạy vào
 - Đây , vào thôi !-Vũ Phong nói nắm tay Lam Phương đi

Nhìn ngôi nhà mà những kỉ niệm cứ tua ra nhưng đoạn video phát chậm , từ ngày mà 2 người biết hôn ước đến ngày mà cô phát hiện ra tình cảm và cùng anh chung sống với nhau trong căn bản ung thư não ..nhưng 7 năm sau cô đã trở lại và bây giờ cung điện này sẽ là ngôi nhà của gia đình cô .

- Con đi ngủ trước ..2 người cũng ngủ đi nha ..papa,mami ngủ ngon !- Thiên Ân chạy lên lầu

Vũ Phong hề cười rồi nắm tay Lam Phương lên phòng của 2 người , bước vào là nổi bật nhất hình ảnh cười của cả 2 ..và một món quà cô tặng cho Vũ Phong nhân ngày sinh nhật , nước mắt rơi ra ..sao nước mắt lại rơi ra thế này .. hình ảnh này cậu còn giữ sao , món quà đó còn giữ sao ? Vũ Phong ôm lấy Lam Phương .

- Chúng ta bắt đầu lại nhé ..vợ !- Vũ Phong nói

38. Chương 36.lần Đầu Sau 7 Năm Gặp Lại !

Khẽ bước ra từ nhà tắm , chiếc váy ngủ làm quên rũ chàng trai , nhẹ cười cô gái tiến lại gần .

- Đây..anh không đi tắm à !- Lam Phương trên

- Ờ..anh biết rồi !- Vũ Phong đi vào phòng tắm

Lam Phương nhẹ lắc đầu cười rồi lấy điện thoại ra xem. Chợt cô hoảng hốt ..là Bảo Minh ..anh ta đã biết cô ở Việt Nam rồi..vậ là Hạo Nhiên phải quay về vị trí rồi .. tiếng chuông điện thoại của Lam Phương reo.

- Alo !- Lam Phương run nhẹ

< em=“” yêu=“” ..anh=“” quay=“” về=“” tìm=“” em=“” và=“” bảo=“” bối=“” rồi=“” này=“”>- một giọng nói ma lực bên đầu dây

- Đây ..anh đừng nói bậy ..nếu anh tìm tôi cũng vô vọng thôi ..Thiên Ân nó tìm được cha nó rồi !- Lam Phương nói

- giọng nói đùa giòn vang

- Bảo Minh..tôi nói cho anh biết ..tôi sẽ không bao giờ đến với anh ..đừng có bám lấy chúng tôi !- Lam Phương cúp máy đi

cửa phòng tắm mở ra , Vũ Phong nhìn Lam Phương đang run nhẹ người lên bước tới .

- Em sao thế ?- Vũ Phong hỏi

- Ô.em không sao chỉ là hơi lạnh một chút thôi!-Lam Phương nói

- Vậy thế này ắm chưa - Vũ Phong ôm lấy thân người Lam Phương

- Ừ..có một chút !- Lam Phương nói

- Vậy bây giờ ..- Vũ Phong kề sát vào cổ cô

- À..ấm !- Lam Phương đỏ mặt

- Ấm chưa ?- Vũ Phong kề môi sát gần lại

- Nóng rồi ..em đi ngủ đây!- Lam Phương đẩy mặt Vũ Phong ra rồi nằm xuống

Vũ Phong khẽ cười rồi nằm ôm lấy cô như sợ cô đi nữa .

- Dù thế nào ..cũng đừng rời xa anh nữa nhé !- Vũ Phong thì thầm

- Vũ Phong..giữa em và Hắc Phong ..anh sẽ chọn cái nào !- Lam Phương xoay người đối diện Vũ Phong

- Lam Phương ..có chuyện gì xảy ra rồi phải không ?- Ánh mắt sắc bén dò xét

- Nếu vì em mà Hắc Phong tan rã ..anh sẽ hối hận chứ !- Lam Phương nói
- Tất nhiên là không ..chỉ cần em và tiểu bảo bối bên cạnh anh là đủ rồi !- Vũ Phong nói

Lam Phương thở phào , Vũ Phong khẽ hôn lấy cánh hoa đào đỏ mộng của cô , lúc đầu có phần dịu dàng nhưng về sau càng ngày càng mạnh bạo , Lam Phương không thể chống trả mà còn đáp lại , từng ô y phục trên người cũng rơi xuống giường , gương mặt của Lam Phương đỏ lại rấ là đáng yêu , Vũ Phong không kiềm chế tiến thẳng vào ..không ngờ sau bao nhiêu năm nơi đó của cô vẫn như còn xữ nữ vậy ..chứng tỏ là cô chưa từng quan hệ với ai trong suốt thời gian qua ..tiếng thở dồn dập nhưng cả 2 vẫn rất hăng say vì đây là lần đầu sau 7 năm gặp lại.. Lam Phương sau khi cùng Vũ Phong hòa luyện , mệt mỏi nằm ngủ say sưa , Vũ Phong cũng mệt đôi phần nhưng vẫn đưa cô vào nhà tắm rửa nhẹ toàn bộ cơ thể rồi mới đưa cô ra giường nghỉ ngơi cùng nhau ..

39. Chương 37.chuyến Du Lịch Gia Đình!!!

Sáng tinh sương , ánh sáng nhẹ chiếu vào cung điện nguy nga tựa như bức tranh huyền ảo , tia ánh sáng đi qua khe cửa sổ đánh thức đôi vợ chồng thức dậy .Vũ Phong nhận thấy sáng liền mở mắt ra , nhìn quanh và nhìn thấy một gương mặt thiên thần vô cùng đang nũng nịu trong tay cậu như một cô mèo con.Khẽ mỉm cười nhìn gương mặt mà cậu nhưng nhớ suốt 7 năm qua , hôn nhẹ lên môi cô rồi nhẹ nhàng bước xuống giường thay đồ .Đi ra khỏi phòng , bước xuống cầu thang vào nhà bếp .

- Cậu chủ ..buổi sáng tốt lành !- Các người hầu tốt lành
- Papa !!- Thiên Ân chạy từ lầu xuống
- Thiếu gia buổi sáng tốt lành !!- các cô người ngưỡng đổ mặt vì 2 mỹ nam lớn nhỏ trước mặt
- Dạ ..cám ơn .papa, mami còn ngủ à !- Thiên Ân ngồi vào bàn
- Mami con hơi mệt nên để cô ấy nghỉ !- Vũ Phong nói
- Này..đừng tưởng con là con nít ..hôm qua 2 người c1 chuyện phải không ?- Thiên Ân nhìn Vũ Phong
- Chuyện gì là chuyện gì thằng nhóc này !- Vũ Phong nói
- Chuyện muốn cho con thêm 1 đứa em ấy ..!- Thiên Ân nói
- Thằng nhóc này ..đừng có mà nói lung tung ..ăn sáng đi !- Vũ Phong bị nói trúng tim đen nên có phần bối rối

Thiên Ân nhìn mà cười ra , không ngờ papa của cậu lại tháo thảng như thế đã ăn mami nhanh gọn như vậy vào ngày đầu về nhà ,vậy là sau này lại sắp có đứa em rồi .Ngồi ăn một cách ngon lành thì điện thoại của Thiên Ân reo lên cùng lúc Vũ Phong lên phòng gọi Lam Phương , bước ra vườn nghe máy.

- Chuyện gì ?- Thiên Ân lạnh lùng
- < thiếu=“” chủ=“” ..có=“” chuyện=“” lớn=“” rồi=“” ..sư=“” phụ=“” xảy=“” ra=“” chuyện=“” rồi=“”>- 1 giọng nói hoảng hốt bên đầu dây
- Kể lại tất cả cho tôi !- Thiên Ân nói

15p sau tất cả chi tiết đều được kể lại , nã bộ của Thiên Ân hoạt động nhanh hơn .

- Loại độc BG05260 ...được rồi ..mau chế thuốc theo công thức tôi gửi qua nếu có sai sót thì nói với Yin là chuẩn bị đi ..!- Thiên Ân tắt máy nhanh chóng gửi đi một công thức hóa học vô cùng phức tạp mà chỉ có Yin - trợ thủ đắc lực của cậu mới hiểu được

Khẽ vươn vai nhẹ , thở dài ..sư phụ ơi là sư phụ ..sao lại tối ngày làm phiền thế ..lần này là lần thứ 2 nhờ cậu giúp giải độc rồi .. Đường đường là bang chủ của Bạch Phong mà tối ngày cứ bị trúng độc ..lần này hải qua Anh giải quyết mới được ..Bước vào nhà , nhìn thấy Lam Phương cùng Vũ Phong bước xuống tình tứ .

- Mami ,papa ta đi du lịch nha !- Thiên Ân nói
- Này ..sao con có ý đó vậy ..có chuyện gì à !- Lam Phương hỏi
- Thôi nào .vợ à ta chiều con nó đi ! Bảo bối con muốn đi đâu!- Vũ Phong hỏi
- Anh Quốc ạ ..con muốn hội tụ với 2 tiểu quỷ kia !- Thiên Ân nói
- Được thôi ! - Vũ Phong lấy điện thoại gọi

Và chưa đầy 1 tiếng đã có chiếc máy bay riêng của cậu đã đậu giữa sân , Thiên Ân điểm tỉnh bước ra như quý ông lịch lãm , phía sau là Lam Phương và Vũ Phong đang âu yếm đi với nhau.Cứ thế cả 3 người bay qua Anh Quốc du lịch. Một chuyến du lịch gia đình

40. Chương 38. Bộ 3 Tiểu Quỷ -p1

Tại Anh Quốc , trong một khách sạn lớn nhất nước Anh - Royal Hotel . Một cậu bé trong thật cold bước vào với bộ quần áo bụi và mắt kính đen thật đẹp, phía sau là một cặp đôi đang nắm tay nhau đeo mắt kiếng đen thật bí ẩn , bước tới quầy tiếp tân .

- Chị ơi !- cậu bé bước tới
- Gì thế ? - chị tiếp tân thân thiện
- Dạ..em có đặt 2 phòng Vip đó !- Thiên Ân nói
- Ô..là khách hàng Lâm Hắc Thiên Ân ư !- cô tiếp tân nói
- Vâng !- Thiên Ân nói

Bỗng ông quản lí giám đốc chạy ra ,cúi đầu trước Vũ Phong và Lam Phương nép mình vào cậu.

- Cậu chủ..chúng tôi đã chuẩn bị phòng mời cậu ạ !- Ông giám đốc cúi đầu nhưng vẫn nhìn Lam Phương
- Ông có tin một chút nữa ông không thể nhìn được ánh sáng không ?- Vũ Phong nói lạnh lùng
- Dạ..mời cậu chủ !- ông giám đốc run sợ

Vũ Phong ôm chặt eo Lam Phương bước đi , Thiên Ân thì khe nhìn ra sau rồi bước đi .Lên tầng lầu 50 của khách sạn , một căn phòng rất lớn và sang trọng như một căn phòng dành cho vua ở vậy , những thiết bị dùng rất tân tiến .

- Nào ..em bỏ nón ra được rồi đấy !- Vũ Phong nói

Lam Phương nhìn quanh rồi bỏ nón và mắt kiếng ra , thở nhẹ .

- 2 thứ này làm em ngọt thật đấy !- Lam Phương ngồi xuống sôpha ăn trái cây
- Tại em không muốn ai biết mình là siêu mẫu , diễn viên nổi tiếng nên mới bịt như vậy , chứ anh đâu có ép em !-Vũ Phong bỏ áo khoác lên ghế
- 2 người cũng thật là ..đi du lịch sao cứ thích cãi nhau thế ?- Thiên Ân nói
- Mami đâu có muốn tại anh ấy cứ nói khiêu khích mami ..thôi bây giờ em đi tắm anh trông tiểu bảo bối đấy nhá !-Lam Phương nói
- Biết rồi !- Vũ Phong gật gù

Lam Phương khẽ nhú mày nhìn Vũ Phong rồi bước vào phòng tắm .Thiên Ân nhanh chóng bước ra khỏi phòng và đi đến tầng 40 , đây là tầng mà được cậu xin phép ông nội dành riêng . Nơi mà sư phụ và sư tỷ cùng trợ thủ đắc lực cậu nghỉ ngơi .Bước vào phòng .

- Thiếu chủ !- Yin cung kính
 - Ôi..Ryan .con tới thăm ta sao ?- sư phụ cậu hỏi
 - Đúng vậy..con tới xem người chết chưa đó mà ..- Thiên Ân tát nhẹ vào cánh tay mà cậu bị thương
 - A..!- sư phụ cậu kêu lên
 - Ryan ..em đừng như vậy chứ !- một cô nàng xinh đẹp bước tới
 - Xem ra sư tỉ cũng quan tâm nhỉ ..lão già này chưa tới số đâu !- Thiên Ân ngồi vào ghế
 - Lão già ..ta chỉ mới 25 tuổi thôi ..chưa già nha !- sư phụ cậu nói
 - Thiếu chủ ..người nói với sư phụ Kyn hơi nặng rồi ạ !- Yin nói
- Thiên Ân ngược lên nhìn ánh mắt chứa một hàn khí lạnh lùng khiến nười ta run sợ ,Yin lập tức bước xuống cúi đầu chờ lệnh và..
- Ryan ..nhớ quá đi !- bỗng xuất hiện 1 trai 1 gái chạy nhào ôm lấy cậu
 - Lira..Kyo ..2 người buông ra !- Thiên Ân lạnh lùng

41. Chương 39.bộ 3 Tiểu Quỷ - P2

Cả căn phòng ngơ ra và chột vui mừng náo nhiệt lên.

- Lira..Kyo ..2 đứa đệ tử yêu của ta ..!- chàng trai hotboy vô cùng -Kyn chạy tới
 - Sư phụ..nhớ người quá đi ..sư tỉ cũng thế !- Linh Đan mỉm cười
 - Thật sao ..không ngờ 2 đứa vẫn nhớ người sư phụ này ! Thật xúc động quá đi !- Kyn ôm Linh Đan và Khải Nguyên vào lòng
 - Kyn..chẳng lẽ người hết bị thương rồi sao ?- sư tỉ lạnh lùng mang vẻ đẹp tìm ẩn - Rys nói
 - Thật chất có bị thương đâu ..! Mà này sau này nếu có bày trò thì nhớ làm cho nó mới mẻ những trò đó cũ rồi biết chưa sư phụ!- Thiên Ân bước đi
 - Thiếu chủ..thật ra là có việc quan trọng thật đấy ạ !- Yin chạy tới
- Thiên Ân nhìn vào cậu rồi bước vào một căn phòng khác. Tất cả mọi người ở ngoài đều tò mò nhưng không biết cách nào để nghe , đặc biệt nhất là các thiết bị của tiểu ma vương này dùng là những thiết bị rất là công phu do chính tay cậu chế ra .Ris khẽ nhếch môi nhìn 3 người đang ép sát tai nghe vào cửa .
- Nếu không còn chuyện gì thì ..!- Rys quay đi thì
 - Rys ..khoan đã ta có chuyện muốn nhờ con giúp ...hãy tìm hiểu về người này !- Kyn nói
- Nhìn ánh mắt nghiêm túc của Kyn mà Rys mỉm cười cầm bức ảnh .
- Được thôi ..!- Rys bỏ đi
 - Còn bây giờ ..ta bày trận nhé 2 tiểu quỷ !- Kyr nói
 - Ok !- Linh Đan và Khải Nguyên nói

Còn trên phòng của Vũ Phong và Lam Phương , bước ra từ nhà tắm Lam Phương đôi mắt tìm Thiên Ân nhưng chẳng thấy .

- Vũ Phong..Thiên Ân đâu?- Lam Phương hỏi
- Thằng nhóc nói có chuyện nên ra ngoài !- Vũ Phong nói
- Vậy à ..để em gọi nó !- Lam Phương nói
- Lam Phương ..em nhìn này ! Tổ chức của Bạch Phong đã xuất hiện lại rồi !- Vũ Phong nói
- Sao ?- Lam Phương hơi hoảng

Tổ chức Bạch Phong và Hắc Phong được coi là 2 tổ chức có quyền lực nhất trong thế giới ngầm và theo được biết bang chủ của Hắc Phong là người đang ngồi chiếm chế trước mặt cô - Lâm Hắc Vũ Phong , và bang chủ của Bạch Phong không ai khác chính là bản thân cô - Dung Bạch Lam Phương , nhưng cô đã giải tán tổ chức đó vào 7 năm trước rồi mà sao bây giờ lại xuất hiện , và hiện tại rốt cuộc ai là bang chủ .. trong khi chiếc nhẫn bang chủ cô đang đeo trên tay. Vũ Phong khẽ cong môi lên ,thú vị rồi đấy ..một kẻ dám huy động tổ chức Bạch Phong xuất hiện trong khi bang chủ họ đang ở bên cậu thì quả thật người này rất uy quyền ..Lam Phương bước lại nằm xuống giường nghỉ ngơi nhưng lại nhấn tin báo cho Chi Linh và Trâm Thảo biết , lúc đó điện thoại của Vũ Phong cũng có tin nhắn hiện lên .< anh=“” mau=“” ra=“” khách=“” sạn=“” đó=“” đi=“”> Là tin nhắn của Huyền Nhi ..nhưng sao lại kêu cậu ra chứ ..Bước tới nhìn xem Lam Phương , cô đã ngủ say rồi thì mới đi ra khỏi phòng bước xuống quầy tiếp tân .

- Papa !!- Hạo Nhiên chạy tới ôm lấy cậu
- Sao cô đưa Hạo Nhiên sang đây hả?- Vũ Phong tức giận
- Vũ Phong ..anh cũng biết nó là con anh sao ? Thế tại sao anh có thể bỏ mẹ con em mà đi du lịch với người đàn bà khác chứ !- Huyền Nhi bức xúc
- Papa..Hạo Nhiên muốn được đi chơi với papa !- Hạo Nhiên nói
- Hạo Nhiên..nhưng nếu con đi với ta , con sẽ phải ở cùng với Thiên Ân đấy !- Vũ Phong vịn lấy vai cậu
- Không sao ..miễn bên cạnh papa là được !- Hạo Nhiên nói
- Thế thì được rồi ..còn cô đừng có lảng vãng ở đây mau về Việt Nam đi !-Vũ Phong nói lạnh lùng rồi bế Hạo Nhiên đi

Huyền Nhi nhìn rồi khẽ cười , dám chống lại cô sao .haha .không biết lượng sức mình rồi ..nhấn vào một công tắc rồi bỏ nó vào máy nghiền rác ..Huyền Nhi bước đi .

Trên phòng của Thiên Ân , nhìn vào Yin ..những thứ cậu điều tra quả thật rất quan trọng nhưng có những thắc mắc mà cậu đang suy nghĩ ..Như biết được thiếu chủ suy nghĩ lập tức lấy một ly sữa cho cậu ..Khẽ mỉm cười rốt cuộc cũng biết là ai rồi ..bước ra khỏi phòng cậu đờ người..Linh Đan, Khải Nguyên và sư phụ Kyn đang tung tăng khắp phòng chơi đánh gỏi ..Hỏa nhiệt từ người cậu bùng lên

- Dừng lại cho tôi!!!- Thiên Ân la
- Uả..Ryan..con xong rồi à ..! - Kyn nói
- Ryan ..tớ biết rồi nhá ..cậu đã có một gia đình đoàn tụ rồi !- Linh Đan chạy tới
- Ủ..là chủ tịch Hắc Lâm phải không ?- Khải Nguyên bước tới
- Nếu như đã rõ như thế thì bộ 3 ta đi giúp họ nhỉ !- Thiên Ân nói
- Được thôi..!- Linh Đan nói

< bùm=“”> Một tiếng nổ lớn vang lớn dậy cả khách sạn , Thiên Ân nhanh chóng nhìn ra cửa sổ thì phát hiện một người đang cười chế giễu và tăng mà phát nổ đó là tầng 50 - nơi papa và mami cậu đang ở , bộ 3 nhanh chóng chạy nhanh lên tầng 50.

42. Chương 39.bộ 3 Tiểu Quỷ - P2

Cả căn phòng ngơ ra và chợt vui mừng náo nhiệt lên.

- Lira..Kyo ..2 đứa đệ tử yêu của ta ..!- chàng trai hotboy vô cùng -Kyn chạy tới
- Sư phụ..nhớ người quá đi ..sư tử cũng thế !- Linh Đan mỉm cười
- Thật sao ..không ngờ 2 đứa vẫn nhớ người sư phụ này ! Thật xúc động quá đi !- Kyn ôm Linh Đan và Khải Nguyên vào lòng
- Kyn..chẳng lẽ người hết bị thương rồi sao ?- sư tử lạnh lùng mang vẻ đẹp tìm ẩn - Rys nói
- Thật chất có bị thương đâu ..! Mà này sau này nếu có bày trò thì nhớ làm cho nó mới mẻ những trò đó cũ rồi biết chưa sư phụ!- Thiên Ân bước đi
- Thiếu chủ..thật ra là có việc quan trọng thật đấy ạ !- Yin chạy tới

Thiên Ân nhìn vào cậu rồi bước vào một căn phòng khác. Tất cả mọi người ở ngoài đều tò mò nhưng không biết cách nào để nghe , đặc biệt nhất là các thiết bị của tiểu ma vương này dùng là những thiết bị rất là công phu do chính tay cậu chế ra .Ris khẽ nhếch môi nhìn 3 người đang ép sát tai nghe vào cửa .

- Nếu không còn chuyện gì thì ..!- Rys quay đi thì
- Rys ..khoan đã ta có chuyện muốn nhờ con giúp ...hãy tìm hiểu về người này !- Kyn nói
- Nhìn ánh mắt nghiêm túc của Kyn mà Rys mỉm cười cầm bức ảnh .
- Được thôi ..!- Rys bỏ đi
- Còn bây giờ ..ta bày trận nhé 2 tiểu quỷ !- Kyr nói
- Ok !- Linh Đan và Khải Nguyên nói

Còn trên phòng của Vũ Phong và Lam Phương , bước ra từ nhà tắm Lam Phương dõi mắt tìm Thiên Ân nhưng chẳng thấy .

- Vũ Phong..Thiên Ân đâu?- Lam Phương hỏi
- Thằng nhóc nói có chuyện nên ra ngoài !- Vũ Phong nói
- Vậy à ..để em gọi nó !- Lam Phương nói
- Lam Phương ..em nhìn này ! Tổ chức của Bạch Phong đã xuất hiện lại rồi !- Vũ Phong nói
- Sao ?- Lam Phương hơi hoảng

Tổ chức Bạch Phong và Hắc Phong được coi là 2 tổ chức có quyền lực nhất trong thế giới ngầm và theo được biết bang chủ của Hắc Phong là người đang ngồi chiếm chế trước mặt cô - Lâm Hắc Vũ Phong , và bang chủ của Bạch Phong không ai khác chính là bản thân cô - Dung Bạch Lam Phương , nhưng cô đã giải tán tổ chức đó vào 7 năm trước rồi mà sao bây giờ lại xuất hiện , và hiện tại rốt cuộc ai là bang chủ .. trong khi chiếc nhẫn bang chủ cô đang đeo trên tay. Vũ Phong khẽ cong môi lên ,thú vị rồi đấy ..một kẻ dám huy động tổ chức Bạch Phong xuất hiện trong khi bang chủ họ đang ở bên cậu thì quả thật người này rất uy quyền ..Lam Phương bước lại nằm xuống giường nghỉ ngơi nhưng lại nhấn tin bào cho Chi Linh và Trâm Thảo biết , lúc đó điện thoại của Vũ Phong cũng có tin nhắn hiện lên .< anh=“” mau=“” ra=“” khách=“” sạn=“” đó=“” đi=“”> Là tin nhắn của Huyền Nhi ..nhưng sao lại kêu cậu ra chứ ..Bước tới nhìn xem Lam Phương , cô đã ngủ say rồi thì mới đi ra khỏi phòng bước xuống quầy tiếp tân .

- Papa !!- Hạo Nhiên chạy tới ôm lấy cậu
- Sao cô đưa Hạo Nhiên sang đây hả?- Vũ Phong tức giận
- Vũ Phong ..anh cũng biết nó là con anh sao ? Thế tại sao anh có thể bỏ mẹ con em mà đi du lịch với người đàn bà khác chứ !- Huyền Nhi bức xúc
- Papa..Hạo Nhiên muốn được đi chơi với papa !- Hạo Nhiên nói

- Hạo Nhiên..nhưng nếu con đi với ta , con sẽ phải ở cùng với Thiên Ân đấy !- Vũ Phong vịn lấy vai cậu
- Không sao ..miễn bên cạnh papa là được !- Hạo Nhiên nói
- Thế thì được rồi ..còn cô đừng có lảng vảng ở đây mau về Việt Nam đi !-Vũ Phong nói lạnh lùng rồi bế Hạo Nhiên đi

Huyền Nhi nhìn rồi khẽ cười , dám chống lại cô sao .haha .không biết lượng sức mình rồi ..nhấn vào một công tắc rồi bỏ nó vào máy nghiền rác ..Huyền Nhi bước đi .

Trên phòng của Thiên Ân , nhìn vào Yin ..những thứ cậu điều tra quả thật rất quan trọng nhưng có những thắc mắc mà cậu đang suy nghĩ ..Như biết được thiếu chủ suy nghĩ lập tức lấy một ly sữa cho cậu ..Khẽ mỉm cười rồi cuộc cũng biết là ai rồi ..bước ra khỏi phòng cậu đờ người..Linh Đan, Khải Nguyên và sư phụ Kyn đang tung tăng khắp phòng chơi đánh gỏi ..Hỏa nhiệt từ người cậu bùng lên

- Dừng lại cho tôi!!!- Thiên Ân la
- Uả..Ryan..con xong rồi à ..! - Kyn nói
- Ryan ..tớ biết rồi nhá ..cậu đã có một gia đình đoàn tụ rồi !- Linh Đan chạy tới
- Ủ..là chủ tịch Hắc Lâm phải không ?- Khải Nguyên bước tới
- Nếu như đã rõ như thế thì bộ 3 ta đi giúp họ nhỉ !- Thiên Ân nói
- Được thôi..!- Linh Đan nói

< bùm=“”> Một tiếng nổ lớn vang lớn dậy cả khách sạn , Thiên Ân nhanh chóng nhìn ra cửa sổ thì phát hiện một người đang cười chế giễu và tàng mà phát nổ đó là tầng 50 - nơi papa và mami cậu đang ở , bộ 3 nhanh chóng chạy nhanh lên tầng 50.

43. Chương 40. Quả Bom Tầng 50 !!

10p trước .. Vũ Phong nắm tay Hạo Nhiên bước lên phòng , vừa vào phòng thì..

- Lâm Hắc Vũ Phong ..cái gì thế này ? Chẳng phải anh nói với em là chuyến du lịch gia đình sao ?- Lam Phương tức giận nhìn Vũ Phong
- Lam Phương , em bình tĩnh đi ! Hạo Nhiên nó ngoan ngoãn lắm không quậy phá gì đâu !- Vũ Phong nói
- Em không cần biết nó có ngoan hay không ..nhưng em và Thiên Ân không thích nó ! - Lam Phương tức giận hét lên
- Lam Phương ..em quá đáng thật. ..Hạo Nhiên nó không có quậy phá gì mà ..nó đã từ Việt Nam sang đây với anh ..sao anh có thể bỏ nó chứ ?- Vũ Phong nói
- Thế thì anh biến đi !- Lam Phương quay mặt vào trong

Vũ Phong nhìn Lam Phương tức giận , quay người nắm tay Hạo Nhiên bỏ đi , nhưng chợt nghĩ lại mới cách đây 5 phút không phải cô đang rất mệt sao ..sao bây giờ lại khỏe đến mức chửi lấy cậu chứ ..Hạo Nhiên nắm lấy tay Vũ Phong kéo.

- Papa..mau đi cứu chị đi !- Hạo Nhiên nói
- Hạo Nhiên ..con nhìn thấy gì sao ?- Vũ Phong nói
- Vâng ..chị ấy đang giấu papa một quả bom đấy !- Hạo Nhiên nói

Vũ Phong nghe như sét đánh , lập tức buông tay Hạo Nhiên chạy lại căn phòng thật nhanh , Lam Phương hơi hoảng nhìn Vũ Phong..

- Sao..sao anh ở đây hả ? Tôi nói biến đi mà !- Lam Phương nói

- Mau chạy đi..chuyện xử em anh để sau !- Vũ Phong nắm lấy tay cô chạy nhanh

Tít..tít ..bùm ..một tiếng nổ lớn vang lên , Lam Phương mở mắt ra nhìn , Vũ Phong đang nằm đè lên cô , phía sau lưng anh đang chảy máu rất nhiều , nhưng gương mặt anh vẫn mỉm cười nhìn cô

- Em..không sao chứ !- Vũ Phong nói

- Em không sao..Vũ Phong ..anh ráng nha .em kêu người đưa anh đi bệnh viện !- Lam Phương gọi điện

Vũ Phong nhìn những giọt nước mắt đang rơi xuống mà lòng cậu thấy hạnh phúc ..vì những giọt nước mắt này cô khóc vì cậu ..Bàn tay gơ lên lau nhẹ nước mắt cô ..

- Anh không sao ..đừng khóc biết chưa ?- Vũ Phong nói

Nước mắt Lam Phương vẫn không ngừng rơi xuống..sao cậu lại quay lại chứ ..cô đã dùng kế đuổi cậu đi mà ..tại cô đã hại cậu như thế ..tất cả là lỗi của cô .. đau lòng nhìn Vũ Phong rồi cùng mọi người đưa cậu đến bệnh viện..Thiên Ân nhìn papa ..và hoảng hốt nhìn mami ..đây là lần đầu tiên cậu thấy mami khóc từ khi hiểu chuyện tới nay..Bước vào phòng , nhìn những mảnh vỡ của quả bom là cậu biết quả bom này được chế biến ở đâu..

- Quả Bom ER102 ..!- Hạo Nhiên nói

- Đúng vậy..bom ER102 được chế tạo rất tinh túy..và đây là quả bom do tổ chức Thanh Phong cài vào !- Thiên Ân nói

Hạo Nhiên nhìn Thiên Ân ngạc nhiên ..không ngờ cậu có thể nhận biết được quả bom một cách nhanh chóng như thế mà còn biết được là quả bom do tổ chức Thanh Phong chế tạo ..quả thật là không bình thường chút nào..Thiên Ân đứng lên nhìn vào Hạo Nhiên..

- Nếu cậu đi du lịch cùng gia đình ..tôi rất hoan nghênh ..nhưng mà còn vào đây chơi trò gián điệp ..tôi nhất quyết đấu với cậu !- Thiên Ân giật bản nút áo cuối của Hạo Nhiên - là một chiếc camera nhỏ

- Được thôi !- Hạo Nhiên nói

- À..mà cho tôi gửi lời nhắn tới kẻ cài quả bom trong phòng này là..sẽ không lâu đâu tôi sẽ gặp hấn và..- Thiên Ân nhếch môi cười bí ẩn

- Cho hấn biết thế nào là địa ngục !- Thiên Ân nói lạnh lùng

Hạo Nhiên khựng người , ánh mắt sắc bén , khí thái lạnh lùng toát ra làm cho người khác run sợ..rất cuộc cậu là ai mà lại có hần khí làm người khác run sợ thế này ..Hạo Nhiên khẽ cười nhưng nếu như thế thì phải chiến thôi vì người đứng sau vụ nổ bom này là mama cậu mà ..Quay người cùng Thiên Ân đi tới bệnh viện..

44. Chương 41. Ca Cấp Cứu Hồi Sinh!!!

Tại bệnh viện ,các bác sĩ đẩy chiếc băng ca đi tới phòng cấp cứu , nước mắt của Lam Phương không ngừng chảy ra , vì cô mà Vũ Phong bị như thế này , nhất định cô bắt kẻ đó phải trả giá ..

- Bác sĩ ..tôi muốn vào !- Lam Phương nói

- Cô chủ ..không được đâu ạ ..!- 1 ông bác sĩ nói

- Hãy để cô ấy vào ..!- Vũ Phong gương mặt trắng bệch

Lam Phương đau lòng nhìn cậu , tất cả bác sĩ nhanh chóng làm phẫu thuật cho cô , cảm giác nhìn cậu ngất đi mà lòng cô đau nhói lên , bàn tay của cậu nắm chặt cô không buông lỏng , lòng nóng như lửa đốt , và cứ thế 4 tiếng sau trôi qua ..cấp cứu cũng thành công và chuyển cậu vào phòng chăm sóc , Lam Phương nhìn

gương mặt cậu hồng hào trở lại mà lòng nhẹ nhõm , khẽ buông tay nhẹ cậu ra đi thay đồ , < cách=“”> Thiên Ân và Hạo Nhiên bước vào .

- Mami !-Thiên Ân gọi

Và tiếng nước từ phòng tắm chảy ra là cả 2 biết ai ở trong đấy , bước lại gần giường nhìn papa của mình mà tay Thiên Ân kêu rần rắc , Hạo Nhiên cũng đau lòng không kém nhưng cậu biết làm gì khi người chỉ thị phía sau là mama của cậu chứ . Lam Phương từ phòng tắm bước ra với chiếc váy màu hồng nhạt ,mái tóc ướt làm cho cô thật quyến rũ .

- Thiên Ân..Hạo Nhiên ..2 đứa tới lúc nào thế ?- Lam Phương hỏi

- Dạ..mới tới !- Thiên Ân nói

- Hạo Nhiên..con lại đây !- Lam Phương nói

Hạo Nhiên nhanh chóng bước tới lại bên Lam Phương , bỗng Lam Phương nhìn cậu với ánh mắt xót xa.

- Hạo Nhiên...cô xin lỗi ..!- Lam Phương nói

- Sao cô lại giấu con !- Hạo Nhiên nói

- Thật ra là ..cô không muốn tránh xa cô vì cô là kẻ thù của mama con ..cô thật lòng muốn con và Thiên Ân là anh em với nhau !- Lam Phương nói

- ...Cô à ..con thương cô lắm ...nhưng con không thể rời xa mama của mình được!- Hạo Nhiên nói

- Cô không kêu con rời xa mama mình ..mà chỉ muốn con và Thiên Ân hãy là anh em được không ?- Lam Phương nói

- ..Vâng !- Hạo Nhiên nói

Thiên Ân khẽ cười nhìn Lam Phương , bước tới ôm lấy Hạo Nhiên .

- Hãy ngoan nhé ..em trai..haha !- Thiên Ân cười

- Tôi không là em trai nhá !- Hạo Nhiên la

Lam Phương khẽ cười với 2 cậu nhóc , khí thái vương giả của 2 nhóc này rất sáng ,làm cho người khác phải ganh tị , Lam Phương bước tới nhìn Vũ Phong , nắm chặt tay anh không thể buông . Thiên Ân và Hạo Nhiên nhìn rồi mỉm cười đi ra khỏi phòng , Lam Phương cứ nhìn ngắm gương mặt mà cô nhung nhớ suốt bao lâu nay ..rồi nằm xuống chìm vào giấc ngủ..

45. Chương 42. Sẽ Cùng Em Chơi Trò Chơi Đây !!

Ngày hôm sau , Vũ Phong tỉnh dậy nhìn xung quanh và dừng lại trên thân thể bé nhỏ đang gói đầu lên bàn tay cậu yên giấc một cách ngon lành , khẽ mỉm cười lấy tay định chạm vào mà cậu thì.

- A... Vũ Phong kêu nhẹ

- Um..Vũ Phong ..anh thức rồi sao ?- Lam Phương ngồi dậy hỏi

- Ừ..nếu em mệt có thể lên đây nằm cùng anh giường rộng lắm !-Vũ Phong nói

- Vũ Phong ..em xin lỗi !- Lam Phương nói từ khóe mắt đã đọng nước lại

- Em ngốc quá ..chẳng phải anh nói sẽ xử lí em sau sao ? Đợi khi anh xuất viện ..vợ à ..em sẽ mệt lắm đấy !- Vũ Phong nói

- Papa..làm gì mà mami mệt chứ!- Thiên Ân bước vào thật điển trai trong chiếc quần jean đen và áo thun trắng khóa ngoài là áo khoác da

- Papa..đã khỏe chưa ?- Hạo Nhiên bướt vào thật là đáng yêu trông chiếc quần sọt màu xanh đậm và áo sơ mi trắng viền xanh

- Thiên Ân..Hạo Nhiên !- Lam Phương nhìn

- Mami ..con có mang đồ ăn tới đây ..mami vào nhà tắm vsen đi ..ngoài này con sẽ nói chuyện với papa !- Thiên Ân nói

- Ủ..vậy 2 đứa nói chuyện với papa nha!- Lam Phương nói

Thiên Ân và Hạo Nhiên ngoan ngoãn gật đầu đợi cô vào nhà tắm thì quay sang nhìn papa đang tức xì khói vì 2 tiểu ma vương này ..Mỉm cười bước tới nhìn papa .

- Papa..papa làm gì mami vậy ?- Thiên Ân hỏi

- Đúng đấy papa..Hạo Nhiên cũng muốn biết !- Hạo Nhiên nói vào

- 2 thằng nhóc này ..đợi khi ta khỏe lại nhất định sẽ xử 2 đứa thật nặng cho xem!- Vũ Phong nói

Thiên Ân và Hạo Nhiên nhìn nhau rồi cười gian tà bước lại gần giường đụng nhẹ vào lưng cậu .

- A..! 2 đứa làm gì thế ?- Vũ Phong nói

- Papa..con chỉ xem vết thương papa ra sao thôi mà !- Thiên Ân nói

- Đúng đó papa ..hình như vết thương này muốn lành ít nhất cũng là 1 tháng đấy!- Hạo Nhiên nói

- 2 đứa biết thế mà còn chọc ta giận sao?- Vũ Phong nói

Bỗng cánh cửa văng ra , 1 trai 1 gái chạy vào .

- Ôi..pa nuôi!- cả Linh Đan và Khải Nguyên bay tới ôm lấy Vũ Phong

- A...!- Vũ Phong la lên

Lam Phương từ phòng tắm bước ra nhìn cảnh tượng trước mắt .

- Ôi..con xin lỗi ..!- Linh Đan nói

- Linh Đan ..tại em đấy !- Khải Nguyên nói

- Sao lại là em chứ ! Anh mới đúng đó !- Linh Đan nói

- Vậy chừng nào 2 đứa mới xin lỗi một ách đang hoàng đây !- Lam Phương bước ra

- Dạ..pa nuôi ..con xin lỗi !- Linh Đan và Khải Nguyên cúi đầu

- Được rồi..ta không sao ...mấy đứa lại sôpha ăn sáng đi !- Vũ Phong nói

- Thank you ..pa nuôi !- Linh Đan và Khải Nguyên chạy lại Thiên Ân

Cả 2 ra dấu cho Thiên Ân ra ngoài , bước ra khỏi cửa , Thiên Ân đưa bộ mặt lạnh lùng tàn khốc ra .

- Tổ đã điều tra ra được quả bom đó do tên Killer của tổ chức Thanh Phong chế tạo ..nó có công phá rất lớn ..thật may là quả bom đó chỉ có luống thuốc nổ ít !- Khải Nguyên nói

- Vậy à ..các cậu tìm ra hấn chưa ?- Thiên Ân hỏi lạnh

- Tất nhiên là rồi ..thiên tài thông tin tìm kiếm như bọn tổ sao có thể không tìm ra một kẻ bình thường như thế !-Linh Đan nói

- Quả thật tổ nhờ không sai người mà ..mà này các cậu tìm ra kẻ chủ mưu chưa ?- Thiên Ân hỏi

- Tổ nghĩ cậu biết rồi ..!- Khải Nguyên nói

- Đúng vậy ..nhưng vật cản trở ngại nhất của chúng ta không phải ả ta mà là con trai của ả ..Lâm Hắc Hạo Nhiên..hắn không đơn giản đâu !- Thiên Ân nói

- Ryan ..bọn tổ điều tra được một số thông tin về hắn đấy !- Linh Đan nói

Thiên Ân nhìn rồi lắng nghe những thông tin về Hạo Nhiên , môi khẽ tạo ra một đường cong .Bên trong phòng , Hạo Nhiên đang cố gắng nghe nhưng không được gì cả , bước tới ngồi xuống ăn sáng mà trong lòng đang tính kế giải thoát ama của mình , Lam Phương khẽ bưng tô cháo tới bên cạnh Vũ Phong .

- Này ..anh ăn đi !- Lam Phương nói đặt tô cháo trước mặt cậu
- Vợ à ...vết thương anh như thế di chuyển nó sẽ rất đau đấy !- Vũ Phong nói
- Vũ Phong ..thật ra anh biết ai làm phải không ?- Lam Phương hỏi
- ..ừ ..!- Vũ Phong trả lời cùng lúc đó Thiên Ân, Linh Đan và Khải Nguyên bước vào
- Vũ Phong ..đây là một trò chơi ..em không muốn trò chơi này có án mạng !- Lam Phương nói
- Lam Phương ..!- Vũ Phong đưa tay chạm má cô
- Thật sự em không muốn tay của anh vấy máu !- Lam Phương nói
- Lam Phương ..yên tâm đi ..anh sẽ không giết người nào đâu ..sẽ không có án mạng gì cả..anh sẽ cùng với em chơi trò chơi này !- Vũ Phong nắm chặt tay Lam Phương
- Ừ..!- Lam Phương gật gù
- Vậy được rồi..vợ à ..mau dứt cháo cho anh ăn đi!- Vũ Phong nói

Lam Phương khẽ cười với tính trẻ con của cậu , Thiên Ân nhìn Lam Phương mà đau lòng ..nếu lỡ như cô biết cậu là thiếu chủ của Bạch Phong thì cô sẽ ra sao chứ ...Linh Đan và Khải Nguyên khẽ vỗ vai cậu an ủi ..Hạo Nhiên như nhìn ra được điều gì liền nhả tin cho ai đó ..

46. Chương 43. Cuộc Tra Tấn Thủ Phạm !!

Trên một chiếc xe , 2 chàng trai và một cô gái rất là đẹp và lung linh như thiên thần nhưng thay vào đó họ mang khí chất rất là lạnh lùng , chiếc xe hơi cứ lẩn tránh tới một khu biệt thự , Yin nhanh chóng chạy ra mở cửa cho 3 người. Thiên Ân lạnh lùng bước xuống , 2 bên là Khải Nguyên và Linh Đan đang cầm một que kẹo thưởng thức , bỗng phía xa có 2 bóng người chạy nhanh như gió đến trước mặt của Khải Nguyên và Linh Đan , và Yin cùng cả 2 quỳ xuống .

- Thiếu chủ !- cả 3 nói
- Được rồi !- Thiên Ân nói
- Sury..nhớ cô lắm đó !- Linh Đan nói
- Tôi cũng rất nhớ tiểu thư ạ !- cô nàng xinh xắn khoảng 15t cung kính với Linh Đan - Sury
- Shun..tôi cũng nhớ cậu đấy !- Khải Nguyên nói
- Tôi cũng nhớ thiếu gia lắm ạ !- chàng trai tuấn tú khoảng 15t cúi đầu với Khải Nguyên - Shun
- Thiếu chủ ..hắn ta đang ở trong !- Yin cúi đầu
- Đi !- Thiên Ân nhanh chóng bước đi

Vào căn biệt thự , cảnh tượng hiện giờ là tất cả đồ trong nhà này đều tan tành hết , Thiên Ân đảo mắt nhìn thì..

- Yin..sao lại có cô bé đó hả ?- Linh Đan tức giận
- Thừa tiểu thư ..lúc chúng tôi đến không có cô bé đó !- Sury nói
- Chẳng phải đã bảo không được có một đứa trẻ nào chứng kiến mà ! Mau đưa cô bé đó đi về biệt thự !- Khải Nguyên nói

- Dạ !- Shun nhanh chóng bước tới bế cô bé chạy nhanh ra xe

- Hãy chăm sóc cho đứa bé đó !- Thiên Ân nói

- Dạ thiếu chủ !- Yin nói

Thiên Ân cùng Khải Nguyên , Linh Đan bước tới ngồi xuống sôpha , Yin nhìn một tên lính khác , lập tức một nhóm người đem một tên đàn ông ra .

- Ô..Taner ..người chế tạo ra bom của tổ chức Thanh Phong đo sao ?- Linh Đan nói

- Tụi bây là ai hả ?- Taner hỏi

- Nhìn xem ông ta thế này người của Thanh Phong đâu nhỉ ?- Khải Nguyên hỏi đung đưa 2 chân

- Nói..ai sai người cài quả bom đó!- Thiên Ân hỏi

- Không có ai ..!- Taner nói

- ngoan cổ sẽ không có lợi cho người đâu !- Thiên Ân vung chân đá thẳng vào mặt Taner

- Sury..mau lấy lọ thuốc mà tôi mới chế tạo xem !- Linh Đan nói

- Woa..thuốc mới chế ư ? Màu xanh thật đẹp nhỉ !- Khải Nguyên nói

- Chỉ là mẫu thử nghiệm ..thuốc này nếu ta hỏi hần nói dối thì cơ tim của hần sẽ co thắt lại động mạch chủ sẽ tắt nghẹn đến chết !- Linh Đan nói

Sury bước tới , đổ lọ thí nghiệm vào miệng Taner ,Linh Đan và Khải Nguyên mỉm cười nhìn hiệu quả của thuốc .

- Ta hỏi người lần cuối..ai đứng sau vị này !- Thiên Ân nói

- Là..cô Huyền Nhi ạ !- Taner run sợ

- Sao người lại bao che cho ả ?- Linh Đan hỏi

- Vì ..con trai của cô ta là người có quyền lực rất lớn trong tổ chức đó !- Taner nói

- Được rồi ..Yin ..xử lí hần đi !- Thiên Ân ra lệnh

Lập tức Yin lấy ra một khẩu súng màu trắng , bắn vào đầu Taner , hần ngã lún xuống sàn nhà . Thiên Ân nhìn rồi nhếch môi cười , bước ra xe , Linh Đan và Khải Nguyên bước xuống ngậm lấy que kẹo.

- Don cho sạch vào !- Linh Đan nói lạnh lùng rồi cùng Khải Nguyên đi ra xe.

47. Chương 44. Người Xấu Xuất Hiện !!

Thế là 1 tháng trôi qua, vết thương sau lưng của Vũ Phong cũng lành đi , và cả gia đình quay về Việt Nam với 2 tiểu quỷ , ..Chiếc máy bay đáp xuống giữa sân biệt thự nhà Lam Phương , cô đỡ Vũ Phong bước xuống thì 2 thân thể nhí nhảnh nhanh chóng bay tới ôm cô.

- Lam Phương nhớ mày quá à !!- Chi Linh nói

- Cám ơn 2 cô nương nha !- Lam Phương mỉm cười

- Này..vợ à ..anh còn mệt đấy !- Vũ Phong nói

Lam Phương lập tức quay sang chạy tới đỡ Vũ Phong vào nhà , phía sau 4 tiểu ma vương một mỗi xách vali vào. Chi Linh, Trâm Thảo nhanh chóng bước tới véo tai của 2 tiểu quỷ nhà mình la oai oái

- Sao 2 đứa dám quay về mà không xin phép của bọn ta hả ?- Chi Linh nói

- Mama..má nuôi Lam Phương đã đồng ý mà !- Linh Đan nói
 - Mama..bỏ ra đi đau chết mất ! Dady..cứu tụi con !- Khải Nguyên la
 - Papa..nói cô chú 1 tiếng đi !- Thiên Ân nói
 - Haizz..là tớ cho 2 nhóc về đây , 2 người đừng trách Linh Đan , Khải Nguyên nữa!- Vũ Phong nói cầm cốc nước tu một hơi
 - Vậy cũng được ..Lam Phương tớ có chuyện muốn nói với cậu..ra ngoài đây với tớ đi !- Chi Linh kéo Lam Phương và Trâm Thảo ra vườn
- Lam Phương nhìn 2 cô bạn thân đang loay hoay với chiếc Ipal mà tò mò , bỗng Chi Linh đưa một bản thông tin về tổ chức Bạch Phong cho cô coi.
- Thì ra người đây giữ quyền là Kyn..hắn ta dám chống đối lại sự tĩ của mình sao?- Lam Phương nói
 - Tớ tính là đi gặp hắn ta ..nhưng nghe tin cậu về nên tớ và Trâm Thảo tới đây luôn !- Chi Linh nói
 - Không sao ..chuyện đó ngày khác mình đi gặp hắn ..còn Trâm Thảo ..cậu điều tra ra được rồi à !- Lam Phương nhìn
 - Ủ..tớ biết được người chế tạo quả bom đó ..là người của Thanh Phong ..Taner ..tớ định nói cho cậu biết thì ngày hôm sau hắn đã chết cháy trong khu biệt thự rồi ! Tớ nghĩ là có người làm đấy !- Trâm Thảo nói
 - Chết cháy sao .. Chi Linh ..ngày xưa ..sư phụ của ta đã sử dụng việc này nhưng khi chúng ta lên làm bang chủ ,ngghiêm cấm việc này mà !- Lam Phương nói
 - Ủ..nhưng mà bây giờ theo như tớ biết thì họ có thể làm bất cứ chuyện gì nhưng không được cho 1 đứa trẻ nào chứng kiến ! -Chi Linh nói
 - Những điều quái gở này ..thật quá đáng !- Trâm Thảo nói
 - Được rồi ..ta vào đi kéo Vũ Phong nghi ngờ !- Lam Phương quay lưng lại thì
 - Tránh ra !- Cô đây vai Trâm Thảo ra một phi đao bay tới
- Chi Linh lấy một phi tiêu phóng nhanh tới gần góc tường cửa ra vào , lập tức bóng đen xoẹt đi , Lam Phương chăm chú nhìn thì có một tờ giấy < hoan=“” nghênh=“” bang=“” chủ=“” !=“”> . Chi Linh nhìn mà giật mình iết được thân phận của Lam Phương ngoài cô , Trâm Thảo và mọi người trong nhà thì không còn ai ngoài Kyn , chẳng lẽ là cậu sao .Máu từ tay của Lam Phương chảy ra ,bước vào nhà nhanh chóng Chi Linh lấy hộp y tế băng vết thương lại .
- Lam Phương..hãy cẩn thận có vẻ Bảo Minh..anh ta xuất hiện rồi đấy !- Chi Linh nói
 - Dù bất cứ chuyện gì thì anh ta vẫn không thể mang tớ và Thiên Ân rời xa Vũ Phong đâu !- Lam Phương nói
 - Mục tiêu của anh ta là cậu không cần Thiên Ân !- Trâm Thảo nói
- Lam Phương khẽ nhìn 2 cô bạn thân , đặt bàn tay vào giữa nắm chặt , mỉm cười nói:
- Yên tâm đi ..có 2 cậu ở bên tớ không sợ gì cả ! - Lam Phương khẽ cười bí hiểm liếc ra phía sau - Kể cả người xấu đã xuất hiện !

48. Chương 45.hình Phạt Của Em !!!

Cả 3 bước vào phòng ăn , Vũ Phong lập tức nhìn ngay vết thương của Lam Phương.

- Lam Phương..tay em sao thế ?- Minh Khánh hỏi

- A..lúc em đi ra ngoài vườn thì trúng ngay vào cành hoa gai ..chảy máu thôi , không có gì ạ !- Lam Phương nói ngồi cạnh bên Vũ Phong

- Hả? Cành hoa gai sao ? Chẳng phải..!- Nhật Ân đang nói thì

- Chẳng phải cái gì mà chẳng phải ăn đi !- Trâm Thảo nhét nguyên miếng bít tết vào miệng cậu

Vũ Phong nhì mà thắc mắc , Lam Phương khẽ mỉm cười cảm ơn , Thiên Ân và Hạo Nhiên nhìn vào vết thương quan sát kỹ , nhưng khó đoán được vì vết thương băng rất dày . Chi Linh mỉm cười khơi nguồn cảm hứng.

- Nào ..sao mọi người im lặng thế ? Ăn thôi nào !- Chi Linh nói

- Dạ..mọi người ăn ngon miệng ạ !- 4 tiểu quỷ nói rồi nhâm nhi ăn

Cứ thế là cả nhà ăn trong bầu không khí vui nhộn , cười đùa , Lam Phương nhìn Vũ Phong cũng vui hơn, quay sang nhìn 2 gương mặt y như đúc của 2 nhóc Thiên Ân và Hạo Nhiên mà lòng dâng lên niềm vui vô tận , cô quả thật rất nghi ngờ về 2 nhóc này rất có thể 2 nhóc là anh em sinh đôi sao , nhưng vẫn không thể chối bỏ rằng Hạo Nhiên là con của Huyền Nhi và Vũ Phong , lắc đầu nhẹ loại bỏ suy nghĩ đó rồi cùng mọi người ăn buổi tối .

Sau khi ăn hết buổi tối ,cô uể oải lên phòng tắm rửa vsen , bước ra phòng tắm với chiếc váy ngủ đáng yêu làm cho Vũ Phong sao động , nhìn anh khẽ cười rồi nói

- Chồng à ...mau nhanh đi !

- Ủ! - Vũ Phong nói ngơ ngác

- Haha..oppa à ..mặt của anh mắc cười quá đi !- Lam Phương nằm vào giường cười lăn cười lộn

- Dung Bạch Lam Phương..em muốn chết à ! - Vũ Phong nói

- Haha...thật mà em không nói sạo đâu !- Lam Phương vẫn ôm bụng cười

- Được rồi vậy anh sẽ làm theo những gì anh nói lúc trước... hình phạt của em đây!- Vũ Phong khẽ cười nham hiểm

Lập tức tiếng cười tắt ngay , Lam Phương bay xuống giường nhìn Vũ Phong , từng bước anh tiến đến là cô lùi lại , biết hậu quả như thế thì cô sẽ không dám chọc ghẹo anh rồi đúng là ngu hết chỗ chê ,ép sát Lam Phương vào tường , Vũ Phong khẽ cười , cúi xuống chiếm đoạt lấy đôi môi của cô , Lam Phương từ từ cũng bị mê hoặc bởi nụ hôn ngọt ngào ấy và đáp trả anh rất nồng nàn , choàng tay ra phía sau Vũ Phong hôn anh say đắm , Vũ Phong bế Lam Phương lên giường nhìn vào gương mặt cô mà anh không kìm được , và nhanh chóng cùng cô hòa luyện vào nhau .

Bên phòng của Thiên Ân thì 3 tiểu quỷ đáng rất ư là bận trong bản thì nghiệm , Linh Đan lắc lư lợ thì nghiệm màu xanh nước rất đẹp , còn Khải Nguyên thì đang khẽ cười cầm khẩu súng đạn đưa , Thiên Ân nhìn cả 2 món mà 2 tiểu quỷ làm khẽ gật đầu mỉm cười nhìn vào laptop những sơ đồ chứng khoán đang thay đổi nhanh .

- Nhìn hấp dẫn nhỉ ?- Khải Nguyên nói

- Đúng thế ! Có vẻ như miếng mồi lần này rất háo thắng !- Linh Đan nói

- Đúng vậy..!- Thiên Ân khẽ cười bí ẩn

Bên phòng Hạo Nhiên , cậu tắm xong ra nhìn vào laptop , sơ đồ thống kê các chứng khoán đã được cậu chọn đang tăng gấp bội khẽ cười với sự thành công của mình , lấy điện thoại thì thấy số Huyền Nhi gọi. Cậu nhanh chóng nằm lên giường gọi cho Huyền Nhi .

- Alo !- Hạo Nhiên nói

< sao="" rồi="" ..con="" yêu=""> - Tiếng Huyền Nhi nịnh hót

- Dạ..cả gia đình đã về Việt Nam rồi ạ ! Còn chuyện của mama ..Taner con đã giải quyết hẳn ta rồi !- Hạo Nhiên nói

< làm=“” tốt=“” lắm=“” con=“” yêu=“” !=“”> - Huyền Nhi khẽ cười gian tà

- Mama..đừng lẩn sâu nhều vào hận thù nữa !- Hạo Nhiên nói giọng u buồn

< hạo=“” nhiên..con=“” sao=“” thế=“” cô=“” ta=“” đã=“” làm=“” gì=“” con=“” sao?=“”> - Huyền Nhi hét to

- Dạ, không ạ ! Mama..thật ra cô ta là gì với con vậy ?- Hạo Nhiên hỏi

< hạo=“” nhiên..con=“” nói=“” gì=“” thế=“” cô=“” ta=“” không=“” là=“” gì=“” với=“” con=“” hết=“” rõ=“” chưa=“” mục=“” đích=“” ta=“” đưa=“” con=“” tới=“” là=“” tiếp=“” cận=“” chúng=“” hiểu=“” chứ!=“”> - Huyền Nhi nói đắc ý

- Vâng ..con hiểu rồi !- Hạo Nhiên nói

< yên=“” tâm=“” đi=“” hạo=“” nhiên..mục=“” khi=“” cô=“” ta=“” chết=“” thì=“” gia=“” đình=“” ta=“” sẽ=“” được=“” đoàn=“” tụ=“” !=“” con=“” hã=“”y=“” cố=“” lên=“” nhé=“” !=“”> -Huyền Nhi nói

- Vâng ..con sẽ làm theo lời mẹ !- Hạo Nhiên nói

< nếu=“” có=“” thể=“” thì=“” con=“” hã=“”y=“” xử=“” cô=“” ta=“” ..càng=“” nhanh=“” càng=“” tốt=“” !=“”> - Huyền Nhi nói

- Mama ..con hơi mệt sau chuyến bay ..con đi nghỉ sớm ..mama ngủ ngon!- Hạo Nhiên lảng tránh chủ đề

< thôi=“” cũng=“” được...con=“” ngủ=“” ngon=“” !=“”> - Huyền Nhi hôn nhẹ vào má điện thoại

Hạo Nhiên tắt máy đi , nhìn xung quanh tất cả cũng là bóng tối thôi nhưng sao mỗi khi mà Huyền Nhi nhắc tới ý định giết Lam Phương thì tim cậu đau lên thế nhỉ ? Nhưng chẳng phải mama nói là không có gì sao ? Nhìn vào hình nền máy điện thoại gương mặt của Huyền Nhi hiện lên , khóe mắt của Hạo Nhiên rơi xuống , cậu lặn lội từ Anh về gọi cho cô , mà đáp lại một câu hỏi thăm về cậu Huyền Nhi cũng không nói ..lúc nào cũng là chuyện của Lam Phương và papa cậu ..đau lòng vô cùng ..rồi trong đêm đó 3 căn phòng với 3 tâm trạng khác nhau , phòng của Lam Phương - Vũ Phong với tâm trạng ngọt ngào hạnh phúc , phòng của bộ 3 tiểu quỷ với tâm trạng hưng phấn với miếng mồi mới , và cuối cùng là phòng của Hạo Nhiên với một tâm trạng u buồn và nỗi nhớ người mẹ của Hạo Nhiên.

49. Chương 46. Anh Tìm Được Em Rồi !

Sáng hôm sau , cả gia đình tụ họp ở phòng bếp , Lam Phương mỉm cười nhìn Thiên Ân .

- Tiểu bảo bối , cổ áo con chưa ngay này !- Lam Phương bước tới

- Vâng..mami à..sau này đừng gọi con với sến như thế ..người con sờn ra ốc rồi này !- Thiên Ân nói

- Thằng nhóc này ..nhớ vào trường hướng dẫn cho Linh Đan và Khải Nguyên rõ chưa ? - Lam Phương nói

- Vâng ..thưa mẹ đại nhân !- Thiên Ân nói

Lam Phương khẽ xoa đầu Thiên Ân mỉm cười , Hạo Nhiên nhìn Lam Phương ,cảm giác trong lòng dâng lên như Lam Phương là mẹ cậu vậy , nhìn cách Lam Phương âu yếm chăm lo cho Thiên Ân mà ghen tỵ , họ mới là một gia đình thật sự còn cậu là kẻ ngoài thôi , lắc đầu chán nản xóa bỏ ý nghĩ đó. Bỗng Lam Phương quay sang nhìn Hạo Nhiên , rồi tiến tới .

- Hạo Nhiên..áo của con cũng chưa ngay này !- Lam Phương nói

- Vâng..vâng ..con cảm ơn !- Hạo Nhiên nói

Lam Phương mỉm cười xoa đầu cậu .

- Thôi ..các con mau ra xe đi ! Kẻo trễ học !- Lam Phương nói

- Vâng..mama!- cả đám la lên chạy nhanh ra xe

Lam Phương nhìn mà khẽ cười , Vũ Phong bắt ngờ từ đằng sau ôm lấy cô nói

- Vợ à ..em ra dáng nội trợ rồi đấy !

- Vũ..Vũ Phong..anh làm gì thế này ? Hừ.mau đi làm thôi !- Gương mặt của Lam Phương đỏ lên vội cầm túi xách đi theo bước ra xe

Vũ Phong khẽ cười nhìn cô rồi khoác chiếc áo khoác lên , bước theo cô ra xe. Chiếc xe lăn dài cứ thế tới công ty Phương Ân , mỉm cười Lam Phương bước xuống xe , thì ngay lập tức phía sau Vũ Phong đóng cửa xe lại chạy theo quay người cô lại hôn nhẹ vào môi cô.

- Quả buổi sáng của anh !- Vũ Phong nói

- A...anh có biết đây là công ty không hả ?- Lam Phương đánh vào người cậu

- Haha..làm việc tốt nha vợ !- Vũ Phong chạy nhanh đi kéo cơn thịnh nộ của cô tới thì chết

Lam Phương nhìn theo bóng chiếc xe mà khẽ cười đưa tay lên môi , hơi ẩm của anh vẫn còn đây , quay người bước vào công ty . Tất cả nhân viên nhanh chóng chạy đi làm việc , nhìn vào Chelly rồi bước lên phòng. Đợi cô đi xong cả đám nhân viên tụ lại .

- Woa.thì ra chủ tịch là vợ của chủ tịch tập đoàn BlackStart ..đúng là xứng đôi quá mà !- tất cả nhân viên nữ ngưỡng mộ

- Ôi..vậy là chúng tôi vỡ mộng rồi !- tất cả nhân viên nam nói

- Thôi đi..hạng như mấy ông không biết xách dép được hông mà mơ mộng ! - cô nhân viên 1 nói

- Đúng đó chủ tịch chúng ta ngoài quản lí tất cả công ty ở đây ..mà còn là siêu mẫu của Hàn Quốc đó !- cô nhân viên 2 nói

- Đúng đấy ..vừa đẹp lại giỏi nên chỉ có những người như chủ tịch tập đoàn BlackStart mới xứng thôi !- cô nhân viên 3 nói

- Thế các người nghĩ tôi thì sao ?- Một giọng nói ầm ập vang lên đầy quyền lực

- Chủ tịch Du Thị ..!- tất cả cúi đầu

- Tôi hỏi tôi có hợp không ?- Bảo Minh tức giận

- Dạ ..dạ hợp ạ !- cô nhân viên 1 nói run sợ

- Đừng để tôi nghe thấy các người nói Lam Phương với tên khốn đó !- Bảo Minh bỏ đi

Tất cả nhân viên thở phào nhẹ nhõm , Bảo Minh bước vào thang máy , bàn tay bóp chặt lại ..dám nói 2 người đó xứng à ..trên đời này chỉ có một mình cậu mới xứng với Lam Phương thôi .. Thang máy dừng lại , cánh cửa mở ra . Lam Phương ngược mắt lên nhìn hốt hoảng , Bảo Minh khẽ cười bước vào.

- Lam Phương..anh tìm được em rồi !- Bảo Minh mỉm cười ngồi xuống sôpha

50. Chương 47. Uy Hiếp !!

Lam Phương giật mình nhìn Bảo Minh đang đi vào , nhìn anh ngồi chễm chệ trên ghế mà cô lo lắng , bước tới ngồi đối diện.

- Anh ..sao anh lại ở đây ?- Lam Phương hỏi

- Sao anh không ở đây được chứ ?- Bảo Minh nói

- Bảo Minh..anh đi về Hàn đi ! - Lam Phương nói

- Sao anh phải về .. anh tới đây để tìm em mà !- Bảo Minh nói

Lam Phương hoảng hốt nhìn anh .

- Tôi nói anh biết dù anh làm cách nào thì tôi và Thiên Ân cũng không rời xa Vũ Phong đâu !- Lam Phương nói

- Vậy à..nhưng anh không cần Thiên Ân ..anh cần em thôi !- Bảo Minh nắm chặt lấy 2 tay cô

- Anh đang làm trò gì vậy hả ? Buông tôi ra !-Lam Phương nói

- Ô..nhưng anh không thích thì sao ?- Bảo Minh cúi mặt gần lại cô

Lam Phương bèn đá chân lên thì bị Bảo Minh bắt được , khe cười .

- Em không phải là đối thủ của anh đâu !- Bảo Minh hôn nhẹ vào môi cô

Lam Phương khó chịu vùng vẫy , thì tiếng gõ cửa vang lên nhưng Bảo Minh không thể có ý dừng lại , dùng chân còn lại của mình đá vào Bảo Minh , lúc này anh mới buông tha cho cô.

- Anh là đồ tồi bại !- Lam Phương nói

- Lam Phương à..đây chỉ là món quà mà anh dành cho em suốt thời gian qua thôi !- Bảo Minh nói

- Tôi không cần !- Lam Phương nói

- Ôi..em làm anh đau lòng quá ..chẳng phải trước đây 2 ta có khoảnh khắc đáng nhớ sao ?- Bảo Minh đưa lên một bức ảnh hình cô đang ngủ trong vòng tay cậu

- Anh...anh đang uy hiếp tôi sao ?- Lam Phương nói

- Anh không hề uy hiếp em gì cả ..anh chỉ muốn em ngoan ngoãn nghe theo anh thôi ! Bây giờ anh về công ty , một ngày khác gặp lại !- Bảo Minh vẫy tay

Lam Phương ngã xuống sôpha , 2 tay chống lên trán, Bảo Minh bước ra ngoài hơn hờ thì bắt gặp được Chi Linh và Trâm Thảo.

- Chào 2 em ..nhớ chăm sóc vợ anh giùm nhé !- Bảo Minh nói

- Đừng làm những trò hèn hạ đó đối với Lam Phương ..anh thật là đê tiện !- Trâm Thảo nói

- Trâm Thảo à..em đừng nóng như thế chứ !- Bảo Minh nói

- Bảo Minh..nếu anh xem em là em họ của anh thì đừng có làm như thế với Lam Phương..bằng không dù là ai em cũng không nhân nhượng đâu !- Chi Linh nói lạnh lùng

- Được thôi..anh sẽ xem em làm gì nhé..em họ !- Bảo Minh bỏ đi

Chi Linh và Trâm Thảo bước vào , Lam Phương ngược lên nhìn Chi Linh kkhhe mỉm cười bước tới nắm chặt tay cô .

- Mọi chuyện sẽ qua thôi ! - Chi Linh nói nhẹ

- Ủ..!- Lam Phương gạt đầu nhưng trong lòng cô cứ có cảm giác bất an

Bảo Minh khẽ cười bước lên xe .

- Mọi chuyện như anh nói à ! - 1 cô gái bí hiểm nói

- Đừng bao giờ có chuyện gài bom trong phòng Lam Phương nữa đấy ..tôi không tha cho cô đâu !- Bảo Minh nói

- Haha..tất cả những gì anh đang có cũng từ ... a..nếu anh làm hại tôi thì cái tổ chức đó cũng không còn đâu !- Huyền Nhi nói

- Đừng tưởng những thứ cô giấu thì có thể giấu được mãi ..và tôi nói cho cô biết là người tôi cần là Lam Phương ..Dung Bạch Lam Phương ..chứ không cần những kẻ khác rõ chứ ?- Bảo Minh nói

- Hiểu rồi ..cung như anh tôi chỉ cần Vũ Phong..Lâm Hắc Vũ Phong thôi !- Huyền Nhi mỉm cười

Chiếc xe cứ thế lăn bánh đi 2 người ới 2 dòng suy nghĩ khác nhau , Bảo Minh < dù=“” bắt=“” cứ=“” giá=“” nào=“” ..anh=“” cung=“” bắt=“” em=“” quay=“” về=“” với=“” anh=“” ..lam=“” phương=“” à=“” > khẽ đăm chiêu với suy nghĩ. < haha..bảo=“” minh=“” tốt=“” nhất=“” là=“” anh=“” nên=“” bảo=“” vệ=“” cho=“” cô=“” ta=“” thật=“” tốt=“” ..bởi=“” vì=“” tử=“” thần=“” sẽ=“” đem=“” mạng=“” của=“” cô=“” ta=“” đi=“” ..và=“” tử=“” thần=“” đó=“” chính=“” là=“” tôi=“” > Huyền Nhi khe cười nham hiểm .

51. Chương 48. Mang Thai !!

Tối đến , Lam Phương nhìn ra bầu trời , điện thoại cô reo lên nhìn vào số hiển thị là Vũ Phong , nhắc máy nghe:

< này..sao=“” em=“” chưa=“” chịu=“” về=“” hả=“” > - Vũ Phong hét

- O..trời tối thế rồi à ..em về ngay !-Lam Phương nói

- Vũ Phong cúp máy

Lam Phương mỉm cười nhìn vào điện thoại , rồi cầm túi xách bức xuống sảnh công ty , Vũ Phong đứng lên bước tới gần cô , khuôn mặt anh thật là đẹp làm sao ..Nhưng liệu cô có thể nhìn được bao nhiêu lần nữa đây ..trước sau gì thì Bảo Minh cũng đưa bức ảnh cho cậu xem và chuyện gì sẽ xảy ra ..cảm giác bất an cứ dặng lên trong lòng cô .

- Đây..vợ à ..em đang suy nghĩ gì thế ? Hay thấy anh quá đẹp nên mê anh rồi !-Vũ Phong cúi mặt sát gần cô

- An..mơ tưởng à ..đừng có mà tự tin sinh ra thành tự ki đó !- Lam Phương mỉm cười bước đi

Vũ Phong nhìn Lam Phương mà giật mình ,ở khóe môi có vết cắn là của ai chứ , nhưng nếu hỏi cô thì chắc chắn sẽ có cãi nhau , đành tạm gác chuyện này qua vậy , anh sẽ tự tìm .bước ra xe .

- Anh à ..dù có chuyện gì ..thì anh nhất định phải bảo vệ con nhé !- Lam Phương nói

- Vợ à ..em đang nói gì thế ?- Vũ Phong hỏi

- Không..tại em có linh cảm như thế thôi !-Lam Phương nói

- Yên tâm đi ..mọi chuyện có anh bên em mà!- Vũ Phong nói

Lam Phương mỉm cười nhìn anh , bàn tay anh rất ấm áp nó có teh63 chở che cho cô ,cứ thế chiếc xe chạy về nhà .

- Mami..sao hôm nay về trễ thế ?- Thiên Ân hỏi

- Mami có chuyện ở công ty nên về trễ ..còn các con thì sao ? Di học tốt chứ !- Lam Phương hỏi

- Dạ tốt ạ !- Khải Nguyên nói

- Vậy được rồi ! Các con ăn tối chưa ?- Lam Phương hỏi

- Dạ ..chúng con chờ cô về ạ !- Linh Đan nói

- Vậy ta đi thôi !- Lam Phương mỉm cười

Cùng cả đám nhóc ăn buổi tối xong , bước lên phòng , cô đặt túi xách lên bàn , lấy trong tủ đồ ra một váy ngủ đi vào phòng tắm. Khoảng 5 phút sau , Vũ Phong bước vào phòng , điện thoại của Lam Phương phát sáng trong túi xách , tò mò bước tới mở ra xem thì là tin nhắn của Bảo Minh gửi tới mở tin nhắn ra , khuôn mặt của Vũ Phong tối sầm lại cùng lúc đó Lam Phương bước từ phòng tắm ra.

- Lam Phương...vết cắn ở khóe môi của em là ai làm ?- Vũ Phong lạnh lùng

- Vũ..Vũ Phong ..!- Lam Phương giật mình

- Có phải Bảo Minh không ?- Vũ Phong hỏi

- Không có ..Vũ Phong không có gì hết á !- Lam Phương bước tới

- Thế đây là gì hả ?- Vũ Phong đưa điện thoại lên

Là bức ảnh mà cô ngủ say trong vòng tay Bảo Minh , giật mình nhìn dòng tin nhắn < vợ=“” yêu=“” à=“” ..tôi=“” ngủ=“” ngon=“” nhé=“” ,=“” nụ=“” hôn=“” lúc=“” sáng=“” rất=“” ngọt=“” đấy=“”> Lam Phương khụy xuống.

- Sao em lại như thế hả ? Em xem anh là đồ chơi à !- Vũ Phong hét

- Vũ Phong..em không thể có ý đó !- Lam Phương nói

- Thế thì bức ảnh này thì sao hả ? Anh không muốn nghe em nữa !- Vũ Phong bỏ đi

Lam Phương khụy xuống trên giường , nước mắt rơi ra , lập tức cánh cửa tung ra bởi 2 tiểu ma vương - Thiên Ân và Hạo Nhiên .

- Mami .chuyện gì thế ?- Thiên Ân hỏi

- Sao cô khóc thế ?- Hạo Nhiên nói

- Thiên Ân ..Hạo Nhiên !- Nước mắt không kiềm chế được rơi xuống

Bàn tay nhỏ bé của Thiên Ân nắm chặt lại kêu răn rắc , là kẻ nào dám làm mẹ cô khóc chứ ..Hạo Nhiên nhìn nước mắt của Lam Phương rơi mà trong lòng đau lên .Đợi cho tới khi Lam Phương mệt và ngủ đi trên giường thì cả hai trở về phòng ,cùng theo đuổi một suy nghĩ < kẻ=“” nào=“” dám=“” là=“” như=“” vậy=“”>

Ở quán bar , Vũ Phong cứ cầ rượu lên và uống , không biết trời đất gì , bỗng cánh cửa phòng Vip mở ra , Huyền Nhi mỉm cười bước vào.

- Vũ Phong sao anh lại ở đây thế nhỉ ? Không ở với vợ anh à !- Huyền Nhi nói

- Đừng nhắc tới cô ta !- Vũ Phong hét

- Vậy ..!- Huyền Nhi nói

- Cút đi !-Vũ Phong hét

Huyền Nhi tức giận nhìn anh rồi bỏ đi nhưng mỉm cười vì kế hoạch của cô cũng thành công mỹ mãn.

— Sáng hôm sau, Lam Phương tỉnh dậy nhìn quanh căn phòng , thế là tối qua anh không về sao ? Nắm chặt tay ..Du Bảo Minh ..anh phải trả giá ..nhanh chóng bước vào phòng tắm vsen và thay đồ , bước xuống bếp .

- Mami ..hôm nay mami đi làm sớm thế ?- Thiên Ân nói

- Ủ..mami có việc !- Lam Phương nhanh chóng bước đi nhanh ra xe

Chiếc xe với vận tốc lớn tích tắc đã tới tập đoàn Du Thị . bước tới quầy tiếp tân hỏi lạnh lùng:

- Chủ tịch Du ..hắn ta đang ở đâu ?

- Dạ..chủ tịch đang họp ..xin cô vui lòng chờ !- Tiếp tân run sợ

Lam Phương lập tức bước vào thang máy đi lên phòng họp , không gõ cửa mà cô xông thẳng vào , tất cả nhân viên giám đốc của các công ty nhìn cô , Bảo Minh quay sang nhìn

- Lam Phương, em..!- Bảo Minh đang nói thì

- < chát=“”> Đê tiện ..đây là gì hả ? Chẳng phải anh nói đó không là sự uy hiếp sao ? - Lam Phương hét tát vào má Bảo Minh

- Anh không hề gửi bức ảnh này !- Bảo Minh nói

- Từ nay về sau giữa tôi và anh .nước sông không phạm nước giếng ..tốt nhất là anh tránh xa gia đình tôi !- Lam Phương bỏ đi

Bảo Minh tức giận đập gãy cả bàn , tất cả nhân viên ai cũng run sợ trước sự tức giận của chủ tịch .

- Dương Huyền Nhi ..cô giỏi lắm !- Bảo Minh nghiêng rặng

Trở về công ty , Lam Phương tức giận vô cùng nhưng bỗng cổ họng cô như muốn ói vậy , chạy nhanh vào toilet trong phòng , bước ra uống hết cốc nước thì lại chạy vào nôn ra. Nhìn chủ tịch như thế mà Chelly bước tới nói:

- Chủ tịch..có phải người bị trẻ phải không ?

- Sao..sao cô biết ..ta trẻ 1 tháng rưỡi rồi !- Lam Phương nói

- Chủ tịch..người mau nằm nghỉ đi ..rồi gọi cho cô Chi Linh tới !- Chelly nói

- Sao lại gọi cho Chi Linh ?- Lam Phương ngây ngơ hỏi

- Chủ tịch ..rất có thể người đang mang thai đấy !- Chelly nói

Lam Phương giật mình , đứng rồi cảm giác này rất giống với cả giác mà cô mang thai Thiên Ân, bước tới sofa nằm xuống nghỉ như lời Chelly,Khoảng 30p sau ,Chi Linh mỉm cười nhìn cô.

- Lam Phương ..chúc mừng cậu !- Chi Linh nói

- Sao ? Vậy là tớ mang thai sao ?-Lam Phương nói

- Lam Phương ..em đang mang thai sao ?- từ cánh cửa bước vào , khuôn mặt Vũ Phong hớn hở

Thiên Ân và Hạo Nhiên bỗng vui lên , Lam Phương mỉm cười đưa tay lên bụng , có thể đây là vị cứu tinh của cô và Vũ Phong . Mỉm cười nhẹ nhàng , Vũ Phong bước tới ngồi kế bên cô nói :

- Mọi chuyện cũ bỏ qua nhé ! Anh xin lỗi !- Vũ Phong nói

Nước mắt của Lam Phương rơi xuống vì hạnh phúc của cô.

52. Chương 49.những Bí Mật Hé Lộ !

1 tháng sau , kể từ ngày nghe tin Lam Phương , mang thai là Vũ Phong bỏ qua tất cả mọi chuyện chỉ chú ý vào một chuyện duy nhất đó là chăm sóc cho cô .Ngồi xuống ghế nhìn Vũ Phong , cô nhẹ nhàng khuyên

- Anh à..anh nên tới công ty đi !-Lam Phương nói

- Sao thế ?- Vũ Phong ôm cô

- Anh cứ ở nhà như thế thì sao mà nắm bắt kịp !- Lam Phương nói

- Nhưng mà..!- Vũ Phong đang nói thì

- Anh yên tâm đi ..ở nhà có mấy tiểu quỷ chơi với em và con rồi !- Lam Phương nói

- Con của chúng ta đang lớn anh muốn bên nó !- Vũ Phong nũng nịu

- Anh khờ quá đi ! Khi làm về anh vẫn sẽ nói chuyện với con mà !- Lam Phương nói

- Thôi được rồi ..nhưng mà nè nghe anh nói không được ra ngoài nghe chưa ? Muốn gì gọi cho anh !- Vũ Phong nói

- Chồng à..anh quên em là ai à..bang chủ của Bạch Phong..chứ không phải vừa đâu!- Lam Phương nói

- Ừ..được rồi !- Vũ Phong cúi xuống hôn nhẹ vào môi cô rồi lấy áo khoác bước đi ra xe

Lam Phương nhìn chiếc xe của Vũ Phong rồi đi lập tức đi lên lầu thay một bộ váy đáng yêu đi ra ngoài cùng 2 người bạn thân - Chi Linh và Trâm Thảo , tại một quán cà phê sang trọng .Lam Phương khẽ cười nhìn người con trai trước mặt .

-Chị à ! Không ngờ sau 7 năm gặp lại các chị đã trở thành người vợ hiền dịu nhỉ? - Kyn khẽ cười

- Haha..cũng phải , sau 7 năm gặp lại cậu cũng to gan hơn xưa !-Chi Linh nói

- Haha..em nào dám !-Kyn nói

- Chẳng phải 7 năm trước ..chúng tôi nói tổ chức Bạch Phong sẽ không còn trong thế giới ngầm mà sao cậu lại dám huy động tổ chức trở lại hả ?-Trâm Thảo nói

- Bạch Phong ..không thể không có được ..đây là tâm huyết của sư phụ các chị không muốn nhưng mà em muốn !- Kyn nói nghiêm túc

- Kyn à..có lẽ em quên rằng là chiếc nhẫn của bang chủ Bạch Phong chị đang giữ sao? Nếu em nói tuân theo lời sư phụ thì em phải biết người nào có được chiếc nhẫn mới là người nắm quyền !- Lam Phương lúc này mới nói

Kyn nhìn Lam Phương run sợ , khí thái lạnh lùng của chị ấy vẫn không thể suy giảm gì cả , khẽ cúi đầu nói:

- Chị à ! Em thật sự muốn Bạch Phong được hoạt động !- Kyn nói

- Kyn à..nếu muốn hoạt động thì chị không nói nhưng còn lặp lại chuyện đốt cháy xác người xóa hết chứng cứ thì đừng trách sao chị không cảnh cáo em !-Chi Linh nói đứng lên đỡ Lam Phương đứng dậy

- Nhưng nếu những người cùng em huy động tổ chức là những bảo bối của các chị thì sao ?- Kyn nói

Cả 3 nhìn lấy Kyn , Lam Phương tức giận nói:

- Vậy ý cậu là Thiên Ân nó gây ra cái hỏa hoạn đó !

- Em chỉ nói thế thôi ..nhưng mà chị nói đúng đáp án đấy , nó muốn trả thù cho chị thôi! -Kyn nói

- 3 đứa bước xuống đây !- Chi Linh nói

Từ trên lầu 3 tiểu quỷ bước xuống , Thiên Ân cúi đầu .

- Thiên Ân ...mau nói với mami là con không có tham gia tổ chức này !- Lam Phương tức giận

Thiên Ân cứ im lặng không nói.

- Vậy là 3 đứa có sao hả?- Trâm Thảo nói

- Mami..con xin lỗi !- cả 3 nhóc tiểu quỷ nói

Lam Phương nhìn Thiên Ân , khẽ mỉm cười rồi bỏ đi không quên bỏ lại một câu.

-Nếu con coi ta là mẹ thì mau rút khỏi tổ chức đó ngay đi !

Cả 3 tiểu quỷ nhìn 3 người mẹ đại nhân mà buồn rầu , thật ra cả 3 chỉ muốn nổi nghiệp của họ thôi mà , cúi đầu chào sư cả 3 leo lên xe đi theo mẹ đại nhân của mình. Chiếc xe dừng lại , cả 3 phụ nhân bước xuống xe ,đi vào trung tâm. Lam Phương mỉm cười nhìn vào shop thời trang của trẻ sơ sinh ,thì phát hiện.

- Lam Phương..là Vũ Phong đó !- Chi Linh nói

- Sao..sao anh ta lại thân thiết với con nhỏ đó thế ?- Trâm Thảo thối

Lam Phương bóp tay rần rần , cho cậu ra ngoài đi làm việc là như thế đó sao .bước tới trước mặt nhìn Vũ Phong và người con gái đang bám sát lấy anh.

- Lam ..Lam Phương !- Vũ Phong nói

- Cô..ta là ai ?- Lam Phương cúi đầu gần giọng

- Anh à..con nhỏ vệt bầu này là ai vậy anh ?- nhỏ Lili nũng nịu

- Cô im đi ! Đây là vợ tôi !- Vũ Phong nói ôm lấy Lam Phương

- Anh à..anh muốn gạt em thì tìm cớ hay hay đi ..con nhỏ vệt bầu kì dị này mà là vợ anh sao được ?- Lili nói hôn vào má anh

- Vậy thì tôi cho cô biết thế nào là sức mạnh của gia tộc Dung Bạch ! < chất=“”>- Lam Phương tát vào má Lili

Vũ Phong lùi ra sau, Lam Phương khẽ nhếch môi nhìn , cầm tay Lili giờ lên .

- Cô..cô muốn gì hả ?- Lili run sợ

- Biết cái giá giựt chồng của chị như thế nào không hả ? Lili Antrani ..con gái của bá tước nước Anh !- Lam Phương nói

Lili run sợ , Lam Phương tát vào má cô 2 cái lần chảy cả máu , giơ chân lên đá vào bụng của cô ,Lili nằm in dưới sàn ,Lam Phương tiến lại thì Vũ Phong kéo cô lại , Chi Linh và Trâm Thảo bước tới nhìn Lili.

- Về mà lo cái gia sản của cô đi !- Chi Linh nói

Lili nằm im ngất trên sàn , Lam Phương liếc nhìn Vũ Phong.

- Đi làm của anh là như thế à ..buông ra ngay !- Lam Phương bỏ đi

- Lam Phương !- Vũ Phong chạy theo

Đi được nửa đường thì Lam Phương choáng váng , ôm lấy bụng.

- Lam Phương ..em sao vậy ?- Vũ Phong đỡ lấy cô

- Vũ Phong mau đưa nó vào bệnh viện đi ..nó bị động thai đó !- Chi Linh nói

- Mami ..mami không sao chứ ?- lúc này Thiên Ân chạy ra

Nhanh chóng bế Lam Phương đi tới bệnh viện , cả 2 cha con đều lo lắng phập phồng.

53. Chương 50.trò Chơi Thứ 2!

Tại bệnh viện , trong căn phòng , một thân thể bé nhỏ nằm trên giường , gương mặt lạnh lùng. Vũ Phong và Thiên Ân đau lòng nhìn cô.

- Lam Phương! Em ăn cháo nhé anh sẽ đút cho em!- Vũ Phong nói

- Đúng đó mami, nhìn mami sắc mặt kém lắm !- Thiên Ân nói

- Các người đi đi !- Lam Phương quay mặt

- Lam Phương, thật sự là anh không thề có ý với cô ta !- Vũ Phong nói

- Vậy ý anh là tôi nghĩ oan cho anh sao ?- Lam Phương lạnh lùng nhìn Vũ Phong

- Mami! Con biết lỗi của mình mà !- Thiên Ân nói

Bỗng cánh cửa mở ra , Hạo Nhiên bước vào nhìn gương mặt lạnh lùng của Lam Phương mà lòng đau xót không nguôi.

- Các người ra ngoài đi ! Tôi muốn yên tĩnh !- Lam Phương nằm xuống

Vũ Phong và Thiên Ân đau lòng nhìn cô , bước ra ngoài , lúc này Hạo Nhiên mới bước tới kéo chăn ra , nước mắt của Lam Phương lăn dài trên má,

- Sao lại như thế chứ ?- Lam Phương nói

- Cô à..tha thứ cho họ đi !- Hạo Nhiên ôm lấy Lam Phương nước mắt của cậu kìm không được rơi xuống
3 ngày sau , Lam Phương sức khỏe cũng khỏe hơn , tâm trạng cũng khá lên hẳn , Vũ Phong từ ngoài bước vào cùng Thiên Ân .

- Lam Phương..em muốn ăn gì không ? Anh kêu người mang tới !- Vũ Phong nói

- Đúng đó, mami !- Thiên Ân nói

- ...Vây 2 cha con về nhà nấu canh súp cho em đi !- Lam Phương nói

Bỗng Vũ Phong và Thiên Ân như nhận được tia sáng vui mừng bay tới ngồi bên cạnh Lam Phương.

- Vợ à..em tha thứ cho anh và con rồi à !- Vũ Phong nói

- Có gì chứ ..em thấy hạnh diện vì có người chồng đẹp trai lắm gái theo nè..thứ 2 là có một người con thiên tài nắm giữ tổ chức hùng mạnh ! Không tốt hơn sao?- Lam Phương mỉm cười

- Mami..con xin lỗi !- Thiên Ân cúi đầu

- Khờ quá ..mà bây giờ 2 người có mau đi không ? Hay em đổi ý nhỉ ?- Lam Phương nói

- Vâng..thưa Lâm Hắc phu nhân nhất định chúng tôi sẽ hoàn thành sớm để đem tới cho phu nhân !- Vũ Phong và Thiên Ân nói rồi mỉm cười bước đi ra ngoài

Lam Phương nhìn theo mà mỉm cười nhẹ , bỗng điện thoại reo lên có tin nhắn < mau=“” chuẩn=“” bị=“” đi=“” ,=“” công=“” chúa=“” !=“” từ=“” thần=“” sẽ=“” tới=“” mang=“” cô=“” đi=“”> là tin nhắn của Huyền Nhi . Lam Phương hơi lưỡng lự nhưng cũng vào phòng thay đồ , một bộ y phục bệnh nhân được thay bằng một chiếc váy hồng nhạt đáng yêu , mang đôi giày búp bê . Đúng như lời hẹn , 5p sau có người tới mang cô đi . Khu biệt thự ngoại ô phía bắc . Lam Phương bước vào nhìn ngay 2 kẻ làm cho cô đau khổ suốt thời gian qua .

- Lam Phương ..em tới rồi à ! - Bảo Minh mỉm cười bước tới

- Bảo Minh..anh kêu tôi tới có chuyện gì ?- Lam Phương hỏi

- Lam Phương..em vẫn hấp tấp nhỉ ..Nào nghe lời anh lại đây !- Bảo Minh kéo cô lại ngồi xuống ghế sofa

- Các người muốn gì ?- Lam Phương đi thẳng vào chủ đề

- Chỉ là muốn mời cô tới chơi trò chơi thứ 2 cùng chúng tôi thôi mà !- Huyền Nhi nói

Lam Phương đưa ánh mắt băng giá nhìn 2 con người trước mặt , 2 người quả rất là nham hiểm liệu chuyện gì sẽ xảy ra nữa đây ? Bỗng từ phía sau , có người chụp thuốc mê Lam Phương , làm cho cô chìm ào giấc ngủ . 1 tiếng sau một xô nước đổ xuống người Lam Phương , làm cho cô bừng tỉnh và từ từ mới nhận biết là cơ thể cô đang bị trói chặt lại .

- Chào mừng đến với hình phạt tử thần của tôi !- Huyền Nhi nói

- Huyền Nhi ..cô muốn gì hả ? Thiên Ân ..Hạo Nhiên..cô định làm gì chúng hả ?- Lam Phương nhìn vào 2 tiểu quỷ

- A..thật ra thì có gì đâu ..2 anh em nó chỉ ngủ tí thôi mà ..nhưng nếu tâm trạng tôi hông vui có thể 2 chúng nó ngủ mãi cũng được !- Huyền Nhi nói

- Cái gì ? Huyền Nhi ..cô có còn là người không hả ? Hạo Nhiên nó là con cô mà!- Lam Phương hét

- Ôi..cô chưa nhận ra sao ? Cô không thấy 2 đứa nó giống y nhau à ..haha ..cô chậm tiêu hơn tôi tưởng đó !- Huyền Nhi cười

- Ý..cô là sao ?- Lam Phương hỏi

- Thôi thì cô dù sao cũng là lần cuối nghe về tụi nó..coi như tôi ban thưởng cho cô trước khi chết ! Thật ra .Hạo Nhiên..nó không phải con trai tôi..nó là đứa em trai song sinh của thằng con xác xược của cô đây ..ha..7 năm trước sau khi cô sinh 2 đứa nó là cũng là ngày mà đứa con tôi nó phải chết ! - Huyền Nhi nói

- Đứa con ..cô chết sao ?- Lam Phương nhìn

- Đúng vậy ..trong khi đó ..tôi thì đang sống dở chết dở với nỗi đau mất con thì cô ..cô đang vui mừng khi sinh ra cặp song sinh đó ..! Nhưng..đối với tôi tất cả không quan trọng..tôi chỉ cần Vũ Phong thôi ..chính cô..chính cô và 2 đứa con của cô đã cướp anh ấy từ tôi !- Huyền Nhi hét

Lam Phương nhìn Hạo Nhiên , nước mắt rơi xuống ..vậy suốt bao tháng qua cô đang ở cùng đứa con trai của mình sao ..Bỗng cánh cửa mở ra , Bảo Minh bước vào ,cầm chiếc điện thoại xoay xoay .

- Lam Phương..nhìn em như vậy chắc em biết được bất ngờ của anh rồi nhỉ ? Và bây giờ là tiết mục thứ 2 !- Bảo Minh bấm gọi cho ai đó

- giọng nói âm vực vang lên

- Vũ Phong..haha ..lâu quá không gọi cho cậu ..cậu nhớ tớ chứ ?- Bảo Minh bịt miệng Lam Phương lại

< nếu="" muốn="" nói="" nhằm="" thì="" tao="" cúp="" máy!=">- Vũ Phong nói

- Được..cậu có thể cúp máy nhưng mà nè ..nghe giọng của ai đây ?- Bảo Minh bỗng xé tẹt làm đôi chiếc váy hồng nhạt để lộ đôi chân trắng nõn nhưng Lam Phương không thề la lên

Bên đầu dây kia bắt đầu có chút bồn chồn , lo lắng .

- Đây..Lam Phương.em mau nói cho hần biết là em đang vui sướng khi bên anh đi !- Bảo Minh cúi xác xuống

- Mau nói đi !- Huyền Nhi tát vào má Lam Phương máu chảy ra ở kkhóe môi

< lam="" phương...là="" em="" sao="" ..bảo="" minh="" mày="" làm="" gì="" vợ="" tao="" hả="">

- Vũ Phong hét

- Ô..vậy đây là vợ mày sao? Nhưng mà em ấy đang say mê bên tao này !- Bảo Minh nói

< mày="" muốn="" gì="" hả="">- Vũ Phong như mất kìm chế

- Mày hấp tấp quá ..tao ày 30p tìm tới chỗ này ..nếu mày chưa tới thì ..haha..Lam Phương sẽ là của tao !- Bảo Minh cúp máy phía sau Thiên Ân bấm vào nút đỏ ở khuyên tai

Vũ Phong tức giận , lập tức ngồi xuống lấy laptop ra xác nhận vị trí của Lam Phương , đến 15p sau mới nhận được tín hiệu từ khuyên tai mà cậu tặng cho Thiên Ân , lập tức đi tới đó. Nhìn vào đồng hồ , Bảo Minh mỉm cười nhìn Lam Phương .

- Cút đi ! Dơ bẩn !- Lam Phương buông lời

- Ôi..sao em nói anh nặng thế ?Đau lòng quá đi !- Bảo Minh nói

Huyền Nhi thì bước tới gần Thiên Ân và Hạo Nhiên đang nhìn cô với ánh mắt đau lòng không nguôi.

- Có trách thì trách mẹ tội bây đấy đừng trách tao!- Huyền Nhi khẽ cười nham hiểm

Cánh cửa mở ra , Vũ Phong bước vào , Lam Phương nhìn anh mà tức giận cô không nói là vì không muốn anh tới mà sao anh lại tới chứ , Bảo Minh ra dấu nhìn các đàn em , lập tức bước tới trời Vũ Phong lại.

- Nhìn 2 người thương nhau quá nhỉ ?- Bảo Minh nói

- Đúng đó ..haha !- Huyền Nhi cười lớn

- Mày muốn gì hả ?- Vũ Phong hỏi

- Muốn à ..tội bây đánh nó cho tao !- Bảo Minh nói

Tất cả đàn em nghe theo lệnh , bước tới đánh vào người Vũ Phong , Bảo Minh tức giận bước tới đánh vào Vũ Phong làm anh bật cả máu.

- Dừng lại đi !- Lam Phương rơi nước mắt nhìn Vũ Phong đang bị đánh tới bật máu

- Em muốn anh dừng thì anh càng muốn đánh !- Bảo Minh cứ thế đánh mạnh vào những nơi nguy hiểm có thể gây chết

- Này..Bảo Minh..dừng lại..điều này không có trong kế hoạch mà !- Huyền Nhi xô cậu ra che Vũ Phong lại
- Được rồi ..mau giữ hân đứng lên !- Bảo Minh lấy khăn lau đi những vết máu

Phía sau Thiên Ân và Hạo Nhiên tức giận nhìn cảnh papa mình bị đánh .Bỗng Bảo Minh kéo người Lam Phương đứng lên.

- Mày nói đây là vợ mày à ...haha..tao sẽ ày thấy cảnh vợ mày vui sướng khi bên tao !- Bảo Minh kìm chặt người Lam Phương xuống ghế sofa mà hôn say đắm

Nắm tay của Vũ Phong bóp kêu răn rắc , Lam Phương khó chịu đẩy người Bảo Minh ra nước mắt không ngừng rơi xuống, Huyền Nhi lúc này mới mỉm cười thỏa mãn. Bỗng Vũ Phong đánh cả 4 tên đứng xung quanh nằm im xuống sàn chỉ trong nháy mắt. Bảo Minh khẽ mỉm cười lúc này mới buông Lam Phương ra.

- Woa..mở được rồi sao ? - Bảo Minh nói
- Hôm nay..là ngày mà mày phải chết !- Vũ Phong nói

Bảo Minh khẽ mỉm cười bước tới đánh với cậu nhưng không ngờ những đòn mà cậu đánh lúc này không làm cho Vũ Phong bị thương , mà bây giờ những đòn anh đánh ra nếu không né kịp sẽ có thể chết. Nhìn cảnh trước mặt nguy cấp , Huyền Nhi nhìn sang 2 đứa nhóc tiểu quỷ , bước tới định bắt chúng làm con tin thì Lam Phương bước tới.

- Không được động vào các con của tôi !- Lam Phương nói
- Tránh ra đi !- Huyền Nhi vung tay xô Lam Phương té đập bụng xuống ngay cạnh ghế

lúc này thì Kyn và Chi Linh , Trâm Thảo cùng Minh Khánh , Nhật ân bước vào , Bảo Minh khẽ mỉm cười bấm nút đỏ ở đồng hồ , một loạt sương khói phun ra , đợi khi sương khói tan đi thì cậu và Huyền Nhi đã trốn đi mất , Lam Phương nằm dưới sàn , gương mặt trắng bệch nhìn 2 tiểu bảo bối.

- 2 đứa không sao chứ ?- Lam Phương khó khăn hỏi
- Dạ..không sao ạ !- Thiên Ân nói
- Máu...papa ơi..mami chảy máu kìa !- Hạo Nhiên la lên

Lúc này , Vũ Phong bước tới hoảng hốt nhìn cô , máu từ quần cô chảy xuống đùi làm ướt luôn cả chiếc váy trắng .Lập tức nhanh chóng đưa cô tới bệnh viện với vận tốc khủng khiếp chỉ với 5p đã tới , tới nơi nhanh chóng bế cô chạy thẳng vào phòng cấp cứu Vip của bệnh viện nhà anh. Nhìn gương mặt trắng bệch của cô mà lòng anh lo lắng bồn chồn , lúc này cả đám mới chạy vào.

54. Chương 51. Đứa Bé Mất Rồi !!

5 tiếng sau , ánh đèn trước phòng cấp cứu cũng tắt , Vũ Phong lập tức chạy tới , nhìn vào Lam Phương , khuôn mặt hốc hác , rồi cùng bác sĩ đưa Lam Phương về phòng , Thiên Ân và Hạo Nhiên chạy tới.

- Má nuôi..mami có sao không ? Em con nó có sao không ?- Hạo Nhiên nói
- Hạo Nhiên ..Thiên Ân , ta xin lỗi 2 đứa ..nhưng em của 2 con đã chết trước khi đưa tới bệnh viện !- Chi Linh nói
- Huhu..không có mà ..huhu !- Hạo Nhiên khóc toáng lên

Phía sau , Linh Đan và Khải Nguyên ôm mama và papa của mình khóc, Thiên Ân nước mắt cũng rơi ra ôm vỗ dành Hạo Nhiên . Ngày hôm sau , Vũ Phong vẫn nắm tay của Lam Phương nhìn cô , Lam Phương khẽ cựa quậy , từ từ mở mắt ra.

- Lam Phương ..em tỉnh rồi sao ?-Vũ Phong hỏi

- Đây là đâu ?- Lam Phương nhìn Vũ Phong nói nhẹ

- Đây là bệnh viện ! Em thấy mệt không ? Anh gọi Chi Linh tới nhé !- Vũ Phong đứng lên

- Vũ Phong..anh đỡ em lên đi !- Lam Phương nói

- À..Lam Phương , em nên nghỉ đi nhé !- Vũ Phong nói

Lam Phương tự kéo người ngồi dậy dựa vào góc giường .

- Lam Phương !- Vũ Phong ngồi kế bên cô

- Vũ Phong..mất rồi đúng không ?- Lam Phương đau lòng nói

- Lam Phương..em đừng nghĩ nữa ..nhìn này vợ chồng ta còn trẻ ..lại có 2 tiểu bảo bối ..sau này muốn có thêm một đứa con thì không khó đâu !- Vũ Phong nói

- Vũ Phong..anh còn nói dối em sao ..hức ..anh buông em ra đi !- Lam Phương xô Vũ Phong ra

- Lam Phương ..! Bình tĩnh đi !- Vũ Phong nói ôm chặt lấy Lam Phương

- Hức..sao anh nói dối em chứ ? Sau này sẽ không có nữa phải không ?.. Huhu!- Lam Phương ôm chặt Vũ Phong khóc

- Bác sĩ nói chỉ cần em ăn uống theo căn dặn thì sẽ còn có cơ hội mà !- Vũ Phong nói

- Huhu..tại sao chứ .. sao con của em phải chết chứ? - Lam Phương khóc òa lên

Thiên Ân và Hạo Nhiên từ cửa bước vào nước mắt rơi xuống nhìn mami , cái giá của họ quá đắt ...Thiên Ân nắm chặt tay lại kêu rần rắc nhất định cậu phải khiến cho Huyền Nhi và Bảo Minh sống không bằng chết ..Hạo Nhiên nhìn người mẹ ruột mà suốt 7 năm trời xa cách ..nhớ lại cái cách mà Huyền Nhi người mà cậu cho là mama lại đẩy mẹ ruột cậu vào ghế ..làm cho đứa em vô tội của cậu phải chết .. 1 tiếng sau , đợi Lam Phương ngủ đi vì mệt , Vũ Phong quay sang nhìn 2 tiểu bảo bối.

- 2 đứa an tâm đi mami không sao đâu !- Vũ Phong nói

- Papa..chúng con xin lỗi vì mami muốn bảo vệ 2 đứa con mà em con phải chết ..papa con xin lỗi !- Hạo Nhiên và Thiên Ân cúi đầu

- Khờ quá ..Lam Phương không trách 2 đứa đâu ..2 đứa cũng là con của papa và mami mà !- Vũ Phong xoa đầu cả 2 tiểu quỷ

Lúc này , cả 3 người mới đi ra ngoài cho Lam Phương không gian yên tĩnh, bỗng chợt Lam Phương mở mắt ra nước mắt rơi xuống.

- Vũ Phong, em xin lỗi anh..Thiên Ân ..Hạo Nhiên ..mami xin lỗi 2 con !- Lam Phương nhìn vào con dao ngay bàn đĩa trái cây

Bước xuống giường tiến tới lấy con dao , nhìn ra ánh mặt trời chan hòa hôm nay là ngày tốt , trong xanh , nước mắt Lam Phương rơi xuống , và con dao gạch ngang cổ tay , ngã phịch xuống đất và bất tỉnh đi .

55. Chương 52.

Như cảm nhận được một điều bất an trong lòng , Vũ Phong quay lại phòng Lam Phương .

- Lam Phương ! Chi Linh ..!- Vũ Phong lay lên

- Mami ..mami ..mami đừng có chuyện gì nhé!- Thiên Ân và Hạo Nhiên đau lòng lay người Lam Phương

Nhanh chóng bế Lam Phương đi tới phòng cấp cứu , nhìn cánh tay chảy máu của Lam Phương mà lòng anh đau đớn , nước mắt lúc này không kìm được rơi xuống. Chống hai tay lên trán , anh phải làm sao ngăn cản được cô đây ...Thiên Ân và Hạo Nhiên chạy tới ..

- Papa..huhu..papa mami sao rồi ?- Hạo Nhiên khóc òa

- Hạo Nhiên..nín đi con..mami sẽ không sao đâu ..các con phải tin mami chứ !- Vũ Phong lau nước mắt cho 2 tiểu quỷ

- Nếu mami không sao ..thế sao papa lại khóc ? Con không muốn papa khóc !- Thiên Ân nói

- Papa không khóc .nghe này dù thế nào chúng ta cũng là đàn ông..đàn ông thì không rơi lệ biết chưa ?- Vũ Phong nói

Cả Thiên Ân và Hạo Nhiên gật đầu chắc nịch , thế là cả 3 ngồi chờ ca cấp cứu của Lam Phương , Trâm Thảo và Nhật Ân nhìn mà đau xót cho 2 tiểu bảo bối , đồng cảm cùng với Vũ Phong , đi ra nhà hàng mua thức ăn về.

- Vũ Phong..anh mau ăn đi ..còn có sức lo cho Lam Phương !- Trâm Thảo bước tới đưa một hộp cơm hìn vuông màu xanh rất đẹp

- Đúng đây, mày mau ăn đi !- Nhật Ân nói

- Cả Thiên Ân và Hạo Nhiên nữa , 2 con cũng phải ăn để chờ mami của 2 đứa mà !- Trâm Thảo nói

- Dạ..con nhất định chờ mami !- Hạo Nhiên mỉm cười nhận lấy hộp cơm

Thiên Ân nhìn Vũ Phong rồi cùng Hạo Nhiên ăn để lấy sức , Vũ Phong vẫn miệt mài nhìn vào cánh cửa cấp cứu , anh không có tâm trạng ăn chút nào cả , Lam Phương xảy ra việc như thế cũng do anh không luôn bên cô mà ra , làm sao anh có thể nuốt trôi được ?

- Vũ Phong..anh mau ăn đi ..Chi Linh nó sẽ cố gắng mà !- Trâm Thảo nói

Vũ Phong gật đầu rồi cũng cố ăn hết hộp cơm mà Trâm Thảo đưa , cứ thế là 8 tiếng trôi qua , cánh cửa vẫn chưa thể động đây , Thiên Ân và Hạo Nhiên không thức khuya nổi đã dựa vào nhau mà ngủ , Minh Khánh và Nhật Ân nghe theo lời Trâm Thảo bế 2 tiểu bảo bối vào phòng Vip để nghỉ ngơi , riêng Vũ Phong vẫn ngồi đó chờ, bỗng cánh cửa mở ra , Chi Linh bước ra thở phào nhìn anh mỉm cười gật đầu . Lúc này lòng anh mới nhẹ nhõm làm sao ? Đi vào căn phòng Vip mà 2 bảo bối đang ngủ ngon lành , anh vào nhà tắm , tắm rửa rồi thay đồ , bước ra khẽ nhìn vào 2 bảo bối mà anh mỉm cười , chính cô đã sinh cho anh 2 tiểu quỷ khôi ngô và có tính cách giống với anh và cô , Thiên Ân thì lạnh lùng giống anh , còn Hạo Nhiên thì mạnh mẽ nhưng rất yếu đuối giống cô , bước tới kéo chăn đắp lại cho 2 bảo bối rồi rời khỏi phòng nhẹ nhàng .Bước qua phòng Lam Phương , Chi Linh nhìn anh nói nhẹ :

- Vũ Phong..anh cố gắng chăm sóc cho nó nhé ..nhìn nó như thế em cũng đau lòng lắm ..con ngốc này còn đại dốt lắm anh à ! Anh đừng vì mấy câu nói của nó mà tổn thương nhé !- Chi Linh rơi nước mắt

- Em yên tâm đi ..Lam Phương là vợ anh mà..anh sẽ chăm sóc cho em ấy ! Cám ơn em suốt mấy ngày nay không đi diễn được bên Hàn vì lo ca phẫu thuật cho vợ anh nhé !- Vũ Phong nói

- Anh yên tâm..ca hát là niềm đam mê của em ..còn Lam Phương nó là một người trong gia đình em nên dù thế nào em cũng sẽ cứu nó mà anh yên tâm..thôi cũng gần sáng rồi anh mau chợp mắt tí đi ..em tiêm cho nó thuốc mê khoảng gần trưa nó mới tỉnh mà !- Chi Linh nói

- Ừ..cám ơn em nhé !- Vũ Phong nói

Chi Linh mỉm cười cúi đầu chào anh rồi đi ra ,bước tới nhìn gương mặt của Lam Phương mà anh đau lòng vì thế nhất định anh phải tìm cho bằng được Bảo Minh và Huyền Nhi .Lấy laptop từ tủ ra ngồi xuống ghế sofa , anh bắt đầu xâm nhập vào các hệ thống tìm kiếm trên toàn thế giới .

56. Chương 53. Sinh Nhật Long Trọng !

Bên phòng Thiên Ân và Hạo Nhiên , cả 2 vừa tỉnh giấc đã cùng nhau lên kế hoạch truy tìm Bảo Minh và Huyền Nhi , Thiên Ân vào email và tìm ngay một email có tên tiếng anh Kyune, nhấn vào khung chat Đầu dây kia trả lời < thì=“ ra=“ là=“ thiếu=“ chủ=“ của=“ bạch=“ phong=“ ư=“> < quả=“ không=“ hồ=“ danh=“ là=“ sát=“ thủ=“ đứng=“ đầu=“ thế=“ giới=“ ..anh=“ cấp=“ nhật=“ thông=“ tin=“ cũng=“ nhanh=“ lắm=“> Thiên Ân trả lời < vậy=“ cậu=“ cần=“ tôi=“ việc=“ gì=“ sao=“> Sát thủ đứng đầu thế giới - Kyune < truy=“ tìm=“ dương=“ huyền=“ nhi=“ và=“ lấy=“ đi=“ cánh=“ tay=“ của=“ cô=“ ta=“> Thiên Ân mỉm cười < vậy=“ à..tôi=“ sẽ=“ được=“ gì=“> Kyune trả lời < 2=“ triệu=“ đô=“ đổi=“ lấy=“ cánh=“ tay=“ của=“ ả=“> Thiên Ân nhấn < ok..cũng=“ thú=“ vị..ta=“ sẽ=“ gặp=“ lại=“ nhau=“ vào=“ 3=“ ngày=“ tới=“> Kyune trả lời . Thiên Ân mỉm cười off nick nhìn sang Hạo Nhiên .

- Em hãy vào tổ chức Thanh Phong nói với bọn họ là từ nay tổ chức sẽ được Bạch Phong nắm trọn quyền nhé !- Thiên Ân nói

- Tất nhiên !- Hạo Nhiên mỉm cười nhắn tin cho ai đó

Thiên Ân nhẹ cười ..dám động vào mami của họ cũng như là động vào cậu vậy , nhìn ra cửa sổ cũng gần trưa rồi chắc mami cũng tỉnh , bước vào phòng tắm thay đồ vsen rồi cùng Hạo Nhiên sang phòng cô. Cạch..cánh cửa mở ra , nhìn thấy cảnh papa đang dứt cháo ami .

- Mami ! Mami sao rồi ?- Thiên Ân bước tới

Lam Phương quay sang nhìn Thiên Ân , khuôn mặt hốc hác vô hồn làm cho lòng của cha con nhà này đau lòng , Lam Phương khẽ nắm tay của 3 cha con nói nhẹ:

- Em xin lỗi anh ! Mami xin lỗi 2 con vì một phút ngu ngốc mà mami đã làm ọi người phải lo lắng !

- Em không sao là tốt rồi ! - Vũ Phong nói

- Đúng đó mami !- Hạo Nhiên mỉm cười

- À..mami , đợi mami xuất việc ta sẽ đi du lịch nhá !- Thiên Ân nói

- Ủ..!- Lam Phương gật gù

- Thôi..sắp tới sinh nhật của mami rồi ta tổ chức tiệc đi !- Hạo Nhiên nói

- Cũng được đấy nhỉ ..lúc đó con sẽ diện thật là bảnh trai để ami hạnh diện vì đứa con trai này !- Thiên Ân tự tin

- Haha..không biết à..chỉ sợ lúc đó anh chỉ ở phía sau em thôi !- Hạo Nhiên nói

- Hihi ..!- Lam Phương mỉm cười

Vũ Phong mỉm cười nắm tay Lam Phương , Thiên Ân và Hạo Nhiên cứ cãi nhau tranh ai sẽ là người đẹp nhất .

3 ngày sau , tại sân bay Thiên Ân và Hạo Nhiên đứng lạnh lùng nhìn vào cửa kính ,một anh chàng với bộ vest đen bước ra khuôn mặt tuấn tú khí thái lạnh lùng. Thiên Ân nhìn Hạo Nhiên khẽ cười .

- Anh có về đến trễ nhỉ ? - Thiên Ân lạnh lùng nói

- Sorry..tôi đã bay chuyến bay sớm nhất có thể rồi !- Kyune nói

- Được rồi ..! Thời hạn của anh là 3 ngày...trong 3 ngày đó tôi muốn nghe tin tức của ả là đã mất đi cánh tay !- Hạo Nhiên nói

- Quả là thiếu chủ của 2 tổ chức lớn ..làm việc rất nhanh chóng !- Kyune nói

- Được rồi ..sau khi anh làm xong thì tiền sẽ chuyển vào tài khoản của anh !- Thiên Ân quay người đeo kính lên cùng Hạo Nhiên lên xe

Hôm nay là sinh nhật mami của 2 người nhất định phải giữ đúng lời hứa phải thật đẹp để cho cô hãnh diện . Bước đi thử đồ cùng 2 nhóc quý - Linh Đan và Khải Nguyên , Linh Đan trong phòng thay đồ bước ra , một nàng công chúa đáng yêu trong bộ váy xanh nước nhạt , Khải Nguyên bước ra một chiếc áo sơ mi màu trắng phía ngoài khoác thêm áo vest đen trông thật đáng yêu , cùng lúc đó Hạo Nhiên và Thiên Ân bước ra với một bộ vest trắng và một bộ vest đen huyền rất ư là cool , nhìn vào gương cả 4 tiểu quý mím cười hài lòng , rồi thay đồ khác để đi mua phụ kiện .

Tối đến tại biệt thự ngoại ô của gia đình Lâm - Dung , tất cả nhân vật nổi tiếng đều hội tụ ở đây , mọi người nghe nói hôm nay còn có dịp lễ quan trọng hơn cả sinh nhật của thiếu nữ gia tộc Dung Bạch .

- We e to lady and gentleman !- 4 tiểu quý cầm micro đứng giữa sân khấu

- Woa..đáng yêu quá !- tất cả quan khách khen ngợi

- Cảm ơn mọi người đã dự buổi lễ hôm nay của phu nhân chúng tôi - Dung Bạch Lâm Phương vừa tròn 24 tuổi !- Thiên Ân nói

- Để góp phần cho không khí được náo nhiệt , chúng tôi sẽ hát bài nhạc để mừng sinh nhật phu nhân ..đó là bài What Makes Your Beautiful ! - Hạo Nhiên nói

Âm nhạc nổi lên , tất cả quan khách nhìn 4 thiên thần nhỏ trên sân khấu , những lời nhạc phát ra , hòa luyện vào âm thanh làm cho không khí càng ngày càng sôi nổi , Chi Linh mím cười nhìn tiểu quý thì ra đây là lí do mà cả 4 người cứ nắn nạc kêu cô tập luyện cho . Bài hát kết thúc , Linh Đan mím cười nói:

- Chắc cũng đã đến giờ nhĩ , mấy chú bảo vệ xin hãy đóng tất cả cổng ra vào đi ạ !

Lập tức tất cả cánh cửa đóng lại , Linh Đan mím cười .

- Và sau đây là phu nhân xinh đẹp của buổi lễ - Dung Bạch Lâm Phương !- Khải Nguyên nói

Từ phía sau , ánh đèn chiếu vào thân thể nhỏ bé mặc chiếc váy màu trắng đáng yêu đi vào ,mím cười bước lên sân khấu.

- Hạnh phúc quá đi ! Phải không mọi người ?- Lâm Phương nói

Tất cả quan khách vỗ tay rần rần lên .

- Cảm ơn các con của ta !- Lâm Phương nói

Lập tức tất cả quan khách nhìn , và sốc toàn tập.

- Nhân ngày hôm nay tôi xin được giới thiệu 2 nhóc quý tử nhà tôi ! Lâm Hắc Thiên Ân và Lâm Hắc Hạo Nhiên !- Lâm Phương nói

- Sao..đó là con của cô Lâm Phương sao ?- tất cả bàn tán

- Được rồi ..ta cùng nhập tiệcthời nào ..bánh kem mang lên đi ! - Thiên Ân la

Tất cả quan khách lập tức chia thành 2 hàng thẳng lối , chiếc bánh kem 5 tầng to đùng màu socola được đẩy ra trước mặt Lâm Phương và đặc biệt hơn hết trên bánh kem là có 2 búp bê cô dâu và chú rể .

- Chúc mừng sinh nhật em nhé , vợ yêu !- Vũ Phong ngược đầu nhìn Lâm Phương

- Ôi..Vũ Phong anh đang làm gì thế ?- Lâm Phương hỏi

- Lâm Phương ..chẳng phải anh nói hôm nay sẽ cho em một bất ngờ sao? Đó chính là ..lễ cưới của chúng ta ..Lâm Phương đồng ý làm vợ anh nhé !- Vũ Phong quỳ xuống đưa lên chiếc nhẫn kim cương óng ánh

Tất cả mọi người đều lóa mắt nhìn , Chi Linh và Trâm Thảo mím cười nhìn con bạn thân , Thiên Ân và Hạo Nhiên đứng kế bên nói nhỏ với Lâm Phương

- Mami..mau nhận lời đi chứ !

Lâm Phương nhìn 2 tiểu quý rồi quay sang nhìn Vũ Phong , gật đầu mím cười nhận lấy chiếc nhẫn từ anh , Vũ Phong hạnh phúc ôm lấy Lâm Phương .Tất cả quan khách vỗ tay rần rần lên , Hạo Nhiên cầm micro la lên :

- Hôn đi! Hôn đi papa ơi !

Cùng lúc đó phía dưới hò reo cùng < hôn="" đi="" !="" hôn="" đi=""> Vũ Phong mỉm cười nhìn Lam Phương , khẽ cúi đầu đặt môi lên cánh đào hồng ngọt ngào của cô . Chi Linh và Trâm Thảo hò hét vỗ tay lên làm cho cả khu vườn rộ lên .Từ phía xa tại gốc cây < lam="" phương="" ..em="" dám="" dám="" cưới="" với="" hẳn="" sao="" đã="" thể="" thì="" hẳn="" không="" cần="" ở="" trên="" cõ="" đời="" này="" nữa=""> Rồi bóng đen đó vụt mất đi.

57. Chương 54. Trận Chiến Bắt Đầu!

Sáng hôm sau , Lam Phương từ trên lầu bước xuống hôm qua là ngày rất vui của cô , bước vào phòng bếp .

- Cô chủ !- tất cả người hầu cúi đầu

- Đừng như thế ! Nào mọi người cứ làm việc tiếp đi , con muốn làm bữa sáng cho gia đình !- Lam Phương mỉm cười đeo tạp dề vào

- Nhưng, cô chủ ! Cậu chủ không cho chúng tôi để cô làm ! - quản gia Kim nói

- Nhưng cháu muốn làm ..mọi trách nhiệm cháu sẽ chịu !- Lam Phương nói

- Dạ..vâng !- quản gia bị khuất phục

Lam Phương mỉm cười bước tới làm theo chỉ dẫn của cô người làm ,từ trên lầu Thiên Ân và Hạo Nhiên bước xuống cùng con gấu bông trên tay.

- Chào thiếu gia !- tất cả người hầu cúi đầu

- Um...mami đang làm gì thế ?- Cả 2 đang yêu trong bộ đồ ngủ hở

- Mami..làm buổi sáng cho các con !- Lam Phương phán một câu

- What ?- Thiên Ân nhìn

- Yeahh!!- Hạo Nhiên hí hửng

- Thiên Ân con làm gì mà sợ thế ? Mami không bỏ thuốc vào đâu !- Lam Phương trêu

- Ặc.ôi trời ơi, mami có biết nấu không ?- Thiên Ân nói

- Lập tức đi ra phòng khách nhanh!- Lam Phương kìm nén

Thiên Ân và Hạo Nhiên giật mình chạy vèo ra trước khi bị cô cấu xé với gương mặt điển trai của họ , 15p sau trôi qua , Lam Phương mỉm cười với thành quả .

- Woa..thơm quá cô chủ ơi !- tất cả người hầu khen ngợi

-Hihi , mọi người cung dùng nhé , tôi làm hơi nhiều để cho tất cả cùng ăn !- Lam Phương nói

- Cám ơn cô chủ !- quản gia Kim nói

- Woa...mùi gì thơm thế nhỉ ?- Thiên Ân tí tưng đi vào

- Mami giỏi quá !- Hạo Nhiên khen giờ ngón tay cái lên

- Hihi...ủa sao hôm nay trẻ thế mà papa của 2 con không xuống nhỉ ? Anh ấy đi từ sớm à !- Lam Phương cười bỏ tạp dề ra

- Dạ..chưa ạ ..! - quản gia Kim nói

- Vậy thì , các con hôm nay ta lên phòng của papa mấy con ăn nhé !- Lam Phương đề nghị

- Vâng !- Thiên Ân và Hạo Nhiên gật gù

- Vậy ..quần gia hãy cho người mang lên giúp cháu nhé !- Lam Phương nói

- Vâng thưa cô chủ !- Quần gia Kim nói

Cả 3 mẹ con mỉm cười tí tưng đi lên phòng Vũ Phong ,bước vào phòng , Vũ Phong đang nằm yên giấc như một thiên thần vậy , Thiên Ân và Hạo Nhiên khe cười bước tới thì

- Này..2 đứa đừng có nghịch nhé , papa mà biết là phạt 2 con ,mami không biết đó nha !- Lam Phương nói

- Um..chỉ trêu một tí thôi mà !- Thiên Ân nói

- Đúng đấy !- Hạo Nhiên hùa theo

Lam Phương mỉm cười xoa đầu cả 3 nhóc rồi bước tới chạm vào má Vũ Phong .

- Anh ơi !..Sao thế này nóng quá ! Thiên Ân mau xuống lấy ami khăn ẩm !- Lam Phương lo lắng

- Vâng !- Thiên Ân nhanh chóng chạy ra ngoài

- Papa..papa bị sốt sao ?- Hạo Nhiên lay Vũ Phong

- Hạo Nhiên , con đừng lay như thế ! Papa sẽ đau đầu đấy !- Lam Phương nhắc nhở

Hạo Nhiên nhìn Vũ Phong mà lo lắng , rồi đi xem xét xung quanh bắt gặp ngay một lọ thí nghiệm trên sàn .

- Mami đây là gì thế ?- Hạo Nhiên đưa lên

- Hạo Nhiên , đưa đây ẹ !- Lam Phương nói

Hạo Nhiên bước tới đưa lọ thí nghiệm rỗng cho cô , Lam Phương đưa lên ánh mắt trời quanh sát , dùng mũi ngửi một hơi và hốt hoảng.

- Chất độc XN5002 !- Lam Phương nhìn

- Sao ?- Thiên Ân bước vào nhìn

- Vũ Phong, anh mau tỉnh đi !- Lam Phương nói lay cậu

Nhưng hình như chất độc đã thấm vào người làm cho Vũ Phong không thể có cảm giác bị lay như thế , Thiên Ân nhìn vào laptop bước tới xem xét rồi tra loại độc XN5002 này , hốt hoảng nhìn Lam Phương .XN5002 là loại độc mà lúc trước được Vũ Phong cùng Bảo Minh chế tạo ra , nó mang độc tính rất lớn , chỉ cần một giọt của nó đã khiến cho người ta lảo đảo mà đau đớn chết ngay , Vũ Phong sớm nhận biết là loại độc cực mạnh nên đã khuyên ngăn Bảo Minh đừng nên điều chế nữa , Bảo Minh không thể có ý dừng mà còn buông lời thử thách sẽ cướp Lam Phương trên tay anh nên tình bạn 2 người rạn nứt đi .

- Sao..sao papa lại dùng chất độc như thế chứ ?- Hạo Nhiên nói

- Chỉ có một cách là phải lấy độc ra thôi !- Lam Phương lấy con dao ngay bên bàn

Mở lòng bàn tay của Vũ Phong ra , gạch đi một đường khá sâu , máu đen chảy ra , Lam Phương nhìn Vũ Phong khuôn mặt đã trắng bệch đi đôi phần , cúi người xuống dùng miệng hút lấy máu ra , Thiên Ân nhìn mà lậ tức lao tới can ngăn

- Mami.mami làm thế thì mami cũng có thể sẽ nguy hiểm tính mạng đấy !- Thiên Ân hét

- Thiên Ân ..mau đi ra ngoài nhanh !- Lam Phương hét

Cô biết nếu cậu ở đây thì sẽ ngăn cản cô bằng mọi cách nên tốt nhất là hãy cho cậu ra ngoài , lúc này Vũ Phong mới bình tĩnh.

-Chuyện gì thế ?- Vũ Phong nói

- A..papa tỉnh rồi ! papa mau để mami lên giường ngay đi !-Thiên Ân hét

Vũ Phong quay sang nhìn Lam Phương ,cô đang mỉm cười nhìn anh , trên môi còn vương vẩn vết máu. Nhìn sang lọ thí nghiệm lập tức nhận biết được sự việc bước xuống đỡ Lam Phương lên giường nằm .Đôi mắt như nặng trĩu xuống, Lam Phương thật sự muốn ngủ.

- Em tuyệt đối đừng ngủ đấy ! -Vũ Phong nói

- Nhưng..Vũ Phong em rất buồn ngủ!-Lam Phương nói

Vũ Phong cúi xuống hôn lên môi cô thật ngọt ngào làm cho giật mình , 2 mà đỏ lại , Thiên Ân lấy tay che mắt Hạo Nhiên lại , không ngờ giờ phút này mà 2 vợ chồng còn âu yếm nhau thật là bó tay .

- Bây giờ thì hết chưa ?- Vũ Phong nói

- Hết ..hết rồi !- Lam Phương quay mặt đi

- Hạo Nhiên, con ở đây tìm cách không ami con ngủ đấy nhé ! Thiên Ân thì đi cùng papa !- Vũ Phong bước tới bình hoa xoay nhẹ

2 kệ sách dorr ra , hiện ra một cánh cửa màu đen , đưa tay lên máy nhận dạng , như nhận biết là chủ nhân cánh cửa lập tức mở ra .Vũ Phong bước từ nhà tắm ra , lấy áo choàng trắng ngay bên cạnh cửa , đeo khẩu trang cùng Thiên Ân bước vào .

58. Chương 55. Kết Thúc Trò Chơi !!!

- Được rồi ta điều chế nhé ...con hãy lấy quyển sách ra xem đi nào !- Vũ Phong nói

Thiên Ân nghe lời đi lại kệ sách lấy sách thí nghiệm mà cậu chỉ lại . Phía ngoài , Hạo Nhiên tìm mọi cách để cho Lam Phương không ngủ , Lam Phương chỉ mỉm cười , 2 mắt cô sụp xuống nặng trĩu .

- Mami...mami đừng ngủ nha !-Hạo Nhiên lay

- Mami biết nhưng quả thật mami rất buồn ngủ không thể chịu được !- Lam Phương lắc đầu

- Mami cố lên , hay là ta lấy laptop làm việc nhé !- Hạo Nhiên lấy laptop lại

Những dòng văn bản hiện ra , Lam Phương tiếp thu nhanh ,rồi từng cái cô giải quyết nhanh gọn ,Hạo Nhiên nhìn mà báỉ phục , bỗng cô không chịu được nằm xuống ngủ.

- Papa ơi nhanh đi !- Hạo Nhiên la lên

Từ phía trong phòng thí nghiệm đi ra , trên tay là lọ thuốc giải nhưng cậu không biết nó có tác dụng phụ không .Nhìn Lam Phương ngủ trên giường mà cậu chẳng nghĩ ngợi gì mà đưc lọ thí nghiệm vào miệng rồi nuốt cho cô uống . Thiên Ân và Hạo Nhiên lắc đầu đúng là nhân cơ hội mami sơ hở là papa sẽ gỡ trò ngay . Nhưng thuốc giải đã ngấm vào người ,Lam Phương nóng hết cả người lên , nhưng mắt vẫn chưa mở ra , từ miệng cô đã chảy ra một dòng máu đỏ thẫm ,Vũ Phong nhanh chóng lấy khăn ẩm lau đi rồi mỉm cười nhẹ .

- Papa ổn chưa ?- Thiên Ân hỏi

- Ổn rồi , chút tí nữa là mami sẽ tỉnh bây giờ ta đi tính sổ với tên đã gây ra những việc này thôi !- Vũ Phong nói

- Đúng vậy !- Hạo Nhiên cười khế

Thế là 3 bố con đi ra xe , chạy nhanh tới tổ chức Thanh Phong .

- Mau kêu tên bang chủ ra nhanh !- Thiên Ân hét

- Này nhóc, mày muốn chết hả ?- 1 tên bước ra

- Thế để xem ngươi còn mạng không ?- Hạo Nhiên nói

một tiếng động vang lên , tên đàn em của tổ chức nằm xuống dưới dòng máu đỏ tươi , Thiên Ân khẽ cười khẩy .

- Thiếu chỉ xin lỗi chậm trễ ạ !- Yin quỳ xuống

- Được rồi !- Thiên Ân gật đầu

- < bộp..bộp=“”> Quả thật thiếu chủ của Bạch Phong và Bang chủ Hắc Phong rất nhanh gọn nhỉ ?- Bảo Minh bước tới

- Hôm nay tốt nhất là ta nên xử lý hết mọi ân oán đi , chuyện giữa 2 chúng ta !- Vũ Phong bước tới

- Haha..chuyện của 2 chúng ta ..nực cười !- Bảo Minh cười lớn

- Mà xem ..2 thằng con của mày làm em họ của tao ra sao này !- Bảo Minh đưa cho Vũ Phong xem

Một băng video của Huyền Nhi , cô điên điên khùng khùng lên , và một bên cánh tay đã bị mất đi . Vũ Phong nhìn mà bất ngờ .

- Á ta đáng bị như thế !- Hạo Nhiên nói

- Mày im đi ,nó từng là mami của mày đấy !- Bảo Minh nói

- Thế ai là người bắt con của tôi chứ !-Lam Phương bước từ ngoài vào

- Lam Phương...! - Bảo Minh nhìn

- Anh có biết nỗi đau mất con ra sao không ?- Lam Phương nói

- Vậy em có biết nỗi đau mất đi người thân ra sao không ?- Bảo Minh hét

- Chính hẳn ..hắn là người đã cướp đi mạng sống của mẹ anh ! - Bảo Minh nhìn vào Hàn Phong mà căm thù

- Tôi không có !- Vũ Phong nói

- Mày không có sao ..haha ..chính mày là người đã không tiếc rẻ mạng sống của người khác xem người khác như món đồ chơi sao? - Bảo Minh nói

Vào 18 năm trước , Bảo Minh đang trên đường đi cùng mẹ cậu về nhà ,lúc đẩy gương mặt cậu thật ngây thơ , nắm tay cùng người mẹ nhân hậu về nhà thì một tiếng động vang lên rầm trời , tất cả mọi người chú ý vào cậu ,người mẹ của cậu đang nằm trên mặt đường máu chảy loang ra .

- Mẹ ..mẹ ơi !- Bảo Minh la lên

- Cô ơi ..cô !- lúc này cậu bé đáng yêu chạy xuống

- Tiểu Minh ..mẹ xin lỗi ...mẹ có lỗi với con nhiều lắm !- nước mắt mẹ cậu không ngừng rơi xuống

- Mẹ ơi .huhu ..! - Bảo Minh khóc to lên

- Cô ơi ..cháu xin lỗi !- Vũ Phong nói

- - Mẹ xin lỗi con ..mẹ..yêu con !- Bàn tay người mẹ rơi xuống

Cậu nhóc Bảo Minh khóc điên dại lên ,lúc này trên xe người tài xế bước xuống đưa cậu chủ lên xe an toàn , vào ngày đám tang của mẹ cậu , tất cả ai cũng tiếc thương cho ,và

- Con nhận đi !- 1 người phụ nữ nói

- Gì ạ ? - Bảo Minh hỏi

- Ta thật xin lỗi .. đây là tiền bồi thường vì sự không cố ý của con trai ta !- Mẹ Vũ Phong nói

- Vậy cô là mẹ của thằng đó sao ? Tôi không cần các người cút đi !- Bảo Minh hét

- Ta xin lỗi !- Bảo Minh hét

Hiện tại —

- Mày có biết không cái cách mà mẹ của mày đưa tiền cho tao như một kẻ ăn xin đấy !- Bảo Minh nói

- Bảo Minh ...!- Lam Phương nói

- Haha...mày cũng đâu có ngờ là người mẹ của mày đã chết do chất độc của mày chế ra !- Bảo Minh nói

- Mày dám hại mẹ tao ...- Vũ Phong điên tiết lên

-Bà ta cũng ngu lắm tao chỉ nói là đó là thuốc bổ của mày chế ra cho bà là bà tin râm rắp uống hết ! Quả là một bà già ngu !- Bảo Minh cười

Vũ Phong tức giận đang Bảo Minh máu chảy ra ở khóe miệng.

- Dừng lại đi !- Lam Phương hét

- Haha ...tao giết được bà ta trả thù ẹ là tao mừng lắm rồi !- Bảo Minh cười to

- Mày ...!- Vũ Phong nghiêng răng

- Bảo Minh ..thật ra vụ tai nạn đó là sơ ý thôi mà ...lúc đó em đã chứng kiến thấy mẹ vì cứu anh mà bị tai nạn thôi ! Hức...lúc đó anh cứ lo đi bằng qua đường không cần biết đèn tín hiệu gì cả cứ băng qua khi xe chạy ..mẹ anh vì cứu anh nên ..bị tai nạn .huhu !- Lam Phương rơi nước mắt

- Không..em đừng nói dối anh !- Bảo Minh sốc

- Em không nói dối !- Lam Phương hét

- Mày đã hại chết một người vô tội mày biết không ?- Vũ Phong nói

- Haha..các người nói dối !- Bảo Minh hét

- Bảo Minh ! huhu - Lam Phương đau lòng nhìn cậu

Bỗng Bảo Minh cầm tay của Lam Phương lên , đưa súng vào tay cô và < bằng=“”> Bảo Minh nằm im xuống đất máu lên lãng ra .

- Bảo Minh ..anh làm gì vậy hả ?- Lam Phương cúi xuống ôm lấy anh

- Lam Phương,..mạng này của anh là dành cho em chỉ có em mới có thể giết anh , em hiểu chứ ?- Bảo Minh nhìn cô

- Huhu..em không cần mạng anh ..em muốn anh sống thôi !- Lam Phương lắc đầu

- Em ngốc quá ..anh....yêu em -Bảo Minh nói nhẹ

Đôi mắt nhắm nghiền bàn tay buông lơi xuống , Lam Phương nhìn Bảo Minh mà nước mắt cứ rơi xuống . Vũ Phong bước tới ôm cô an ủi .

———— 2 năm sau ——— Tại nghĩa trang nhà họ Du

Một cặp vợ chồng nắm tay 2 nhóc điển trai 9t , trên tay của cô gái là một đứa bé gái xinh xắn đáng yêu . Cả gia đình đang đứng trước mộ của người tên Du Bảo Minh .

- Bảo Minh ...em mang Tiểu Lam tới này ..hihi rồi cuộc vợ chồng em cũng có thể sinh được một bé gái đấy !- Lam Phương mỉm cười nhìn vào bia mộ

- Cậu vẫn khỏe chứ ? Cả gia đình tới thăm cậu đấy , à mà Thiên Ân và Hạo Nhiên nó mới giúp cho Thanh Phong đi vào tâm thế giới mà ai cũng biết đấy !- Vũ Phong nói

- Pa nuôi ..bọn con sẽ cố gắng để đưa cho Thanh Phong ngày càng phát triển bởi nó là tâm huyết của pa nuôi mà !- Hạo Nhiên nói

- À..mà pa nuôi con đã chăm sóc cho dì Huyền Nhi rồi có lẽ một tháng nữa dì ấy tới thăm ba đấy !- Thiên Ân nói

Cả gia đình 4 người , nhìn vào bia mộ mà nhớ về hình ảnh của Bảo Minh .Bầu trời trong xanh như là anh đang cười và chúc phúc cho cả gia đình họ vậy .

(T/g : Hết rồi ! Sorry các bạn nha ! Tại mấy ngày nay tớ bị bệnh nên không đang truyện được ...cái kết có hơi không hay nên mong thứ lỗi ..sắp tới tớ sẽ ra truyện mới đây ..mong mọi người giúp đỡ nhé !)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dung-roi-xa-vi-em-lo-yeu-anh-mat-roi>